

(78) ซูเราะฮ์ อันนะบะอฺ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 40 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนะบะอฺ

ซูเราะฮ์ อัมมะ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ และถูกขนานนามว่า “ซูเราะฮ์ อันนะบะอฺ” เพราะในซูเราะฮ์มีข่าวสำคัญเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพและการชุมนุมแกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวยืนยันถึงหลักการศรัทธาแห่งการฟื้นคืนชีพ ซึ่งพวกมุชริกีนปฏิเสธในเรื่องนี้อยู่ตลอดมา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการบอกกล่าวเกี่ยวกับเรื่องของวันกิยามะฮ์ การฟื้นคืนชีพ และการตอบแทน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญของพวกกุฟฟารมักกะฮ์ได้ครุ่นคิด และกล่าวขวญอยู่เสมอ จนกระทั่งได้กลายเป็นปัญหาหลักที่มีทั้งผู้เชื่อถือ และผู้ปฏิเสธ

“พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้นำข้อพิสูจน์และหลักฐานมายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก เพราะผู้ที่สามารถในการสร้างสิ่งที่แปลกประหลาดและมหัศจรรย์ย่อมไม่หมดความสามารถที่จะสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่หลังจากได้ตายไปแล้ว

“เรามีได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการฟื้นคืนชีพ และได้กำหนดเวลาของมัน คือวันแห่งการซัดตัตสินระหว่างปวงบ่าวโดยที่อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมชนรุ่นๆ และรุ่นหลังเพื่อการชำระ

“แท้จริงวันแห่งการตัตสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้ วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงนรกยะฮันนัมซึ่งอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับ

พวกปฏิเสธศรัทธา และสิ่งที่ในนรกนั้นมีการลงโทษที่น่าอัศจรรย์ในรูปแบบและชนิดต่าง ๆ

“แท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่คอยชุม เป็นที่พำนักพักพิงสำหรับบรรดาผู้ละเมิด พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน”

หลังจากได้กล่าวถึงพวกปฏิเสธศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และสิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่พวกเขา ซึ่งความสุขสำราญหลายรูปแบบ ทั้งนี้ตามสำนวนของอัลกุรอานที่รวมไว้ระหว่างการชักชวนให้ทำความดี และการขู่ส่ำทับให้ละเว้นความชั่ว

“แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับความสำเร็จ เรือกสวนหลากหลาย และอู่น และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ โดยผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังที่จะให้ตัวของเขากลายเป็นฝุ่นเพื่อที่จะมิได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาและจะไม่ถูกสอบสวน

“แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันโกลาฬ วันที่มีมนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่นำมือของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้อถ้าฉันเป็นฝุ่นเสียก็จะเป็นดี”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
2. (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ	عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾
3. ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่ ¹	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
4. เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
5. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะรับรู้ ²	وَلَكَلَّا سَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
6. เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ﴿٦﴾
7. และมีได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ ³	وَالْجِبَالَ أَرْوَاقًا ﴿٧﴾
8. และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นผู้ครองกัน ⁴	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

¹ คือพวกมุซริกีนชาวมักกะฮ์ต่างวิพากษ์วิจารณ์และถามถึงเรื่องอะไรกัน ความจริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีว่าในสิ่งที่พวกเขาถามถึงนั่นคือเรื่องอะไร ความมุ่งหมายของการถามนี้เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องที่พวกมุซริกีนกำลังกล่าวขวัญถึงคือเรื่องของการฟื้นคืนชีพ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่เชื่อว่าจะมีขึ้นจริงและยังเย้ยหยันอีกด้วย

² คือพวกมุซริกีนรวมทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในเรื่องนี้จะได้รู้ได้เห็นด้วยตนเอง เมื่อแต่ละคนได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา และการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะรู้ว่า สิ่งที่พวกเขาถามถึงและเย้ยหยันกันนั้นเป็นความจริงที่ปราศจากข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

³ คือเราได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบเพื่อที่พวกเขาจะได้พักอยู่อาศัย และสัญจรไปมา ตลอดจนพื้นที่ราบลุ่มเพื่อการเพาะปลูกนาขนาชนิด และเราได้ทำให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงแผ่นดินไว้มิให้เอนเอียง เช่นเดียวกับการสร้างบ้านของเราจะต้องมีการตอกเสาเข็มเพื่อให้บ้านมีความแข็งแรงมั่นคง

⁴ คือเราได้บังเกิดพวกเจ้ามาเป็นเพศชายและเพศหญิง เพื่อจะให้เป็นผู้ครองกันให้มีการสมรสและสืบเชื้อสายกันต่อไป

9. และเราได้ทำให้การนอนของพวกเขาเจ้าเป็นการพักผ่อน ¹	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿١٠﴾
10. และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١١﴾
11. และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ ²	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١٢﴾
12. และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเขาสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٣﴾
13. และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า ³	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٤﴾
14. และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน	وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً مُّجْتَابًا ﴿١٥﴾
15. เพื่อที่เราจะให้ออกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งเมล็ดพืช และพืชผัก	لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٦﴾
16. และบรรดาเรือสวนอันหนาแน่น ⁴	وَجَعَلْنَا الْوَالِیَاتُ ﴿١٧﴾

¹ คือเราได้ทำให้การนอนหลับเป็นการพักผ่อนแก่ร่างกายของพวกเขาเจ้า หลังจากได้ตรากตรำทำงานกันมาในเวลากลางวัน

² คือเราได้ทำให้กลางคืนปกคลุมพวกเขาด้วยความมืดคล้ายกับเครื่องแต่งกายปกปิดร่างกาย และได้ทำให้กลางวันเพื่อประกอบอาชีพและทำธุรกิจ

³ คือเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้อย่างรัดกุมแข็งแรงเหนือพวกเขาจะไม่เสื่อมสลายถึงแม้ว่ากาลเวลาจะล่วงเลยมานานเท่านั้น และเราได้ทำให้มีดวงอาทิตย์ที่มีแสงสว่างเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งปวง

⁴ คือเราได้ให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากก้อนเมฆ เพื่อให้มีน้ำฝนนั้นไหลกระจายออกไปเพื่อทำให้เมล็ดพืชและพืชผักต่าง ๆ ตลอดจนเรือสวนที่มีผลไม้งอกเงยออกมาเป็นอาหารแก่มนุษย์และสัตว์ พระองค์ทรงกล่าวถึงหลักฐานต่างๆ 9 ชนิด เป็นการชี้บ่งถึงเดชานุภาพของพระองค์ เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ยืนยันถึงความสามารถของพระองค์ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพราะผู้ใดที่สามารถกระทำการต่างๆ เหล่านี้ได้ย่อมมีความสามารถที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งได้

17. แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้¹

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿٧٧﴾

18. วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมาเป็นหมู่ๆ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَأَتُونَ أَفْوَاجًا ﴿٧٨﴾

19. และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٧٩﴾

20. และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวง²

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٨٠﴾

21. แท้จริงนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นที่สอดส่อง

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٨١﴾

22. เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด

لِلطَّغْيِينِ مَنَابِتًا ﴿٨٢﴾

23. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานานาน³

لَيَبِثْنَ فِيهَا أَخْقَابًا ﴿٨٣﴾

24. พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใดๆ ในนรกนั้น

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٨٤﴾

25. นอกจากจากน้ำเดือด และน้ำเลือดหน้าหนองเท่านั้น

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ﴿٨٥﴾

¹ คือวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน และวันแห่งการตัดสินระหว่างมัจจุลทุกทั้งหลายนั้นเป็นเวลาที่ไดถูกกำหนดไว้แล้ว จะไม่ถูกร่นมาและจะไม่ล่าช้าออกไป

² คือวันที่อัสรอฟีลเป่าสังข์ พวกเจ้าจะออกมาเป็นหมู่ๆ ยังทู่กวางเพื่อการตัดสินชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกเปิดออกเพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา เทือกเขาจะถูกเคลื่อนออกไปจากสถานที่ของมัน แล้วกระจายเป็นผุยผง จนเป็นภาพลวงตา ซึ่งผู้ที่พบเห็นจะคิดว่าเป็นแหล่งน้ำ

³ คือนรกญะฮัน্নัมนั้นเป็นเสมือนผู้เฝ้าคอยสอดส่องศัตรูของอัลลอฮ์ คือผู้อธรรมผู้ละเมิด โดยมันจะดูดกระชากชนเหล่านั้นลงไปเป็นเหยื่อของมัน และคือสถานที่กลับไปของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อที่พวกเขาจะไปพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานานเท่าานตลอดกาล

26. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร ¹	حَرَآءَ وَفَأَآٓءًا ﴿٧٨﴾
27. เพราะพวกเขามิได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน	إِنَّمَّ كَانُوا لَا يُرْجُونَ حِسَابًا ﴿٧٩﴾
28. และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง	وَكَذَّبُوا بَيْنَنَا كَذَآبًا ﴿٨٠﴾
29. และทุกๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก	وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٨١﴾
30. ดังนั้น พวกเจ้าจงลี้มรส (การลงโทษ) เกิด เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้า นอกจากการทรมานเท่านั้น ²	فَذُوْقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلاَّ عَذَابًا ﴿٨٢﴾
31. แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَآءًا ﴿٨٣﴾
32. เรือกสวนหลากหลายและทุ่งน	حَلَالٍ وَأَعْنَآبًا ﴿٨٤﴾
33. และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน	وَكَوَآءِبَ أَزْوَآءًا ﴿٨٥﴾

¹ คือพวกเขาจะไม่พบกับความเย็นเพื่อผ่อนคลายความร้อนของไฟนรก และเครื่องดื่มที่จะบรรเทาความกระหายเลยนอกจากน้ำร้อนกำลังเดือด และน้ำเลือดน้ำหนองที่ไหลมาจากผิวหนังของชาวนรกอัลลอฮ์ทรงตอบแทนพวกเขาเช่นนั้นเป็นการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติที่ชั่วช้าของพวกเขา
² สาเหตุที่มีการลงโทษนี้ก็เพราะว่า พวกเขาไม่คาดคิดว่าจะมีการสอบสวนและการตอบแทน ตลอดจนไม่ศรัทธาว่าจะมีการพบกับอัลลอฮ์ อีกทั้งปฏิเสธต่อสัญญาณต่างๆ และหลักฐานที่ชี้บ่งถึงการฟื้นคืนชีพและอายาตต่างๆ ของอัลกุรอานอย่างสิ้นเชิง ทุกๆ สิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปนั้น เราได้บันทึกไว้อย่างครบถ้วน เพื่อตอบแทนแก่พวกเขา ดังนั้นพวกกุฟฟารเฮี้ย จงลี้มรสการลงโทษของเราเกิด เราจะไม่เพิ่มการลงโทษ เมื่อพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือนอกจากการทรมานเหนือการทรมานที่พวกเขาได้รับอยู่แล้ว

34. และแก้วที่มีเครื่องตีมเต็มเปี่ยม¹

وَكُنَّا دِهَانًا ﴿٧٨﴾

35. ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูด
ไร้สาระและคำกล่าวเท็จ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٧٩﴾

36. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระเจ้าของเจ้า
เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاةً حَسَابًا ﴿٨٠﴾

37. พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรง
กรุณาปรานี พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำ
พูดใดๆ ต่อพระองค์²

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنهُ حُطْبًا ﴿٨١﴾

38. วันซึ่งญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะยืนเป็นแถว
เดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระผู้
ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขาและเขา
จะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٨٢﴾

¹ สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงต่อการทำซิริกและการฝ่าฝืนโดยมีความเกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับชัยชนะคือ สวนสวรรค์อันสุขสำราญ ในสวนสวรรค์นั้นมีต้นไม้และดอกไม้ทุกชนิด มีต้นองุ่นนานาชนิด มีบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน มีหน้าอกสวยงามเปล่งปลั่ง มีแก้วที่เต็มเปี่ยมด้วยเหล้าบริสุทธิ์ ที่ถูกคั้นและกลั่นกรองมีรสชาติกลมกล่อม

² เพราะในสวนสวรรค์นั้นเป็นสถานที่แห่งความสันติสุขทุก ๆ สิ่งที่มีอยู่ในนั้นย่อมปราศจากซึ่งความไม่ดีงามและความบกพร่อง อัลลอฮ์ทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ นั่นเป็นความโปรดปรานจากพระองค์และเป็นการตอบแทนความดีที่เหมาะสมกับผลงานของพวกเขา ซึ่งความเมตตาของพระองค์ได้ปกคลุมทุกสิ่งอย่าง ไม่มีผู้ใดสามารถจะกล่าวคำพูดใดๆ เพื่อจัดความทุกข์ร้อนหรือการลงโทษในวันนั้นได้

³ ในวันกียามะฮ์นั้น ญิบรีลและมะลาอิกะฮ์จะยืนเข้าแถวเป็นแถวเดียวกันด้วยความถ่อมตน ยำเกรง ไม่มีผู้ใดจะกล่าวคำพูดใดๆ ออกมานอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เขาพูดและให้เขาช่วยเหลือผู้อื่น (ชะฟาอะฮ์) และเขาก็จะพูดและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น มีรายงานกล่าวว่า “ท่านนะบีมุฮัมมัดคือลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม คือคนแรกที่จะได้รับอนุญาตให้พูดกับอัลลอฮ์ อัสซะวะญ์...”

39. นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค์
ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด¹

40. แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษ
อันไกล² วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือ
ของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะ
กล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็จะดี³

ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾

إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

¹ นั่นคือวันที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงปราศจากการสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ใดประสงค์ที่จะยึดเป็นแนวทาง
กลับไปสู่พระเจ้าของเขาด้วยการศรัทธา และการทำความดี ก็จงกระทำเถิด

² คือการลงโทษในโลกอาคิเราะฮ์ ที่เรียกว่าการลงโทษอันไกล คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นย่อมไกล

³ ในวันที่มนุษย์ทุกคนจะเห็นสิ่งที่เขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วย่อมถูกบันทึกไว้ และ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคาดหวังว่า เขาไม่ควรถูกให้บังเกิดมาและว่าถ้าฉันได้เป็นฝุ่นดินเสียก็จะดี
เพื่อที่จะไม่ได้ถูกสอบสวนและถูกลงโทษ

(79) ซูเราะฮ์ อันนาซีอาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 46 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลนาซีอาต

ซูเราะฮ์ อันนาซีอาต เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ เรื่องราวต่างๆ ของซูเราะฮ์นี้คล้ายคลึงกับซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ที่เน้นหนักในเรื่องของหลักการศรัทธา เช่นการให้ความเป็นเอกภาพ ศาสน์ การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน แกนหลักของซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องของวันกิยามะฮ์และสภาพการณ์ของวันนั้น วันอวสานและความหวาดกลัวของวันนั้น ผลตอบแทนของบรรดาผู้ยำเกรง และผลตอบแทนของบรรดาอาชญากร

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อมะลาอิกะฮ์ ผู้ทรงคุณธรรม ซึ่งตั้งวิญญูณของบรรดามุอฺมินอย่างแผ่วเบาและนุ่มนวล และจุดกระชากวิญญูณของผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแรง และที่บริหารกิจการในจักรวาลทั้งมวลด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ ญัลละอะละลา

“ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระชาก (วิญญูณของผู้ปฏิเสธศรัทธา) อย่างแรง ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญูณของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายในท้องนภาภาค แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุชริกีน บรรดาผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและวันแห่งการชุมนุมโดยวาดสภาพของพวกเขาในวันที่น่ากลัวของวันนั้น

“ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก สายตาของพวกเขาจะละห้อย พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงฟิรอาน ผู้ละเมิดซึ่งอ้างการเป็นพระเจ้า และได้แสดงอำนาจอย่างหยิ่งยโส อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงลงโทษเขาและหมู่ชนของเขาด้วย

การให้จมน้ำตาย

“เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขา ที่หว่างหุบเขาฏวอันบริสุทธีเจ้าจงไปหาฟิรเอาน์ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะชักฟอกไหม”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดฝ่าฝืนของชาวมัคกะฮ์ที่มีต่อท่านรอซูล คือลัลลอล ฮุอะลัยฮิอะซัลลิม และได้กล่าวเตือนพวกเขาว่า พวกเขาเหล่านั้นเป็นประชาชาติที่อ่อนแอที่สุดในบรรดามัคลู้กของอัลลอฮ์

“พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์ และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงเวลาของยามอวสาน ซึ่งพวกมุชริกินคิดว่ามันเป็นเรื่องห่างไกล และพวกเขาปฏิเสธในการเกิดขึ้นของมัน

“พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮ์) ว่าเมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกลัวถึงมันนัก ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกิยามะฮ์) เท่านั้น วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮ์) ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้จุดกระซาง
(วิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธา อย่างแรง
2. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ผู้ชัก (วิญญาณ
ของผู้ศรัทธา) อย่างแผ่วเบา¹
3. ขอสาบานด้วย (มะลาอิกะฮ์) ที่แหวกว่ายใน
ท้องนภาภาค
4. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้รีบรุดหน้าไป
อย่างว่องไว
5. แล้วพวกเขา (มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ²
6. วันซึ่งการเป่าสังข์ครั้งแรกทำให้สิ้นสะท้อน
7. การเป่าสังข์ครั้งที่สองจะติดตามมา³

وَالنَّازِعَاتِ غَرَابًا ۝١

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝٢

وَالسَّيِّحَاتِ سَيَّحًا ۝٣

فَالسَّيِّقَاتِ سَيِّقًا ۝٤

فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ۝٥

يَوْمَ نَنفُخُ النَّوْفَلَةَ ۝٦

تَتَّبِعَهَا الْإِزَابَةَ ۝٧

¹ อิบน์ มัสอู๊ด กล่าวว่ามะลาอิกะฮ์ผู้ผลิตชีวิตจะจุดกระซางวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาเสมือนกับเหล็ก
อย่างเนื้อที่มีหลายแฉกถูกกระซางออกจากขนสัตว์ที่เปียกน้ำวิญญาณของคนกาฟิรจะออกมาเหมือนกับ
คนกำลังจะจมน้ำ และวิญญาณของผู้ศรัทธาจะถูกชักออกมาอย่างนุ่มนวลและแผ่วเบาอัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงสาบานด้วยมะลาอิกะฮ์ผู้ทำหน้าที่ 5 ประเภท ตั้งแต่อายะฮ์ที่หนึ่งถึงอายะฮ์ที่ห้า

² คือมะลาอิกะฮ์ ผู้จะลงมาพร้อมด้วยพระบัญชาและวะฮีย์ของพระองค์จากชั้นฟ้าแหวกว่ายในท้องนภาภาค
เหมือนกับผู้ที่ว่ายน้ำในน้ำ เพื่อรีบเร่งไปปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์ที่รีบรุดไปอย่าง
ว่องไวเพื่อนำวิญญาณของบรรดามุอ์มินไปยังสวนสวรรค์ และมะลาอิกะฮ์ผู้บริหารกิจการของจักรวาลด้วย
พระบัญชาของพระองค์ในด้านการทำให้ลมพัดไปในทิศทางต่าง ๆ การให้มิฝน การริชกีและการผลิตชีวิต
และอื่นจากนั้นในกิจการของโลกดุนยา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชนิดทั้งห้าของมะลาอิกะฮ์ว่า
วันกียามะฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริงแน่นอน

³ อิบน์อับบาสกล่าวว่า อีรรอดิฟะฮ์และอีรรอดิฟะฮ์ คือการเป่าสังข์ครั้งแรกและครั้งที่สอง ครั้งแรกเพื่อ
ให้ทุกสิ่งตายไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ตะอาลา ส่วนครั้งที่สองเพื่อให้ทุกสิ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ตะอาลา

8. ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾
9. สายตาของพวกเขาจะละห้อย أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾
10. พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไป
อยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ¹ يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرُدُّونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾
11. เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้น
หรือ أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا تَخْتَرَةً ﴿١١﴾
12. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการ
กลับไปที่ขาดทุน قَالُوا نَلَاكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾
13. ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียว
เท่านั้น فَأَنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾
14. แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอยู่ที่ราบ
โล่ง² فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾
15. เรื่องราวของมุซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾
16. ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่าง
หุบเขาฏาวอันบริสุทธี إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
17. เจ้าจงไปหาฟิรเอานู เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾

¹ คือในวันกิยามะฮ์ ดวงจิตของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตื่นตระหนกด้วยความกลัวและบั่นป่วนสายตา
ของพวกเขาจะละห้อยเพราะได้ประสบกับความน่าหวาดกลัว เพราะพวกเขาเคยพูดไว้ในโลกดุนยาด้วยความ
ความเย้ยหยันว่า หลังจากตายไปแล้วพวกเขาจะถูกให้กลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ

² คือเมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่หักผุพังแล้ว เราจะกลับมาเพื่อฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งกระนั้นหรือ ถ้า
เช่นนั้นเราก็จะอยู่ในจำพวกที่ขาดทุนเพราะเราจะเป็นชาวกรอกอย่างแน่นอน อัลลอฮฺตรัสว่าความจริงมัน
เป็นเพียงการเป่าเพียงครั้งเดียวเพื่อให้พวกเขาออกจากกุบูร ขณะนั้นมนุษย์ทั้งมวลก็จะปรากฏอยู่บน
หน้าแผ่นดินหลังจากที่พวกเขาอยู่ในแผ่นดินมา

25. ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่ำเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในโลกและในโลกนี้
26. แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ยำเกรงของอัลลอฮ์¹
27. พวกเขาเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือหรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน
28. พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้น แล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์²
29. และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา
30. และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ
31. ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมันและทุ่งหญ้าของมัน³
32. ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง

فَاخَذَهُ اللَّهُ مَكَالًا لِّلْآخِرُونَ وَالْأُولَىٰ

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّمَن يَخْشَىٰ

مَا أَنَّمَا آسَدُوا إِعْرَابًا فَاسْمَعَتْهَا

رَفَعَهَا فَوَسَّوْهَا

وَأَنطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءًهَا وَمَرْعَاهَا

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا

¹ ด้วยคำพูดดังกล่าวของเขานั้นเอง อัลลอฮ์จึงทำลายล้างเขา เพื่อเป็นการลงโทษแก่เขาและเรื่องของพีรเอานูและการต่อต้านหยิ่งยโสของเขานี้ตลอดจนการลงโทษย่อมเป็นบทเรียน และแบบอย่างสำหรับผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ และเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

² โอ้พวกมุชริกีนเอ๋ย การบังเกิดพวกเขาเป็นที่ลำบากยิ่งกว่าการสร้างชั้นฟ้าที่ยิ่งใหญ่และสวยงามกระนั้นหรือ เพราะผู้ที่ยกชั้นฟ้าให้สูงขึ้นเพราะความใหญ่ของมันนั้นย่อมสะดวกและง่ายตายกว่าการบังเกิดพวกเขา และการให้พวกเขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากตายไปแล้ว แล้วทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธการฟื้นคืนชีพแล้ว และชั้นฟ้านั้นพระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นเหนือพวกเขา แล้วทรงทำให้มันเสมอเท่าเทียมกัน ไม่มีรอยรั้วรอยราว ประดับด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ในเวลากลางคืนอันมืดทึบ

³ พระองค์ทรงทำให้กลางคืนมืดและกลางวันสว่างไสว หลังจากสร้างท้องฟ้าแล้วทรงทำให้แผ่นดินราบเรียบเพื่อเป็นที่พำนักอาศัยของมนุษย์ และให้มีตาน้ำพวยพุ่งออกมาเป็นธารน้ำไหลไปตามลำคลอง มีพืชผักผลไม้ ออกผลออกมาเป็นอาหารของสัตว์และมนุษย์

33. ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า
และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า¹ ﴿مِنَّا كُرُوا لِنَعْمِكَ﴾
34. ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้
เกิดขึ้น ﴿فَإِذَا جَاءَ بِطَاغَمَةُ الْكُفْرِ﴾
35. เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนชวย
ไว้ ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى﴾
36. และนรกหรือเปลวไฟจะถูกเผยให้แก่ผู้
มอมมัน² ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ رَى﴾
37. ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืน ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى﴾
38. และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ﴿وَأَنزَلَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾
39. ดังนั้นนรกหรือเปลวไฟคือที่พำนักของเขา³ ﴿فَأِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى﴾
40. และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้า
พระเจ้าของเขา และได้หวั่นเหินยวจิตใจจาก
กิเลสต่ำ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾

¹ ส่วนภูเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคงอยู่บนพื้นดิน ทรงทำให้มันเป็นเสมือนเสาเข็มยึดเหนี่ยวมิให้แผ่นดินแยกตัวออกไป ความสะดวกสบายดังกล่าวมานั้นเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์และของสัตว์เลี้ยงอันจะเป็นประโยชน์แก่มนุษย์อีกเช่นกัน

² เมื่อวันกิยามะฮ์มาถึง ความหายนะอันใหญ่หลวงก็เกิดขึ้น ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ทั้งดีและชั่ว มนุษย์จะเห็นนรกหรือเปลวไฟอย่างแจ่มชัด

³ ในวันนั้นมนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งคือผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนเลือกการดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความสูญสลายเหนือกว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกอันถาวร และตีมด้อยอยู่ในความใคร่ความต้องการที่ไม่รู้จักอิ่มมิได้เตรียมปฏิบัติความดีเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ บุคคลจำพวกนี้นรกที่มีเปลวไฟอันร้อนแรงคือที่พำนักของเขา

41. ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา¹

إِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٧٩﴾

42. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกียามะฮฺ) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٨٠﴾

43. ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล่าวถึงมันนัก

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٨١﴾

44. ยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน²

إِلَّا رَيْكَ مُنْهَبَهَا ﴿٨٢﴾

45. ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกียามะฮฺ) เท่านั้น

إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ﴿٨٣﴾

46. วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกียามะฮฺ) ประหนึ่งว่าพวกเขามีได้พำนักอยู่ในโลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น³

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَوْ رُبِّبُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٨٤﴾

¹ ส่วนอีกพวกหนึ่งคือ ผู้ที่มีความกลัวต่อความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขาและหวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้าพระพักตร์แห่งพระเจ้าของเขาในวันแห่งการชำระสอบสวน และยับยั้งจิตใจของเขาจากความใคร่และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืน และสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ ที่พำนักของเขาคือสวนสวรรค์ซึ่งเป็นสถานที่อันบรมสุข

² พวกมุชริกทั้งหลายนั้นจะถามเจ้า โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ถึงวันกียามะฮฺว่าเมื่อใดจะเกิดขึ้น คำถามของพวกเขาเช่นนี้เป็นการเย้ยหยัน เจ้าจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่เจ้าจะได้กล่าวแจ้งแก่พวกเขาได้ เพราะมันเป็นความลับเฉพาะพระองค์เท่านั้น

³ เจ้าไม่มีหน้าที่อื่นใดนอกจากเป็นผู้ตักเตือน ผู้ที่มีความกลัวต่อวันกียามะฮฺเท่านั้น มิใช่เป็นผู้แจ้งถึงเวลาที่จะเกิดขึ้นในวันกียามะฮฺนั้น เมื่อพวกเขาถูกพาราเหล่านั้นได้ประสบพบเห็นเขาก็จะเกิดความหวาดกลัว พวกเขาจะเห็นว่ามันคล้ายกับว่าพวกเขาพำนักอยู่ในโลกดุนยาเพียงชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น

(80) ซูเราะฮ์ อะบะชะ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 42 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อะบะชะ

ซูเราะฮ์ อะบะชะ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ โดยกล่าวถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักอะกีดะฮ์และเรื่องของศาสน์ และยังได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพ ความเป็นเอกภาพในการสร้างมนุษย์ พิษพันธุต่างๆ และอาหาร ในซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงวันกิยามะฮ์ และความน่ากลัว และความยากลำบากของวันนั้น

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงเรื่องของชายตาบอด (อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมมีมิกตุม) ซึ่งได้มาหาท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลล่อฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ขอร้องท่านให้สอนเขาจากสิ่งที่อัลล่อฮ์ได้ทรงแจ้งแก่ท่าน ขณะนั้นท่านร่อซูลุลลอฮ์ คือลลิลล่อฮุอะลัยฮิวะซัลลิม กำลังยุ่งอยู่กับผู้นำชาวกุเรซคนหนึ่งโดยเรียกร้องพวกเขาไปสู่อิสลาม ท่านนะบีคือลลิลล่อฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ไม่สบบารมณฺ์ จึงมีใบบุหนาบุดบั้งและผินหลังให้เขา อัลกุรอานจึงประทานมาต่าห์นินว่า “เขา (มุฮัมมัด) เขาทำหน้าบั้งและผินหน้าไปทางอื่น เพราะชายตาบอดมาหาเขา และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อชักฟอกจิตใจก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา ส่วนผู้ที่พ้อเพียงแล้ว เจ้ากลับต้อนรับขับสู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความต้อรั้นของมนุษย์ และการปฏิเสธศรัทธาของเขาอย่างน่าเกลียดต่อพระเจ้าของเขา ทั้งๆ ที่ความโปรดปรานอย่างมากมายของอัลล่อฮ์ได้มีต่อเขา “มนุษย์นั้นนั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา จากเชื้อสุจิตหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐานต่างๆ แห่งเดซานุภาพในจักรวาลนี้ โดยที่อัลล่อฮ์ทรงอำนวยการความสะดวกให้แก่มนุษย์ ซึ่งแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตบนหน้า

แผ่นดินนี้ “มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขาซิ เราได้หลั่งน้ำฝนลงอย่างไร แล้วเรา
ได้แยกผืนแผ่นดินออกไปและเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน และอู่งุ่น
และพืชผักและมะกอกและอินทผลัม”

ซูเราะฮ์นี้ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงความน่าหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์ มนุษย์ได้
หนีจากคนที่เขารักเพราะความกลัวและความตื่นตระหนก และได้ชี้แจงถึงสภาพของ
บรรดามุอฺมินและสภาพของพวกปฏิเสธศรัทธาในวันที่ยากลำบากวันนั้น “ครั้นเมื่อ
เสียงกัมปนาทมาถึงวันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา และจากแม่ของเขา และพ่อ
ของเขา และจากภรรยาของเขาและลูก ๆ ของเขา สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาใน
วันนั้น มีภาระพอดัวแก่เขาอยู่แล้ว หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส หัวเราะดีใจร่าเริง
และหลายใบหน้า ในวันนั้นมีผู้เจ็บ ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น ชน
เหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธาพวกเขาประพาศชั่ว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไป
ทางอื่น
2. เพราะชายตาบอดมาหาเขา¹
3. และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อ
ชกฟอกจิตใจก็ได้
4. หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้น
จะเป็นประโยชน์แก่เขา²
5. ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว
6. เจ้ากลับต้อนรับขับสู้³

عَسَىٰ وَتَوَلَّىٰ ۝١

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝٢

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَريُّكَ ۝٣

أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ۝٤

أَمَّا مَنِ اسْتَفْتَىٰ ۝٥

فَأَن تَلُمَهُ تَلْمَىٰ ۝٦

¹ คือท่านนะบีมุฮัมมัด ได้ทำหน้าบูดบึ้งและผินหลังให้ขณะที่ชายตาบอดคนหนึ่ง คือ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมมิมักตูม ได้มาหาท่านโดยขอรับรองให้สอนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา หลังจากที่อายัดเหล่านี้ถูกประทานมา เมื่อชายผู้นี้มาหาท่าน ท่านจะกล่าวว่า ขอต้อนรับผู้ที่พระเจ้าของฉันตำหนิฉัน

² มุฮัมมัดเจ้าจะรูได้อย่างไร บางทีชายตาบอดผู้นี้ที่เจ้าทำหน้าบึ้งใส่เขา นั้น เขามาเพื่อชกฟอกใจ หรือ ชกฟอกจิตใจของเขาจากสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเจ้าก็ได้ หรือเพื่อรับคำตักเตือนตามที่เขาได้ยินได้ฟังมา โดยที่คำตักเตือนของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา

³ ส่วนผู้ที่เขาพอเพียงจากอัลลอฮ์และจากการอิमानแล้ว เพราะเขามีทรัพย์สินเงินทอง เจ้ากลับต้อนรับขับสู้และเี่ยวหูฟังเขา และเจ้าเอาใจใส่ในการเผยแผ่ศาสนาแก่เขามากเกินไป

7. และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า การที่เขาไม่ชักฟอก ¹	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي ^٧
8. และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ^٨
9. และเขามีความกลัวเกรง	وَهُوَ يَخْشَى ^٩
10. เจ้ากลับเมินเฉย ²	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ^{١٠}
11. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ	كَلَّا إِنهَا لَذِكْرَةٌ ^{١١}
12. ดั่งนั้นผู้ใดประสงคึกก็ให้รำลึกถึงข้อเตือนใจ นั้น ³	فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ ^{١٢}
13. ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ^{١٣}
14. ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ^{١٤}
15. ด้วยมือของมะลาอิกะฮ์	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ^{١٥}
16. ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ⁴	كِرَامٍ بَرَرَةٍ ^{١٦}

¹ คือไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้าในการที่เขาจะไม่ชักฟอกจิตใจของเขาจากการปฏิเสธศรัทธาและความดีอันเจ้ามิได้ถูกเรียกร้องให้ขออภัยแก่เขา หน้าที่ของเจ้านั้นคือการประกาศเผยแผ่เท่านั้น

² ส่วนผู้ที่มาหาเจ้าอย่างรีบเร่งในการแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์ โดยที่เขามีความยำเกรงต่อข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์ เจ้ากลับไม่เอาใจใส่และเมินเฉยเสีย โดยไปให้ความสนใจแก่บรรดาหัวหน้าพวกกุฟฟาร์ที่หลงผิด

³ คืออัลลอฮ์ทรงเตือนท่านนะบิวว่า ต่อไปเจ้าอย่าทำเช่นนั้นอีก อัลลอฮ์อาดเทาะห์นี่ ซึ่งมีข้อตำหนิแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักใคร่เป็นข้อเตือนใจ ดั่งนั้นผู้ใดจากปวงบ่าวของอัลลอฮ์ประสงคึกก็ให้เขารำลึกถึงสาเหตุแห่งการประทวนะฮียนี้

⁴ คืออัลกุรอานนี้อยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ณ ที่อัลลอฮ์ มีตำแหน่งอันสูงส่งในชั้นฟ้า บริสุทธิ์จากการแตะต้องของพวกชัยฏอน จากการเปื้อนและการบกพร่องใดๆ โดยผ่านทางมือของมะลาอิกะฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงใช้ให้พวกเขาเป็นทูตระหว่างพระองค์กับบรรดามอฮูบของพระองค์ พวกเขาเป็นผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ได้รับการยกย่อง ณ ที่อัลลอฮ์

17. มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร ¹	قُلِّلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرُهُ ﴿١﴾
18. จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿٢﴾
19. จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา	مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿٣﴾
20. แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา ²	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٤﴾
21. ต่อมาพระองค์ให้เขาตายไป แล้วให้เขาลงหลุม	ثُمَّ أَمَّا نَهُ فَآفَرَهُ ﴿٥﴾
22. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ ³	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٦﴾
23. มิใช่เช่นนั้น เขามีได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา ⁴	كَلَّا لَمَّا بَقِضَ مَا أَمَرَهُ ﴿٧﴾
24. มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของเขาซิ	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٨﴾

¹ คือคนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกสาปแช่ง และถูกขับไล่จากความเมตตาของอัลลอฮ์ การเนรคุณของเขาต่ออัลลอฮ์ช่างร้ายกาจเหลือหลาย ทั้งๆ ที่บุญคุณและความดีงามของพระองค์มีต่อเขาอย่างมากมายเหลือคณานับ อายะฮ์นี้เป็นการขอพรให้เขาประสบความสำเร็จอย่างหนักหน่วงที่สุด

² อัลลอฮ์ทรงบังเกิดผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นมาจากอะไร จึงทำให้เขาเยอหยิ่งโสต่อพระเจ้าของเขา แน่นนอนพระองค์ทรงบังเกิดเขามาจากน้ำที่นำรังเกียจไร้ค่าหยดหนึ่ง แล้วทรงกำหนดให้เขาอยู่ในท้องมารดาของเขาเป็นชั้นตอนจนกระทั่งเป็นตัวตน แล้วพระองค์ทรงแผ้วทางให้เขาออกจากท้องมารดาของเขาอย่างสะดวกง่ายดาย อัลหะซันอัลบะศรียกกล่าวว่า ทำไมผู้ที่ออกมาจากทวารเบาถึง 2 ครั้ง จึงเยอหยิ่งโส

³ แล้วพระองค์ทรงให้เขาตายโดยไม่ต้องปรึกษาและขอความคิดเห็นจากพระองค์ และได้ให้มีผู้จัดเตรียมฝังเขา มิฉะนั้นแล้วจะเกิดการน่าเบื่อ และมักลื่นเหม็นและเป็นอาหารของสัตว์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์จะให้เขาฟื้นคืนชีพ ก็ทรงให้เขามีชีวิตหลังจากได้ตายไปแล้วเพื่อการฟื้นคืนชีพ การชำระสอบสวน และการตอบแทน

⁴ คนกาฬิรผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนั้นจึงหยุดยั้งจากการเยอหยิ่งโสโอหังเสียที เพราะเขามีได้ปฏิบัติในสิ่งที่ เป็นข้อบัญญัติแก่เขาเช่นการศรัทธา และการจงรักภักดี

25. เราได้หลังน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร ¹	أَنصَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
26. แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป	ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝
27. และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน	فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝
28. และองุ่นและพืชผัก	وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝
29. และมะกอกและอินทผลัม	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝
30. และเรียกสวนที่หนาทึบ	وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝
31. และผลไม้และทุ่งหญ้า	وَفَيْكِهِ وَأَيْبًا ۝
32. ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า ²	مَنْعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمَ لَكُمْ ۝
33. ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاطَةُ ۝
34. วันที่ผู้คนจะหนีจากที่นั่งของเขາ	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝

¹ มนุษย์ผู้ตั้งตนหนึ่งใจใคร่ครวญด้วยความรอบคอบถึงการดำรงชีวิตของเขาชี้ว่า พระองค์ทรงบังเกิดเขามาด้วยเดชานุภาพ และทรงให้ความสะดวกง่ายดายแก่เขาด้วยความเมตตาของพระองค์อย่างไร และทรงจัดเตรียมให้แก่เขาซึ่งสาเหตุแห่งการดำเนินชีวิตอย่างไร และทรงประทานอาหารให้แก่เขาเพื่อดำรงชีพของเขาอย่างไร แล้วทรงหลังน้ำฝนจากเมฆสู่พื้นดินด้วยเดชานุภาพของพระองค์อย่างไร

² หลังจากที้อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฝนหลังลงมาแล้ว ทำให้แผ่นดินร่วนซุยและแตกแยกออก แล้วได้ให้เห็นเมล็ดพืชที่อยู่ในแผ่นดินงอกเงยขึ้นมาเป็นเมล็ดพืช และพืชผักชนิดต่างๆ กัน เพื่อให้มนุษย์ใช้กินเป็นอาหาร และกักตุนเอาไว้ เช่นองุ่นมีรสชาดอร่อยและเมล็ดถั่วนาชนิด ตันมะกอกหรือชั้ตุน และอินทผลัม และเรียกสวนที่มีต้นไม้หลายชนิดที่หนาทึบ ตลอดจนผลไม้ชนิดต่างๆ กันอีกมากมาย และทุ่งหญ้าเพื่อเป็นอาหารของสัตว์ทั้งหมดนี้เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเจ้าและแก่ปศุสัตว์ของพวกเจ้า

35. และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾
36. และจากภรรยาของเขา และลูก ๆ ของเขา	وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
37. สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวแก่เขาอยู่แล้ว ¹	لِكُلِّ أُمَّرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾
38. หลายไบหน้าในวันนั้นแจ่มใส	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾
39. หัวเราะดีใจร่าเริง ²	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾
40. และหลายไบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلْبَانَةٌ ﴿٤٠﴾
41. ความหม่นหมองจะปกคลุมบนไบหน้านั้น	زَهَّابَةٌ قَاسِمَةٌ ﴿٤١﴾
42. ชนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธา พวกเขา ประพடுத்தัว ³	أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْعَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

¹ ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทแห่งวันกียามะฮ์ได้ดั่งขึ้น ซึ่งจะก้องกังวานเข้าสู่โสตประสาทจนกระทั่งเกือบจะทำให้หูหนวกในวันอันน่ากลัวนั้น มนุษย์จะหนีจากคนรักของเขา คือจากพี่น้องพ่อแม่ของเขาและลูกเมียของเขา เพราะเขามีภาระยุ่งอยู่กับตัวของเขา โดยที่แต่ละคนจะพะวงอยู่กับเรื่องของตัวเอง ดังนั้นจึงเป็นข้อคิดว่าในวันกียามะฮ์นั้นไม่มีใครที่จะช่วยเหลือคนอื่นได้นอกจากผลงานที่ดีของแต่ละคนที่ได้กระทำไว้ในโลกนี้เท่านั้นที่จะทำให้เขารอดพ้นจากความน่ากลัวและการลงโทษได้

² สภาพของมนุษย์ในวันกียามะฮ์นั้นแบ่งออกเป็นสองพวก คือพวกที่มีความสุขกายสบายใจและพวกที่มีความทุกข์ทรมาน ลักษณะของบุคคลจำพวกแรกคือ มีไบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานดีใจหัวเราะร่าเริง เพราะเขาได้พบเห็น การยกย่องให้เกียรติ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เขา

³ บุคคลจำพวกที่สอง คือไบหน้าของพวกเขามีฝุ่นและควันปกคลุมอยู่ ไบหน้าจึงมีความหมองคล้ำ หม่นหมอง ชนเหล่านั้นที่มีไบหน้าดังกล่าวคือพวกที่ปฏิเสธศรัทธาในโลกดุนยา และมีชีวิตอยู่ในการปฏิเสธศรัทธา และการประพடுத்தัวและสิ้นชีวิตลงด้วยสภาพเช่นนั้น

(81) ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 29 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อັตตะกวีร

ซูเราะฮ์ อັตตะกวีร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่เชี่ยวชาญข้อเท็จจริงที่สำคัญสองประการ คือ “ข้อเท็จจริงแห่งวันกิยามะฮ์” และ “ข้อเท็จจริงแห่งอัลละฮียะฮ์ และศาสน์” ซึ่งทั้งสองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอีมาน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงวันกิยามะฮ์ และสิ่งที่ติดตามมาคือ การเปลี่ยนแปลงของจักรวาลครั้งใหญ่รวมทั้งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ภูเขา ทะเล แผ่นดิน ชั้นฟ้า ปศุสัตว์ และมนุษย์ จักรวาลจะสิ้นสະเทือนอย่างรุนแรงเป็นเวลานาน ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในโลกนี้จะกระจัดกระจาย ไม่มีสิ่งจะคงเหลืออยู่เว้นแต่จะต้องเปลี่ยนแปลงและผันแปรอันเนื่องมาจากความกลัวต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น “เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย และเมื่ออูฐท่องลิบเดือนถูกทอดทิ้ง และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงแห่งอัลละฮียะฮ์ และคุณลักษณะของท่านนะบีซึ่งจะพบกับอัลละฮียะฮ์ และหมู่ชนผู้ถูกสนทนาด้วยอัลละฮียะฮ์ ซึ่งถูกประทานลงมาเพื่อจะเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากความมิดมนแห่งการตั้งภาคี และการหลงทางไปสู่แสงสว่างแห่งวิชาการและการอีมาน “ขอสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวันทีโคจรลับดวง ข้าสาบานด้วยกลางคืนที่มันเหือดหายไปและด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง แท้จริงอัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงความผิดในข้อกล่าวอ้างของพวกมุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอาน และกล่าวว่าอัลกุรอานนั้นเป็นข้อตักเตือนจากอัลลอฮ์ ตะอาลา แก่ปวงบ่าวของพระองค์ “แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า” อัลกุรอานนั้นมีใช้อื่นใดนอก

จากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง	وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾
2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾
3. และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾
4. และเมื่ออูฐท้องสืบเดือนถูกทอดทิ้ง	وَإِذَا الْعِشَابُ عْطَلَتْ ﴿٤﴾
5. และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُيِّرَتْ ﴿٥﴾
6. และเมื่อทะเลถูกเป็นไฟ	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾
7. และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾
8. และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม	وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾
9. ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า	يَأْتِي دَنْبًا قُلَّتْ ﴿٩﴾
10. และเมื่อบันทึกลงทั้งหลายถูกกางแผ่	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِّرَتْ ﴿١٠﴾
11. และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก	وَإِذَا السَّمَاءُ كُفِطَتْ ﴿١١﴾
12. และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾
13. และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾

14. ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา ¹	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾
15. ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน	فَلَا أَقِيمُ بِالْحَسَنِ ﴿١٥﴾
16. ที่โคจรลับดวง ²	الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ﴿١٦﴾
17. ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾
18. และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง ³	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
19. แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 14 ประมวลไว้ด้วยเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ รวม 12 เหตุการณ์ 6 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยาและอีก 6 เหตุการณ์เกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งหมดนี้เป็นข้อควรพิจารณา ซึ่งเป็นเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้น ส่วนคำตอบก็คือในอายะฮ์ที่ 14 ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมาไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วเพื่อที่จะได้รับการตอบแทน ส่วนที่ได้กล่าวมานี้ทั้งหมดเป็นการยืนยันถึงหลักการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ซึ่งพวกอาหรับมุชริกินปฏิเสธอย่างแข็งขันด้วยเหตุนี้อัลกุรอานได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษซึ่งจะเห็นได้จากตอนต้นๆ ของซูเราะฮ์ต่างๆ ในหลายซูเราะฮ์ด้วยกัน เหตุการณ์ทั้ง 6 ที่เกิดขึ้นในโลกดุนยานั้นคือ การเปลี่ยนแปลงของดวงอาทิตย์ ดวงดาว ภูเขา อุฐ สัตว์ต่างๆ และทะเล ซึ่งมีความหมายชัดเจนแล้วในอายะฮ์ดังกล่าว ส่วนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์ คือชีวิตของแต่ละชีวิตจะถูกจัดเป็นคู่ๆ คนดีอยู่คู่กับคนดี คนชั่วอยู่คู่กับคนชั่ว ทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นจะถูกถามถึงความผิดว่าทำไมจึงถูกฆ่าเป็นการปรามผู้ฆ่า บ้านที่กินจะถูกกางแม่ ชนฟ้าจะถูกเลิกออก นรกจะถูกจุดไฟให้สว่างจ้า สวรรค์จะถูกนำเข้ามาใกล้

² คือข้าสาบานอย่างหนักแน่นต่อดวงดาวทั้งหลายที่มีรัศมี ซึ่งมันจะซ่อนตัวในเวลากลางวันและปรากฏตัวในเวลากลางคืน และโคจรลับดวงไปคือ ดวงดาวที่ส่องแสงประกายทั้ง 5 ดวง คือดาวพระเคราะห์หรือดาวพระพุธ ดาวพระศุกร์ ดาวพระอังคาร ดาวพฤหัสบดี และดาวพระเสาร์

³ พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนขณะที่จะจากไป และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อเริ่มมีแสงสว่างขึ้น ซึ่งทั้งสองเวลานั้นเป็นเวลาที่มีอากาศบริสุทธิ์สดชื่นและเย็นสบาย

20. ผู้ทรงพลังผู้ทรงตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٨١﴾

21. ผู้ได้รับการจงรักภักดี ผู้ซื่อสัตย์ ณ ที่โน้น¹

مُطَاعٍ نَّمَّ آمِينَ ﴿٨٢﴾

22. และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด

وَمَا صَاحِبُكَ كَرِيمٌ ﴿٨٣﴾

23. และโดยแน่นอน เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ ขอบฟ้าอย่างชัดเจน²

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْيُسْبِينِ ﴿٨٤﴾

24. และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ตระหนี่ในเรื่องเงินลับ

وَمَا هُوَ عَلَىٰ غَيْبٍ بِصَنِينٍ ﴿٨٥﴾

25. และอัลกุรอานนั้นมิใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٨٦﴾

26. แล้วพวกเจ้าจะไปทางไหนเล่า³

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٨٧﴾

27. อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล

إِنَّهُ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

¹ คืออัลกุรอานนี้เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ถูกประทานลงมาโดยผ่านทางญิบรีลอะลัยฮิสสลามผู้ทรงเกียรติผู้ทรงมีคุณลักษณะอันสูง ณ ที่พระเจ้า

² คือมุฮัมมัด ซึ่งพวกเจ้าคบเขาเป็นสหาย และพวกเจ้ารู้จักถึงความมีสติของเขา ความบริสุทธิ์ และการมีสติปัญญาหลักแหลมของเขานั้นมิได้เป็นคนวิกลจริตตามที่พวกเจ้ากล่าวอ้างแต่ประการใด และโดยแน่นอนมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้เห็นญิบรีลในรูปลักษณะแห่งการเป็นมะลักตามที่อัลลอฮ์ทรงสร้างเขา ณ ขอบฟ้าทางด้านตะวันออกคือมีปีก 600 ปีก

³ คือมุฮัมมัดมิได้เป็นผู้ตระหนี่โดยบกพร่องในการประกาศะฮียะฮ์แต่อย่างใด แต่ท่านได้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และอัลกุรอานนั้นมิใช่เป็นคำกล่าวของชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่งดังเช่นที่พวกมุชริกีนกล่าวอ้าง แล้วทางไหนเล่าที่พวกเจ้าจะไปในการปฏิเสธนาบีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม และปฏิเสธอัลกุรอานว่าเป็นกวี เป็นมายากล และนียายตติกดำบรรพ์

28. สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะ
อยู่ในทางอันเที่ยงตรง¹

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٨١﴾

29. และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์สิ่งใด เว้นแต่
อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์²

وَمَا نَشَاءُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾

¹ และอัลกุรอานนี้มิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นมนุษย์และญิน สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าที่จะดำเนินตามสังฆธรรม ยึดมั่น ผู้อยู่ในบทบาทบัญญัติของอัลลอฮ์ และปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม

² คือพวกเจ้าจะไม่มีความสามารถในการกระทำสิ่งใด เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์และความเมตตาของพระองค์ ดังนั้นจงขอความสมประสงค์จากอัลลอฮ์ เพื่อให้บรรลุสู่แนวทางที่ดีบังเกิด

(82) ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร

ซูเราะฮ์ อัลอิมฟิฏอร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่เหยียวยาวเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ อัลดักวีร คือการเปลี่ยนแปลงของจักรวาลที่เกิดขึ้นพร้อมกันกับวันอาสาน และสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่แล้วได้ชี้แจงถึงสภาพของคนดีมีคุณธรรม และสภาพของคนชั่วผู้กระทำความผิด ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงภาพลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเกิดขึ้นในจักรวาล เช่น การแตกแยกของชั้นฟ้า การร่วงหล่นของดวงดาว การเอ่อล้นของทะเล และการพลิกกลับของหลุมฝังศพ ตลอดจนถึงสิ่งที่จะติดตามมาหลังจากนั้น คือการชำระสอบสวนและการตอบแทน “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นมากระจัดกระจาย และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น และเมื่อหลุมฝังศพพลิกกลับทุกชีวิตจะรู้สึกที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งได้กระทำภายหลัง”

แล้วได้กล่าวถึงการดีอ์รัน และการเนรคุณของมนุษย์ต่อความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเขา โดยที่เขาได้รับความโปรดปรานอย่างล้นเหลือจากพระองค์ แต่เขาไม่รู้จักคุณค่าแห่งความโปรดปรานนั้นๆ ไม่รู้จักคุณค่าแห่งพระเจ้าของเขา และไม่ขอบคุณต่อความดีงาม และความโปรดปรานที่เขาได้รับ “โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วนในรูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จงทรงประกอบเจ้าขึ้น”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสาเหตุแห่งการดีอ์รัน และการปฏิเสธนี้ โดยชี้แจงว่า อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้มะลาอิกะฮ์บันทึกการทำงานของมนุษย์ทุกคน และติดตามการกระทำของเขา “มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่ คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึกพวกเจ้าไว้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการแบ่งมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ออกเป็น 2 พวก คือ พวกคนดีมีคุณธรรม และพวกคนชั่วผู้กระทำความผิด พร้อมกับได้ชี้แจงถึงบ้านปลายของทั้งสองฝ่าย “แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการวาดภาพแห่งความยิ่งใหญ่และความน่ากลัวของวันกิยามะฮ์ ในวันนั้นทุกชีวิตจะปราศจากซึ่งพลังและอำนาจใดๆ และอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ “และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾

2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัด
กระจาย

وَإِذَا النُّجُومُ انْتَرَتْ ﴿٢﴾

3. และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ﴿٣﴾

4. และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ¹

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿٤﴾

5. ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่ง
ที่ได้กระทำภายหลัง²

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

6. โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หัน
ห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْأَكْبَرُ ﴿٦﴾

7. ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์
แล้วก็ทรงทำให้เจ้ามีส่วน³

أَلَيْسَ خَلْقَكَ فَسَوْنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

¹ คือเมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออกด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์เพื่อให้มะลาอิกะฮ์ลงมา และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจายจากตำแหน่งของมัน และเมื่อทะเลเอ่อล้นโดยน้ำจืดกับน้ำเค็มได้ปะปนรวมกัน เหตุการณ์ทั้งสามจะเกิดขึ้นในโลกดุนยาเมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งแรก ส่วนอีกเหตุการณ์หนึ่งคือเมื่อหลุมฝังศพจะถูกพลิกกลับนั้นจะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อมีการเป่าสังข์ครั้งที่สอง

² อายะฮ์ที่ 4 เป็นคำตอบอายะฮ์ที่หนึ่งคือเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้ว ทุกชีวิตหรือทุกคนในขณะนั้นก็จะรู้ว่าสิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้วมีอะไรบ้างคือ ความดีหรือความชั่ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลังหมายถึงสิ่งที่เขาได้กระทำไว้เป็นแบบอย่างที่ดีหรือชั่ว แล้วมีผู้ปฏิบัติตามเขา

³ โอ้มนุษย์เอ๋ย มีอะไรหรือที่ล่อลวงเจ้าให้หันห่างเจ้าจากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเกื้อกูล เจ้าจนกระทั่งทำให้เจ้าฝ่าฝืนพระองค์และอาจหาญขัดคำสั่งของพระองค์ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงทำความดีแก่เจ้าและสงสารเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงบังเกิดเจ้าจากสิ่งที่เจ้าไม่เคยมีอะไรมาก่อนเลย แล้วทรงทำให้เจ้ามีรูปร่างอวัยวะที่สมบูรณ์สมส่วนทุกประการ และทำให้เจ้าได้ยิน มีสติปัญญา และได้มองเห็น

8. ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงประกอบเจ้าขึ้น¹
9. มิใช่เช่นนั้น แต่พวกเขาปฏิบัติเสววันแห่งการตอบแทนต่างหาก²
10. และแท้จริงมีผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาอยู่
11. คือ (มะลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติเป็นผู้บันทึก
12. พวกเขาอยู่ในสิ่งที่พวกเขากระทำ³
13. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความโปรดปราน⁴
14. และแท้จริงบรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน
15. พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้นในวันแห่งการตอบแทน
16. และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน (อยู่ในกองไฟตลอดไป)⁵

﴿۸﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

﴿۹﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ

﴿۱۰﴾ وَإِن عَلَيْنَا لَأَعْيُنٌ

﴿۱۱﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ

﴿۱۲﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ

﴿۱۳﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

﴿۱۴﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

﴿۱۵﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ

﴿۱۶﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

¹ และทรงประกอบเจ้าขึ้นมาในรูปแบบตามที่พระองค์ทรงประสงค์ คือในรูปแบบและสัดส่วนที่สวยงาม

² โอ้ชาวมักกะฮ์เอ๋ย พวกเขาอย่าได้หลงระเหิดในความเมตตาของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกเขานั้นปฏิบัติเสววันแห่งการชำระสอบสวนและวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

³ คือมีมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติของอัลลอฮ์ คอยคุ้มกันรักษาพวกเขา และดูแลการเคลื่อนไหว และการกระทำของพวกเขาเป็นผู้บันทึกการทำงาน และรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำในการทำงานต่าง ๆ ทั้งที่ดีและชั่ว

⁴ คือบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธาของพวกเขา ผู้ยำเกรงผู้มีศีลธรรมเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุข ทั้งนี้เพราะการทำความดี คือการจงรักภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

⁵ ส่วนบรรดาคนชั่วคือพวกกุฟฟารนั้นจะอยู่ในนรกที่มีไฟลุกโชนชั่วนิรันดร์ ทั้งนี้เพราะการทำความชั่วของพวกเขา คือการปฏิเสธศรัทธาและไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้น และจะทนทุกข์ทรมานความร้อนของมันในวันแห่งการตอบแทน และพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ไม่มีวันที่จะออกจากนรกนั้นเป็นอันขาด

17. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٧﴾

18. แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการ
ตอบแทนนั้นคืออะไร¹

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่าง
ใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็น
สิทธิ์ของอัลลอฮ์²

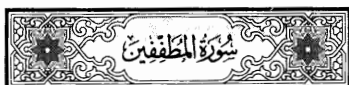
يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَعِيًّا

وَأَلْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

¹ วันแห่งการตอบแทนคือวันอันยิ่งใหญ่ เป็นวันที่มนุษย์จะยืนขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสากลโลก และพระองค์ทรงย้ำถึงวันแห่งการตอบแทนอีกครั้งหนึ่ง เพราะความสำคัญของวันนั้น

² พระองค์ทรงเปิดเผยถึงบางส่วนของมหันตภัยในวันนั้นว่า เป็นวันที่ไม่มีชีวิตใดจะอำนาจประโยชน์ให้แก่อีกชีวิตหนึ่งได้ โดยที่กิจการทั้งหมดในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่องค์เดียว การชะพาะจะสูงจะมีขึ้นไม่ได้เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์

(83) ซูเราะฮ์ อัลมุกีอ์ฟิฟีน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 36 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุกีอ์ฟิฟีน

ซูเราะฮ์ อัลมุกีอ์ฟิฟีน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ จุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์ เช่นเดียวกับจุดมุ่งหมายของซูเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ ที่เอ่ยวาเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับอะกีดะฮ์ และได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของอิสลามในการเผชิญหน้ากับศัตรูตัวฉกาจ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการประกาศสงครามกับบรรดาผู้ที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่อง ซึ่งพวกเขาไม่กลัววันอาคิเราะฮ์ และได้คาดคิดกันแล้วว่า พวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพอันน่ากลัวต่อหน้าพระผู้ทรงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมที่สุด “ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง) คือบรรดาผู้ที่เมื่อเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้พินาศสำหรับวันอันยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบรรดาคนชั่ว และได้วาดภาพการตอบแทนของพวกเขาในวันกียามะฮ์ โดยจะถูกลากไปยังนรกญะฮีมพร้อมกับการชูตะคอก “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชื่อนั้นอยู่ในลิจญ์น และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าลิจญ์นนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ ความหายนะในวันนั้นจงประสบแต่บรรดาผู้ปฏิเสธ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ยำเกรง ผู้ทรงคุณธรรม และสิ่งที่จะได้รับจากความสุก ความโปรดปรานอย่างถาวรตลอดไป ในที่พำนักอันมีเกียรติและเป็นที่น่าเชิดหน้าชูตา ทั้งนี้ในสภาพที่ตรงข้ามกับที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาคนชั่วคนเลวตามรูปแบบหรือแนวทางของอัลกุรอานในการรวมไว้ระหว่างการเชิญชวนให้ทำความดีและการชู้ตัมมิให้ทำความชั่ว “แท้จริงบรรดา

ผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยภาพลักษณ์ของพวกเขาหลงทาง คนชั่ว คนเลวทราม ที่มีต่อปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่ดีทรงคุณธรรม โดยพวกเขาได้เยาะเย้ยปวงบ่าวที่ดีในโลกดุนยา เพราะการอีมานของพวกเขาและความดีของพวกเขา “แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลีวตาเย้ยหยัน” จนกระทั่งจบซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ความหายนะจงประสบแต่บรรดาผู้ทำให้
พร่อง (ในการดวงและการชั่ง)
2. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่น
ก็ตวงเอาเต็ม
3. และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้
ขาด¹
4. ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูก
ให้ฟื้นคืนชีพ
5. สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
6. วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากล
โลก²
7. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่ว
นั้นอยู่ในสัจญีน
8. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสัจญีนนั้นคือ
อะไร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّينَ ﴿١﴾

الَّذِينَ إِذَا كَانُوا عَلَى النَّاسِ يَتَوَفَّوْنَ ﴿٢﴾

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْزَوْهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ﴿٧﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ﴿٨﴾

¹ คือความพินาศของความวิบัติจึงประสบแต่บรรดาคนชั่วเหล่านั้นที่ทำให้การตวงและการชั่งพร่องไม่
เต็มตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ ชนเหล่านั้นก็คือเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งหรือซื้อจากคนอื่น ก็จะเอาเต็ม
ตามจำนวนหรือมากกว่านั้น แต่เมื่อเวลาพวกเขาตวงหรือชั่งหรือขายให้แก่คนอื่น พวกเขาก็จะทำให้พร่อง
หรือขาดจำนวนลง

² บรรดาผู้ที่ทำให้การตวงการชั่งพร่องลงนั้นไม่รู้มาก่อนเลยหรือว่า พวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันที่
ยากลำบาก วันที่น่าหวาดกลัวและระทึกใจ คือวันที่มนุษย์จะยืน ณ หุ่นมะฮฺซึรฺในสภาพเปลือยเปล่า
เงียบสงบต่อมัตวอหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

9. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

كُتِبَ مُرْقُومًا ﴿٩﴾

10. ความหายนะในวันนั้นจงประสบแด่บรรดา
ผู้ปฏิเสธ

وَلَّيْلًا يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ﴿١٠﴾

11. คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน²

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾

12. และไม่มีใครปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
นั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلٌّ مَعْتَدٍ أُشِيرَ ﴿١٢﴾

13. เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา เขา
จะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน³

إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ ابْتِغَاءَ مَا لَاطَبُوا الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็น
วันนั้นได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูก
กั๊กจากพระเจ้าของพวกเขา⁴

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

16. แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มี
เปลวไฟลุกโชน

لَهُمْ فِيهَا نَسَبٌ مَبْعُوثٌ فِي النَّارِ ﴿١٦﴾

¹ บรรดาผู้ที่ทำให้การซึ่งดวงบกร่องพึงระมัดระวังจากการหลงลืม การพินคืนชีพ และการตอบแทน เพราะบันทึกการทำงานของบรรดาคนชั่ว แน่นนอนจะอยู่ในสถานที่อันคับแคบและต่ำที่สุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าสิ่งญึ่ฉนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้เหมือนตัวเลขที่จารึกไว้ที่แผ่นผาจะไม่ถูกลืมหรือถูกลบเลือน การงานที่ชั่วช้าของพวกเขาจะถูกจารึกฝังแน่นอยู่ในมัน

² ความวิบัติความพินาศจงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการชำระสอบสวนและการตอบแทน

³ และจะไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันชำระสอบสวนและการตอบแทนนอกจากผู้ที่ละเมิดขอบเขตในการปฏิเสธ ศรัทธาและการหลงทาง ผู้ที่ฝ่าฝืนกระทำความผิดมาก บุคคลดังกล่าวนั้นเมื่อบรรดาอายาตอัลกุรอานของเราถูกอ่านขึ้น โดยกล่าวถึงเรื่องของการพินคืนชีพและการตอบแทน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่คือนิยายเหลวไหล นิยายปรามปราในสมัยก่อน

⁴ มนุษย์คนชั่วผู้หนึ่งจะรังควาญผู้ที่ชั่วช้าของเขา อัลกุรอานนั้นมีใช่เป็นนิยายเหลวไหลในสมัยก่อนๆ แต่ว่าการทำบาปครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้สะสมไว้ในวันได้เกาะกินหัวใจของพวกเขาจนกลายเป็นสนิมอยู่ในหัวใจ พวกเขาจึงมองไม่เห็นและไม่รู้จักว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด นอกจากนั้นแล้วในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ อิมามะฮ์อัชชาฟิอิกกล่าวว่า สำหรับอายะฮ์นี้เป็นบ่งชี้ว่า บรรดามุอมีนจะมองเห็นอัลลอฮ์ อัชชะวะญ์ลละ

17. แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่านี่คือสิ่งที่พวกเจ้า
ได้ปฏิเสธมันไว้'

ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِكُمْ تَكذَّبُونَ ﴿١٧﴾

18. มิใช่เช่นนั้น แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรง
คุณธรรมอยู่ในอัลลีลียนอย่างแน่นนอน

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَعِنْدَنَا ﴿١٨﴾

19. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลลีลียนคือ
อะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا ﴿١٩﴾

20. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

كِتَابٌ مُرْتَبِعٌ ﴿٢٠﴾

21. บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ขีด (มะลาอิกะฮ์) จะเป็น
ผู้ดูแลรักษา²

يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾

22. แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความ
โปรดปรานอย่างแน่นนอน

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَعِنْدَنَا ﴿٢٢﴾

23. พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง³

عَلَى الْأَرَآئِكِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสุขขึ้นแห่งความสุข
สำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา⁴

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

¹ แล้วพวกเขานอกจากจะถูกห้ามจากการมองเห็นอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกขณะอันหม่มที่มีเปลวไฟลุกโชน แล้วพวกเขาจะได้สัมผัสการลงโทษอันเจ็บปวดอีกด้วย และยามเผ่านรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่คือการลงโทษซึ่งพวกท่านเคยปฏิเสธมาแล้วในโลกดุนยา

² เปล่าเลย ความจริงนั้นบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะไม่เท่าเทียมกับบันทึกของบรรดาคนชั่วอย่างแน่นนอน เพราะบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสภาพที่อันคับแคบและต่ำสุด ส่วนบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในสภาพอันสูงส่ง อันมีเกียรติในสวรรค์ชั้นสูงสุด และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลลีลียนนั้นคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกการทำงานของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ ณ สวรรค์ชั้นสูงสุด โดยมีมะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ขีดเป็นผู้ดูแลรักษาและเป็นพยาน

³ บรรดาผู้ที่มีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์นั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันร่มเย็นได้รับความโปรดปรานโดยพวกเขาจะพำนักอยู่บนเตียงอันสวยหรูถูกประดับประดาด้วยสิ่งอันสวยงาม พวกเขาจะมองดูสิ่งที่อัลลอฮ์ได้จัดเตรียมไว้ให้พวกเขาพร้อมด้วยการยกย่องให้เกียรติในสวนสวรรค์นั้น

⁴ เมื่อเจ้ามองไปยังพวกเขา เจ้าจะรู้ได้ทันทีว่า พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการโปรดปราน เพราะเจ้าจะมองเห็นใบหน้าของพวกเขาที่มีรัศมีความผ่องใสและความสวยงาม มีความปิติยินดี ความชื่นชมและความพอใจ

25. พวกเขาจะได้ดื่มสุรอันบริสุทธี ซึ่งถูกผืนก
ไว้

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٥٥﴾

26. ที่ใช้ผืนกมันนั้นคือชะมัดเซียง และในการนี้
บรรดาผู้แข่งขัน (ที่จะให้ได้มาซึ่งความสุขสำราญ
นี้) จงแข่งขันกันเถิด¹

حَتَمَهُمْ مِسْكٌَ ۖ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٥٦﴾

27. ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตัสนีม

وَمِنْ أَسْفَلِهَا مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٥٧﴾

28. คือตาน้ำแห่งหนึ่งซึ่งบรรดาผู้ไกลชิด (อัล-
ลอสฺ) เท่านั้นจะได้ดื่มมัน²

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرِضُونَ ﴿٥٨﴾

29. แท้จริงบรรดาผู้กระทำผิดนั้น เคยหัวเราะ
เยาะบรรดาผู้ศรัทธา

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ﴿٥٩﴾

30. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขา
ไป พวกเขาจะหลั่งตาเย้ยหยัน³

وَإِذَا امْرَأُوهُمْ يَسْتَاغْمِرُونَ ﴿٦٠﴾

31. และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของ
พวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٦١﴾

32. และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวก
เขาก็กล่าวว่า แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทาง
แน่นอน

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٦٢﴾

¹ ในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้ดื่มสุรอาวบริสุทธีใส่สะอาดไม่มีผู้ใดจะต้องมาก่อนเลย นอกจากบรรดาผู้ทรงคุณธรรมเท่านั้น ภาชนะสำหรับใส่สุรดังกล่าวนั้น จะถูกผืนกไว้ด้วยกลิ่นชะมัดเซียง ดังนั้นด้วยความโปรดปรานและเครื่องดื่มดังกล่าวนี้ก็ขอให้บรรดาผู้ที่แข่งขันกันเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานหรือความสุขสำราญ จงแข่งขันกันประกอบความดีและมีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์เถิด

² น้ำสุรอันบริสุทธีซึ่งถูกผืนกไว้นั้นผสมมาจากตัสนีมคือตาน้ำแห่งหนึ่งในสวนสวรรค์ชั้นสูงสุดและตาน้ำแห่งนั้นผู้ที่จะมีโอกาสได้ดื่มคือบรรดาผู้ไกลชิดกับอัลลอฮ์เท่านั้น

³ บรรดาผู้กระทำผิด ซึ่งมีนิสัยประจำตัวของพวกเขานั้น ในโลกดุนยาพวกเขาจะหัวเราะและเยาะเย้ยบรรดามุอิมิน และเมื่อบรรดามุอิมินเดินผ่านหน้าพวกเขา พวกเขาก็จะหลั่งตาซึ่งกันและกันเป็นการเย้ยหยันบรรดามุอิมิน

33. และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่ง
มาเพื่อเป็นผู้ปกป้องรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น¹
34. ดังนั้น วันนี้บรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะ
เยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง
35. พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บน
เตียง²
36. บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตาม
ที่เขาได้ปฏิบัติมามิใช่หรือ³

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ

هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

¹ เมื่อพวกมุชริกีนกลับไปบ้านพวกเขาจะร้องรำทำเพลงเป็นการเย้ยหยันบรรดามุอฺมินด้วยความคึกคะนอง และเมื่อพวกกุฟฟารเหล่านั้นพบเห็นบรรดามุอฺมิน พวกเขาจะกล่าวว่า นี่พวกเหล่านั้นกำลังหลงทางด้วยการศรัทธาของพวกเขาต่อมุฮัมมัด ไม่สนใจต่อการมีชีวิตอย่างสุขสำราญ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงตอบได้ พวกเขาว่า พวกเขามีได้ถูกส่งมาให้เป็นผู้คุ้มกันบรรดามุอฺมิน โดยเป็นผู้ปกป้องรักษาการกระทำของบรรดามุอฺมิน และมีได้เป็นผู้เฝ้าคอยดูว่าใครจะอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรืออยู่ในการหลงทาง

² ดังนั้นในวันนั้นคือ วันกียามะฮฺ บรรดามุอฺมินก็จะหัวเราะเยาะพวกกุฟฟาร เสมือนกับที่พวกเขาได้กระทำมาก่อนแล้วในโลกดุนยาต่อบรรดามุอฺมิน เป็นการตอบแทนที่ถูกต้องสาสมยิ่งและบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาก็จะมองดูพวกกุฟฟารด้วยการหัวเราะเยาะอย่างสมเพช ขณะที่พวกเขากำลังถูกลงโทษ

³ พวกกุฟฟารจะได้รับการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติมาแก่บรรดามุอฺมิน เช่น การเย้ยหยันและการหัวเราะเยาะมิใช่หรือ คำตอบก็คือ แน่แน่นอนและนี่คือการตอบแทนที่เหมาะสมแล้ว

(84) ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 25 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก

ซูเราะฮ์ อัลอินชีก็อก เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่สาธยายถึงความน่ากลัวของวันกียามะฮ์เช่นเดียวกับเรื่องของซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์อื่นๆ ซึ่งกล่าวถึงหลักการอะก็ตะฮ์อิสลามี่ยะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงภาพลักษณ์ของโลกอาคิเราะฮ์บางภาพ โดยวาดภาพความปั่นป่วนที่จะเกิดขึ้นในจักรวาลขณะที่ยามอวสานเกิดขึ้น “เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น และเมื่อแผ่นดินถูกแผ่ให้กว้าง และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็กว้างเปล่า และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมันและมันจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างมนุษย์ ซึ่งเหนี่ยวยากในการที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพและความเป็นอยู่ของเขา เพื่อนำไปเสนอในวันอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาปรารถนาไม่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนชั่ว ความดีหรือความชั่ว แล้ว ณ ที่นั้นจะมีการตอบแทนอย่างยุติธรรม “โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์ ส่วนผู้ที่ถุกยืมบันทึกของเขา ให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกมุชริกีนที่มีต่ออัลกุรอานนี้ และได้สาบานว่าพวกเขาจะต้องพบกับความน่าหวาดกลัว และความยากลำบาก และว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับภัยอันตรายและความหวาดหวั่นในวันกียามะฮ์นั้น ซึ่งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย “ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันยอแสง และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน และด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันเต็มดวงแน่นอนพวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนพวกมุชริกีนโดยที่พวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ทั้งหลาย ที่มีสัญญาณอันชัดเจนและหลักฐานอย่างชัดเจน และได้แจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวดในนครนุฮ์นั้น “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธาและเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สละ แต่ตรงกันข้ามพวกปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาไม่ยอมศรัทธาและอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก

إِذَا السَّمَاءُ انْفَجَّتْ ①

2. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมันและมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น¹

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ②

3. และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③

4. และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา
และมันก็กว้างเปล่า

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④

5. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำ
ต้องกระทำเช่นนั้น²

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

6. โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่
พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจึงจะ
พบพระองค์

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا
فَمَلِّئْهُ ⑥

7. ส่วนผู้ที่ถูกยื่นบันทึกลงมาให้ทางเบื้องขวา
ของเขา

فَأَمَّا مَنْ أُوثِّقَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑦

8. เขาก็จะถูกรับสอบสวนอย่างง่ายดาย

سَوْفَ يُجَاسَبُ جَسَابًا ⑧

¹ อัลลอฮ์ ตูอาลา ทรงแจ้งให้ทราบว่าเมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออกจากกันเป็นสัญญาณแจ้งถึงความหายนะของจักรวาล และมันจะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าของมัน และมันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อฟังและจงรักภักดี แล้วมันก็แตกแยกออกจากกัน

² และเมื่อแผ่นดินได้แผ่กว้างอย่างราบเรียบ เพราะไม่มีสิ่งก่อสร้างและภูเขา มันจะคายสิ่งที่อยู่ในมันออกมา เช่น คนตาย ซุมทรัพย์ต่างๆ และแร่ธาตุต่างๆ เช่นเดียวกับที่คนท้องคลอดบุตรออกมา และมันจะเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้าของมัน มันจะยอมจำนนต่อคำประกาศิตของพระองค์ และมันจำต้องเชื่อฟังและจงรักภักดี

9. และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ¹
10. และส่วนผู้ที่ถูกย่นบันทึกของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา
11. แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ
12. และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง
13. แท้จริงเขา (ในโลกดุนยา) เคยร่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา
14. แท้จริงเราคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัลลอฮฺ) อีกเป็นอันขาด
15. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ²
16. ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันตกวันยอแสง

وَنَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾

وَيَصَلِّي سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا فِي أَهْلِهِمْ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْجُرَ ﴿١٤﴾

بَلْ لَعَنَ رَبُّهُ مَا كَانَ بِدَيْرِهِ صَبِيرًا ﴿١٥﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِاللَّمَاعِقِ ﴿١٦﴾

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย เจ้าจงพากเพียรพยายามและซมกัซมันด้วยการกระทำงานของเจ้าเถิด ซึ่งบั้นปลายของมันคือความตาย วันเวลาได้หมุนเวียนไป เจ้าก็กำลังวิ่งไปสู่ความตาย แล้วเจ้าก็จะไปพบกับพระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงตอบแทนผลงานของเจ้า ถ้าผลงานดีก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี ถ้าผลงานชั่วก็จะได้รับการตอบแทนที่ชั่ว ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือขวาของเขา นี่คือสัญญาแห่งความสุข การชำระสอบสวนก็จะง่ายไปอย่างง่ายดายสะดวงสบาย แล้วเขาก็จะกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวนสวรรค์ด้วยความอีมเอบและยินดีปรีดา

² สำหรับผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาด้วยมือซ้ายทางเบื้องหลังของเขา นี่คือสัญญาแห่งความทุกข์ เขาก็จะตะโกนร้องขอความหายนะ และมุ่งหวังว่าความตายหรือความวิบัติจึงประสบแก่เขาเสียดีกว่า และเขาจะเข้าไปอยู่ในกองเพลิงที่ลุกโชนและทนทุกข์ทรมานอยู่ในนั้น เพราะเขาขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกดุนยานั้น เขาร่าเริงสนุกสนานอยู่กับครอบครัวของเขาหลงลืมและเพลิดเพลินไม่คิดถึงบั้นปลายและไม่เคยนึกถึงโลกอาคิเราะฮฺ คิดแต่เพียงว่าเขาจะไม่กลับไปหาพระเจ้าของเขาและอัลลอฮฺจะไม่ให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากตายไปแล้ว เพื่อการชำระสอบสวนและการตอบแทน แน่หนอนอัลลอฮฺจะให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อตอบแทนการงานทั้งหมดของเขาที่ดีและที่ชั่ว เพราะพระองค์ทรงสอดส่องต่อปวงบ่าวไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้

17. และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุ่มนุ่มกัน وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿٧﴾
18. และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง¹ وَالْقَمَرِ إِذَا تَشَقَّقَ ﴿٨﴾
19. แน่นนอน พวกเขาจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่ง
หลังจากอีกสภาพหนึ่ง² لَتَرَكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿٩﴾
20. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่
ศรัทธา فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
21. และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง
พวกเขาก็ไม่สำญุด³ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١١﴾
22. แต่ตรงกันข้าม พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
เขาไม่ยอมศรัทธา بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا كَذِبُونَ ﴿١٢﴾
23. และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบัง
ไว้⁴ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُعْمَلُونَ ﴿١٣﴾
24. ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึง
การลงโทษอันเจ็บปวด⁵ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٤﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยืนยันการสาบานด้วยสามสภาพของกาลเวลา คือ เมื่อยามตะวันยอแสงหลังจากดวงอาทิตย์ตกไปแล้ว ด้วยเวลากลางคืนขณะที่ทุก ๆ ชีวิตมารวมกันแต่ละสถานที่ และเมื่อยามที่ดวงจันทร์อยู่ในสภาพเต็มดวง

² ในอายะฮ์ที่ 19 เป็นคำตอบของคำสาบาน คือ แน่นนอนที่สุดที่พวกเขาจะพบกับสภาพของความน่ากลัวในวันกียามะฮ์อย่างไม่ต้องสงสัย คือสภาพที่เลวร้าย

³ เป็นคำถามเชิงปริามว่า ทำไมพวกมุชริกีนเหล่านั้นจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่เชื่อว่าจะมีการฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว ทั้ง ๆ ที่ได้มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนแล้ว และเมื่อได้ฟังอายาตอัลกุรอานก็ไม่ยอมอ่อนน้อม และไม่ยอมก้มลงกราบสำญุดต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

⁴ แต่ทว่าตามธรรมชาติของพวกเขาทุกฝ่ายเหล่านั้น คือการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ยอมอ่อนน้อมขณะที่มีการอ่านอัลกุรอาน อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งสิ่งทีถูกรวบรวมไว้ในห้วงอกของพวกเขา เช่น การปฏิเสธศรัทธาและการตั้งอริ้น และการเป็นศัตรูกับท่านรอซูล คืออัลลอฮ์จะลงโทษอย่างมูมิน

⁵ จงแจ้งข่าวร้ายแก่พวกเขาถึงการปฏิเสธศรัทธาและการหลงทางของพวกเขาว่า จะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

25. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด¹

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨٤﴾

¹ แต่บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ อีกทั้งยังมีการศรัทธามั่นและกระทำความการงานที่ดี สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลการตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

(85) ซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 22 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบรูจญ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งเปิดเผยถึงข้อเท็จจริงแห่งอะก็ตะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักซึ่งซูเราะฮ์กล่าวถึงก็คือเรื่องของ “บรรดาเจ้าของหลุมพรางอัศฮาบูลุคุด์ดี” ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเสียดสละด้วยชีวิตในทางของการเชื่อมั่นและศรัทธา

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาวน้อยใหญ่ ซึ่งหมุนเวียนไปตามจักรราศีด้วยวันอันยิ่งใหญ่ที่เป็นสักขีพยานคือวันกิยามะฮ์ และด้วยบรรดาราชูลและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย ว่าบรรดาอาชญากรจะต้องประสบกับความพินาศ ซึ่งพวกเขาจับบรรดามุอมีนโยนเข้าสู่กองไฟ เพื่อทดสอบเขาเหล่านั้น ถึงการยึดมั่นในศาสนาของเขาเหล่านั้น “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ และด้วยผู้เป็นพยาน และผู้ที่ถูกเป็นพยานบรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกسابแข่ง ไฟที่เติมไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขาตั้งอยู่ตรงหน้า และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำต่อบรรดาผู้ศรัทธา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสัญญาร้ายและการเตือนสำทับแก่บรรดาผู้กระทำความผิดต่อการกระทำอันน่าเกลียดน่าสังเวชของพวกเขา “แท้จริงพวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามีได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเดซานุกาพของอัลลอฮ์ ในการพยาบาลต่อพวกศัตรูของพระองค์ ซึ่งพวกเขาประหัตประหารปวงบ่าวที่เป็นที่รักใคร่ของพระองค์ “แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก และพระองค์คือผู้ทรง

อภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ปราณี เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยเรื่องของฟิรเอานุทราชาผู้เกรี้ยวกราด และสิ่งประสบแก้ตัวของเขาและหมู่ชนของเขาคือความพินาศความหายนะอันเนื่องจากการกดขี่ข่มเหงและความเกรี้ยวกราด “ได้มีเรื่องราวของไฟร่พลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ของฟิรเอานุและชะมูดยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ (ความจริง) และอัลลอฮ์ทรงห่อมล้อมพวกเขาทุกด้าน มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถืออัลกุรอานอันรุ่งโรจน์อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เคลื่อนกลาดด้วยดวงดาว
2. และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
3. และด้วยผู้เป็นพยานและผู้ที่ถูกเป็นพยาน¹
4. บรรดาเจ้าของหลุมพรางถูกสาปแช่ง
5. ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง
6. ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ
7. และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา²

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُورٍ ﴿٣﴾

قِيلَ اصْحَبْ الْأَحْذُودِ ﴿٤﴾

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ ﴿٥﴾

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยชั้นฟ้าที่ถูกประดับไว้ด้วยดวงดาวอย่างกระจัดกระจาย และวันกียามะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้กับสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายว่า “อัลลอฮ์นั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์แน่นอน พระองค์ทรงรวบรวม พวกเจ้าทั้งหลายสู่วันกียามะฮ์ ซึ่งไม่มีการสงสัยใดๆ ในวันนั้น “และขอสาบานด้วยมุฮัมมัดและบรรดาอะบีซึ่งจะเป็นพยานต่อประชาชาติของพวกเขาในวันกียามะฮ์ กล่าวกันว่า ผู้เป็นพยาน คือวันกียามะฮ์ หรือวันศุกร์ และผู้ที่ถูกเป็นพยานคือวันอะระเราะฮ์

² อายะฮ์ที่ 4 คือคำตอบของคำสาบาน ความหมายก็คือ ขออัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาเจ้าของหลุมพราง ซึ่งพวกเขาได้ขุดหลุมพราง แล้วได้จุดไฟเพื่อเผาบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา หลุมพรางนั้นถูกจุดให้ลุกไหม้เป็นกองเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งเรียงรายล้อมรอบกองไฟกันอยู่ และเป็นพยานในการกระทำอย่างโหดร้ายทารุณ จุดมุ่งหมายในการประหารอัลอัยยาดเหล่านี้เพื่อเป็นการขู่พวกกุฟฟารมักกะฮ์ เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ทำร้ายบรรดามุอ์มินที่ยอมรับนับถืออิสลามเพื่อให้กลับไปรับศาสนาเดิม แต่บรรดามุอ์มินได้ปฏิเสธการขู่เชิญของพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงกล่าวถึงเรื่องหลุมพรางนี้เป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาพวกกุฟฟาร และเป็นการปลอบใจแก่บรรดามุอ์มินผู้ถูกรุกราน

8. และพวกเขาไม่ได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾

9. ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งอย่าง¹

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

10. แท้จริง พวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขาไม่ได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้²

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัซซะอันใหญ่หลวง³

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

¹ บรรดามุอมีนมิได้มีความผิดแต่อย่างใด และการแก้แค้นของพวกเขาเหล่านั้นต่อบรรดามุอมีนก็มีใช้อื่นใด เว้นแต่ว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ผู้ทรงกรรมสิทธิ์แห่งสากลโลก ผู้ทรงเหมาะสมยิ่งแห่งการมีเกียรติและการสรรเสริญ และอัลลอฮ์นั้นทรงสอดส่องต่อการทำงานทั้งหลายของปวงบ่าว ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ ในกิจการต่างๆ ของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ในกรณีนี้เป็นข่าวดีแก่บรรดามุอมีนและเป็นการแจ้งข่าวร้ายแก่บรรดาผู้กระทำความผิดทั้งหลาย

² บรรดาผู้ที่ทำหน้าที่ทรามานและเผาไหม้บรรดามุอมีนชายและบรรดามุอมีนหญิง เพื่อที่จะบีบบังคับพวกเขาให้กลับศาสนานั้น หากพวกเขายังไม่กลับเนื้อกลับตัวจากกระทำความชั่วช้าแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัมอย่างน่าอัปยศ เพราะการกบฏของพวกเขาและจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้ เพราะการกระทำของพวกเขาแก่บรรดามุอมีน

³ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและเป็นผู้ประกอบความดี พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์อันหรรษาหลากหลาย ซึ่งภายใต้ปราสาทนั้นจะมีธารน้ำไหลผ่านตลอดเวลา และนั่นคือชัซซะอันใหญ่หลวง ซึ่งจะไม่มีความสุขชนิดใดหรือชัซซะอันใดเทียบเท่า

12. แท้จริงการลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้า ของเจ้านั้นแข็งแกร่งยิ่งนัก ¹	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٦﴾
13. แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก	إِنَّهُ هُوَ بَاطِنُ الْأُولَىٰ ﴿١٧﴾
14. และพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงรักใคร่ ปรานี	وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٨﴾
15. เจ้าของบัลลังก์อันรุ่งโรจน์	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٩﴾
16. ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ ²	فَمَا لِمَا يُرِيدُ ﴿٢٠﴾
17. ได้มีเรื่องราวของไฟรพลมายังเจ้า แล้วมิใช่ หรือ ³	هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿٢١﴾
18. ของฟิรเอานและชะมุต ⁴	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿٢٢﴾
19. ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ ยอมเชื่อ (ความจริง)	بَلَىٰ لَئِن كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿٢٣﴾

¹ แท้จริงการแก้แค้นของอัลลอฮ์ และการลงโทษอย่างสาหัสของพระองค์นั้นเป็นการตอบแทนในชั้น
สุดท้ายแห่งการทรมาน

² พระองค์ ผู้ลละวะอะลา เป็นผู้ทรงให้บังเกิดผู้ทรงสามารถ ซึ่งพระองค์ทรงให้บังเกิดจากไม่มีอะไรเลย
แล้วทรงให้พวกเขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว พระองค์เป็นผู้ทรงปกปิดความผิดต่างๆ ของ
ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธาเป็นผู้ทรงรักใคร่ปรานีต่อบรรดาผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ ผู้เป็นเจ้าของ
บัลลังก์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ทรงชี้ขาดตัดสินตามที่
พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีผู้ใดวิจารณ์การตัดสินของพระองค์ และไม่มีผู้ใดตอบโต้กฎสถานะของพระองค์

³ โอ้มุฮัมมัด ได้มีข่าวคราวของหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธามายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ ซึ่งพวกเขาได้ทำสงครามต่อ
ด้านบรรดาราชวงศ์ บรรดานะบี แล้วพวกเขาได้เผชิญกับการลงโทษและการแก้แค้นอย่างสาสมเพราะ
การปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁴ หมู่ชนดังกล่าวนั้นคือหมู่ชนฟิรเอานและชะมุต ซึ่งพวกเขามีกำลังไฟรพลอย่างมั่นคงและแข็งแกร่งกว่า
หมู่ชนของเจ้า คือพวกกุฟฟารุเรช

20. และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน¹

وَاللّٰهُ مِنْ وَّرَآءِهِمْ مُّحِيطٌ ۝

21. มิใช่เช่นนั้นดอก ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคือกุรอ่านอันรุ่งโรจน์

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ۝

22. อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้²

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

¹ พวกเขาเหล่านั้นมิได้ใคร่ครวญถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาในอดีตได้รับ แต่พวกเขายังคงตั้งมั่นในการปฏิเสธศรัทธามากยิ่งกว่าหมู่ชนในอดีต กระนั้นก็ดี อัลลอฮ์ ตะอาลานั้นทรงมีความสามารถเหนือพวกเขา พวกเขาจะไม่รอดพ้นไปจากพระองค์ได้เพราะพวกเขาอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ทุกกาลเวลา
² สิ่งที่เขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อก็คืออัลกุรอ่าน คัมภีร์อันยิ่งใหญ่อันรุ่งโรจน์อันมีเกียรติ ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในแผ่นจารึกในชั้นฟ้า ถูกเก็บรักษาให้พ้นจากการต่อเติมและตัดทอนและบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง

(86) ซูเราะฮ์ อัจฉริก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 17 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัจฉริก

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่เสียดยาเรื่องบางเรื่องเกี่ยวกับอะกัตะฮ์อิสลามียะฮ์ แกนหลักของซูเราะฮ์กล่าวถึงเรื่องการศรัทธา การฟื้นคืนชีพ และการชุมนุมข้อพิสูจน์อันชัดเจนและหลักฐานอันแน่นอนได้ยืนยันถึงความสามารถของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จะให้มีการฟื้นคืนชีพเพราะผู้ที่ทรงบังเกิดมนุษย์จากไม่มีอะไรเลย ย่อมสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพหลังจากตายไปแล้ว

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยท้องฟ้าที่ประดับด้วยดวงดาวที่ประกายแสงที่ปรากฏให้เห็นในเวลากลางคืน เพื่อส่องแสงให้ความสะอาดแก่มนุษย์ในการเดินทาง และเพื่อชี้แนวทางท่ามกลางความมืดทั้งทางบกและทางน้ำแก่มนุษย์ โดยที่มนุษย์ทุกคนถูกมอบหมายให้มีผู้คุ้มกันกิจการของเขาได้รับการระวังรักษาโดยมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรม “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าและ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร คือดวงดาวที่ประกายแสงไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน”

แล้วซูเราะฮ์ได้นำหลักฐานและข้อพิสูจน์มายืนยันถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลกที่จะให้มนุษย์กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกหลังจากสูญสิ้นชีวิตไปแล้ว “ดังนั้นมนุษย์จึงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง) แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้กลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเปิดเผยสิ่งเร้นลับและเปิดม่านให้ความจริงประจักษ์ในวันอาคิเราะฮ์โดยที่ไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มครองมนุษย์ “วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใดๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการกล่าวถึงอัลกุรอานอัลอะซิมเป็นปาฏิหาริย์ของมุฮัมมัด คือลึกลับลึกลับฮิวะซัลลัม และเป็นพยานหลักฐานยืนยันแก่มวลมนุษย์ทั้งปวง และได้ชี้แจงความจริงของอัลกุรอานนี้ อีกทั้งได้สัญญาร้ายแก่พวกปฏิเสธศรัทธาที่กระทำความผิดถึงการลงโทษอันเจ็บปวด “ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่หลังน้ำฝนและแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชงอกเงยแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือพระดำรัสที่จำแนก ระหว่างความจริงกับความเท็จ) และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ แท้จริงพวกเขา กำลังวางแผนการกันอยู่ และซำก็วางแผนการอยู่ ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงผ่อนปรน ให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ซำก็จะผ่อนปรนให้แก่พวกเขาละเยหนึ่ง”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร
3. คือดวงดาวที่ประกายแสง
4. ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน¹
5. ดั่งนั้นมนุษย์จงไตร่ตรองดูซิว่าเขาถูกบังเกิดมาจากอะไร
6. เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
7. มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)²

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

الْقَائِمُ ۝

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

خُلِقَ مِنْ سَاءٍ دَافِقٍ ۝

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

¹ ข้าขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและดวงดาวที่ประกายแสงในเวลาค่ำคืนการที่เรียกดวงดาวว่าอัญญอริกก็เพราะว่า ดวงดาวนี้จะปรากฏตัวในเวลากลางคืนและหายไปในเวลากลางวัน ทุกๆ สิ่งที่มาปรากฏตัวในเวลา กลางคืนเรียกว่าอัญญอริก และเจ้าจะรู้ได้อย่างไรว่า อัญญอริกนั้นคืออะไร มันคือดวงดาวที่ประกายแสง ในเวลาค่ำคืน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวไว้มากมายในคัมภีร์ของ พระองค์ ทั้งนี้เพราะสภาพของมัน รูปร่าง การโคจร การขึ้น และการตกของมันเป็นที่น่าประหลาดที่ซึ่งบ่ง ถึงความเป็นเอเกะของพระผู้สร้างมันทั้งหลายอย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้เพราะการกระทำเป็นการซึ่งบ่งถึง ผู้กระทำอายุที่ 4 เป็นคำตอบของการสาบาน กล่าวคือทุกชีวิตย่อมมีผู้เฝ้ารักษามัน คือมะลาอิกะฮ์ บันทิกการกระทำของมันและสิ่งที่มันได้แสวงหาเอาไว้ทั้งดีและชั่ว

² มนุษย์ทุกคนจงใคร่ครวญในการเกิดมาครั้งแรกของเขา โดยไตร่ตรองและพินิจพิจารณาว่า อัลลอฮ์ทรง บังเกิดมาจากอะไร เขาเกิดมาจากน้ำอสุจิที่ไหลพุ่งจากผู้ชายและผู้หญิง แล้วก็ประกอบกันเป็นทารก โดยอนมัตติของอัลลอฮ์

8. แท้จริงพระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่
จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾

9. วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย¹

يَوْمَ يُبْلَىٰ السَّرَائِرُ ﴿٩﴾

10. ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังใดๆ และไม่มีผู้ช่วย
เหลือใดๆ²

فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿١٠﴾

11. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝน

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْرِجِّعِ ﴿١١﴾

12. และแผ่นดินที่ปรือออก (ให้เมล็ดพืชออก
งอก)³

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّالِحِ ﴿١٢﴾

13. แท้จริงอัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก
(ระหว่างความจริงกับความเท็จ)

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾

14. และอัลกุรอานนั้นมีใช้เรื่องไร้สาระ⁴

وَمَا هُوَ إِلَّا نَزْلٌ ﴿١٤﴾

15. แท้จริงพวกเขากำลังวางแผนกันอยู่

يَمْكُرُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งทรงสร้างมนุษย์โดยการเริ่มต้น ย่อมทรงสามารถที่จะให้เขากลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังจากตายไปแล้ว วันที่จิตใจจะถูกทดสอบ และจะรู้ว่าจิตใจนั้นมีหลักศรัทธา และเจตนาเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้แยกแยะและประจักษ์ว่าอันใดดีอันใดชั่ว

² และในขณะนั้นมนุษย์จะไม่มีพลังใดๆ ที่จะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ที่จะช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมนั้นได้

³ ข้าสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลังน้ำฝนลงมา ซึ่งได้หลังน้ำฝนลงมาให้ปวงบ่าวเป็นครั้งคราว มิฉะนั้นแล้วมนุษย์และสัตว์เลี้ยงจะประสบกับความวิบัติ และขอสาบานด้วยแผ่นดินที่ปรือและแตกแยกออกเพื่อให้พืชผักต้นไม้ และดอกไม้งอกงายออกมา

⁴ อัลกุรอานนี้คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ อัลกุรอานนี้เป็นคัมภีร์ที่บรรลู่สุดยอดในการแสดงออก และการตราบทบัญญัติ และเป็นปาฏิหาริย์ มิใช่เป็นคัมภีร์ที่ไร้สาระ หรือหาประโยชน์มิได้ แต่เป็นเรื่องจริงทั้งหมด เพราะเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา

(87) ซูเราะฮ์ อัลอะอฺลา

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 19 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะอฺลา

ซูเราะฮ์อัล อะอฺลา เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่เอ่ยวาเรื่องต่างๆ โดยย่อตั้งต่อไปน้

1. ชาตอันสูงส่งและคุณลักษณะบางประการของอัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา และหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเดซานุภาพและความเป็นเอกภาพ

2. อัลวะฮยูและอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่รอซูลคนสุดท้าย คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และการให้ท้ายในการท่องจำแก่ท่านรอซูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

3. คำแนะนำที่ดีอันจะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้มีหัวใจระฉับกระเฉง และผู้ที่มีความสุข มีศรัทธาจะได้รับประโยชน์จากมัน

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์ แต่อัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา ซึ่งทรงสร้างแล้วทรงทำให้มันดีขึ้น ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สวยงาม ทรงให้หญ้าและพืชผิงอกงยออกมา เพื่อเป็นความเมตตาแก่ปวงบ่าว “จงแช่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมบูรณ์ แล้วผู้ทรงกำหนดสภาวะแล้วทรงชี้แนะทาง”

แล้วได้กล่าวถึงอัลวะฮยูและอัลกุรอาน และทำความพอใจให้แก่ท่านรอซูลคืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการแจ้งข่าวดีในการคุ้มครองรักษาคัมภีร์อันทรงเกียรติ โดยจะให้เป็นาง่ายดายที่จะท่องจำ ไม่มีวันลืมเลย “เราจะสอนให้เจ้าอ่านและเจ้าจะไม่ลืม เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งซ่อนเร้น”

ซูเราะฮ์ได้ใช้ให้ตักเตือนกันด้วยอัลกุรอานนี้ซึ่งบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาจะได้รับประโยชน์จากแสงสว่างของอัลกุรอาน และบรรดาผู้ยำเกรงจะได้รับบทเรียนจาก

การขึ้นนำของอัลกุรอาน “ดังนั้นจึงตักเตือนกันเถิดเพราะการตักเตือนนั้นจะยังคุณประโยชน์ ผู้วันทูลัวจะได้รำลึก และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงชัยชนะของผู้ที่ขัดเกลาตัวเองจากความผิดและโทษต่างๆ และขัดเกลาตัวเองด้วยผลงานที่ดี “แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาตนเองย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขารำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด”

8. และเราจะทำให้เป็นการง่ายตายแก่เจ้าซึ่ง บัญญัติศาสนาอันง่ายตาย	وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾
9. ดังนั้นจงตักเตือนกันเถิด เพราะการตักเตือน กันนั้นจะยังคุณประโยชน์ ¹	فَذَكِّرْ لَنْ نَّفَعَكَ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾
10. ผู้ที่หัวหน้ากลัวจะได้รำลึก ²	سَيَذَكُرْ مَنْ يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾
11. และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือน นั้น	وَيَنْجِبُهَا الْأَعْمَىٰ ﴿١١﴾
12. ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่	الَّذِي يَصُلِّيُ التَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾
13. แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่เป็นด้วย ³	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾
14. แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาดตนเอง ย่อมบรรลุความ สำเร็จ	فَدَأْفَعْ مَنْ زُرِّيٰ ﴿١٤﴾
15. และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของ เขา แล้วเขาทำละหมาด ⁴	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾
16. หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ ในโลกนี้ต่างหาก	بَلْ تُؤْتُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

¹ และเราจะประทานความสำเร็จแก่เจ้าในการเข้าใจต่อบัญญัติศาสนาที่ง่ายตาย ดังนั้นเจ้าจงตักเตือน
ด้วยอัลกุรอานนี้ โดยการตักเตือนและการแนะนำสั่งสอนกันนั้นจะอำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกัน

² สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่านั้น การตักเตือนและแนะนำสั่งสอนจะเกิดประโยชน์

³ คนกาฟิรที่ชั่วช้าเท่านั้นที่จะปฏิเสธและหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น ๆ ซึ่งเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกอยู่ชั่วนิรันดร์
และเผาไหม้อยู่ในไฟกองใหญ่ แล้วเขาก็จะไม่ตาย เพื่อที่จะได้พักผ่อนหมดสิ้นเคราะห์กรรม และเขาก็จะ
ไม่เป็นเพื่อที่จะได้มีชีวิตอยู่อย่างดีมีเกียรติ แต่เขาจะอยู่ในการลงโทษและความยากลำบากตลอดไป

⁴ ผู้ที่ขัดเกลากิจใจของเขาด้วยอีมาน และมีความบริสุทธิ์ในการทำงานของเขาเพื่ออัลลอฮ์เขาผู้นั้นย่อม
ประสบความสำเร็จและมีชัยชนะ และรำลึกถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็ทำละหมาด
โดยมีสมาธิ และปฏิบัติตามข้อใช้ของพระองค์

17. ทั้งๆ ที่ปรโลกนั้นดีกว่าและจริงกว่า¹

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٨٧﴾

18. แท้จริง (ข้อเตือนสติ) นี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนๆ มาแล้ว

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿٨٨﴾

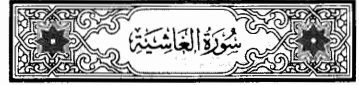
19. คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา²

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿٨٩﴾

¹ เปล่าเลย แต่พวกเขาโง่เขลาเลือกเอาการดำรงชีวิตอยู่ในโลกที่สูญสลายเหนือกว่าโลกอาคิเราะฮ์อันจริงแล้วพวกเขาก็เหน็ดเหนื่อยอยู่กับโลกดุนยานี้จนกระทั่งพวกเขาสิ้นโลกอาคิเราะฮ์ ทั้งๆ ที่โลกอาคิเราะฮ์นั้นดีกว่าโลกดุนยาอย่างแน่นอน

² ข้อตักเตือนที่กล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้ได้ถูกบันทึกไว้อย่างแน่นอนในบรรดาคัมภีร์ก่อนๆ ที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีมและมูซา อะลัยฮิมัสสลาม

(88) ซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 26 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฆอซียะฮ์ เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. วันกิยามะฮ์ สภาพและความน่ากลัวของวันนั้น และสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบในวันนั้น ถึงความเหนื่อยยากและเคราะห์กรรม และสิ่งที่ผู้ศรัทธาจะได้พบกับความสงบสุขและความเบิกบานในวันนั้น

2. หลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆ ถึงความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก และเดชานุภาพอย่างน่างงงันของพระองค์ ในการสร้างอุฐอันน่าประหลาด ท้องฟ้าอันน่าบรรเจิด ภูเขาอันสูงตระหง่านและแผ่นดินที่ปูลาดอย่างกว้างขวาง ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ และความรุ่งโรจน์แห่งอำนาจของพระองค์

ซูเราะฮ์ จบลงด้วยการเตือนถึงการกลับไปของมนุษย์ทั้งปวงไปยังอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลาเพื่อการชำระและการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ชาวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง)
ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ¹
2. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย
3. ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ
4. เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง
5. จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
6. ไม่มีอาหารอื่นนอกจากต้นหนามแห้ง
7. มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายทิว²
8. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่เบิกบาน
9. พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعُنْتِيِّ ۝١

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝٢

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝٣

تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً ۝٤

تَشْقَى مِنَ عَيْنِ آبِيَةِ ۝٥

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝٦

لَا يَسْمِنُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُ ۝٧

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝٨

لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ۝٩

¹ ไอ้ผู้มึนเมาเอ๋ย ชาวคราวความหายนะอย่างใหญ่หลวงซึ่งมันจะครอบงำมนุษย์ด้วยความรุนแรงของมัน ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ หมายถึงวันกิยามะฮ์

² ในวันนั้นใบหน้าทั้งหลายจะเป็นใบหน้าที่ต่ำต้อยยอมจำนนถูกหมิ่นประมาท เป็นใบหน้าที่ทำงานหนักตลอดเวลาเพราะจะต้องกังวลอยู่กับ โช้ที่ถูกตรวนจึงอยู่ในสภาพที่ตรอมใจ จะเข้าไปอยู่ในกองไฟที่ร้อนระอุ เขาจะดื่มจากตาน้ำที่มีความร้อนอย่างสุดยอด อาหารของพวกเขาก็คือต้นหนามแห้ง พวกกุเรชเรียกว่า "อัสซุบรุก" เป็นอาหารที่เลวที่สุด แน่نونอาหารจำพวกนี้จะไม่เกิดประโยชน์อันใดทางโภชนาการและจะไม่ทำให้คลายจากความทิวโหยด้วย

10. อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน ¹	فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
11. จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น	لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوًا ﴿١١﴾
12. ในนั้นมีตาน้ำไหลริน	فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾
13. ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น	فِيهَا سُرُورٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
14. และมีแก้วน้ำถูกวางไว้	وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
15. และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว	وَمَنَافِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾
16. และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้ ²	وَزَّرَابِيٍّ مُمَثَّنَةٌ ﴿١٦﴾
17. พวกเขาไม่พิจารณาดูอุจูดอกหรือว่ามันถูก บังเกิดมาอย่างไร	أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾
18. และ (ไม่พิจารณาดู) ท้องฟ้าบ้างหรือว่ามัน ถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร	وَالسَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾
19. และ (ไม่พิจารณาดู) ภูเขาบ้างหรือว่า มัน ถูกปักตั้งไว้อย่างไร	وَالْأَجَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

¹ และในวันนั้นอีกเช่นเดียวกันใบหน้าของบรรดามุอฺมินจะเป็นใบหน้าที่เบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสดชื่นและสุขสำราญ พวกเขาจะพึงพอใจในผลงานที่ได้กระทำไว้ในโลกดุนยา คือการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ ซึ่งอยู่ในที่สูงตระหง่านและมีเกียรติอันสูง พวกเขาจะอยู่ในห้องพิเศษเฉพาะด้วยความสงบสุขและปลอดภัย

² ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 11 ถึงอายะฮ์ที่ 16 กล่าวถึงสภาพในสวนสวรรค์และบริการที่พวกเขาจะได้รับเมื่อเข้าไปอยู่ข้างในแล้ว

20. และ (ไม่พิจารณาดู) แผ่นดินบ้างหรือว่ามีนถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร¹
21. ดั่งนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
22. เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา²
23. นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น
24. อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอันมหันต์³
25. แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา

وَالْإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٨٨﴾

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٨٩﴾

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٩٠﴾

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٩١﴾

فِعَذَابُهُ أَكْبَرُ الْكَبِيرِ ﴿٩٢﴾

إِنَّا لِنَأْتِيهِمْ ﴿٩٣﴾

¹ มนุษย์เหล่านั้นมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูรูปร่างดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงบังเกิดมันมาในรูปแบบที่แปลกประหลาด มีความอดทนและบึกบึนอย่างไร อันนับได้ว่าเป็นการบังซึ่งถึงเดชานุภาพของพระผู้ทรงบังเกิดมัน พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญดูท้องฟ้า ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมันอย่างแนบเนียนรัดกุม และทรงยกให้มันสูงชันสุดลูกหูลูกตา โดยปราศจากเสาค้ำจุนและมิได้พิจารณาใคร่ครวญดูเขาที่สูงตระหง่านว่ามีนถูกปักตั้งไว้อย่างแน่นหนา ไม่สั่นสะเทือน อีกทั้งแผ่นดินซึ่งพวกเขามีชีวิตอยู่บนมัน ว่ามันถูกปูแผ่ลาดออกไปอย่างกว้างไกล โดยที่พวกเขาพักอาศัยอยู่และทำมาหากินด้วยการปลูกพืชผักชนิดต่างๆ อีกทั้งสัญจรไปมาอย่างสะดวกสบาย การที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มากล่าวไว้ ก็เพราะว่าชาวอาหรับชนบทนั้นพวกเขาได้พบเห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นประจำ เพราะพวกเขาต้องเดินทางอยู่เสมอเพื่อแสวงหาแหล่งที่ทำมาหากินในถิ่นต่างๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้พวกเขาตระหนักถึงเดชานุภาพของพระผู้สร้างสิ่งเหล่านั้นว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

² เมื่ออัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงหลักฐานแห่งความเป็นเอกภาพของพระองค์แล้ว แต่พวกกุฟฟารก็มีได้ตระหนักถึงบุญคุณของพระองค์ ดั่งนั้นพระองค์จึงทรงใช้ให้ณะบีของพระองค์ คือลัลลอสฺฮฺอะลียะฮฺ-ซัลลัม ตักเตือนและขู่ส้าทักพวกเขาถึงผลร้ายที่จะติดตามมา เจ้าไม่ต้องสนใจกับพวกเขาว่าจะพิจารณาใคร่ครวญหรือไม่ เพราะเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้าไม่มีอำนาจอันใดที่จะไปบังคับพวกเขาให้เกิดความศรัทธา

³ แต่ผู้ที่ผินหลังให้กับการแนะนำและการตักเตือนและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺนั้น อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอย่างมหันต์ด้วยไฟนรกจะอันหนักตลอดกาล

26. แล้วก็แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือการชำระ
พวกเขา¹

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم

---

¹ และในที่สุดพวกเขาจะต้องกลับไปหาอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียวเท่านั้น และการชำระสอบสวนและการตอบแทนนั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา แต่องค์เดียว

(89) ซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

เป็นบัญญัติมักกีเยฮ์ มี 30 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟัจญร

ซูเราะฮ์ อัลฟัจญรเป็นซูเราะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องสำคัญๆ 3 เรื่องด้วยกันคือ

1. กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ของบางประชาชาติที่ปฏิเสธต่อบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ เช่น หมู่ชนอาด ชะมูด และหมู่ชนฟิรอาฮ์ พร้อมทั้งได้ชี้แจงถึงสิ่งที่พวกเขาได้รับการลงโทษและความวิบัติเนื่องจากการละเมิดขอบเขตของพวกเขา “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอาดอย่างไร”

2. ชี้แจงถึงแนวทางของอัลลอฮ์ ตะอาลา ในการทดสอบปวงบ่าวเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ด้วยความดีและความชั่ว ความมั่งมีและความยากจน และธรรมชาติของมนุษย์ในการรักและหวงแหนอย่างมากต่อทรัพย์สินสมบัติของเขา “ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา” ฯลฯ

3. วันอาคิเราะฮ์ ความน่ากลัวและความรุนแรงของวันนั้น การแบ่งแยกมนุษย์ในวันกิยามะฮ์เป็นสองพวกคือพวกที่มีความสุขสำราญเบิกบานใจ และพวกที่มีความระทมทุกข์หนักใจ และชี้แจงถึงทางกลับของชีวิตที่ชั่วช้า และชีวิตที่ดีที่มีความสงบสุข “เรามีได้เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมา พร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถวๆ และวันนั้นนรกญะฮันนัม จะถูกนำมาให้ปรากฏในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร” ฯลฯ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ	وَالْفَجْرِ ۝١
2. และด้วยค้ำคินทั้งสิบ	وَالْيَلَامِ ۝٢
3. และด้วยสิ่งที่เป็นครู และที่เป็นคี่	وَالشَّفَعِ وَالْوَرِيِّ ۝٣
4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไป	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝٤
5. ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มี บัญญัติมิใช่หรือ ²	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حَجْرِ ۝٥
6. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำ ต่อพวกอาดอย่างไร	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦
7. (แห่ง) อีร็อม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน	إِذْ مَدَدَاتِ الْعِمَادِ ۝٧

¹ สื่ออย่างอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยมัน คือ

- อัลฟัจญรยามรุ่งอรุณ หมายถึงยามรุ่งอรุณของแต่ละวันหรือของวันหนึ่งโดยเฉพาะ
- ด้วยค้ำคินทั้งสิบของต้นเดือนซุลฮิจยะฮ์ ซึ่งมีทั้งวันอะระพะฮ์และวันอีดิลอัฎฮา อัลบุกอริย์ รายงานว่า “ไม่มีวันแห่งการทำงานที่ดี ซึ่งเป็นที่โปรดปรานยิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา นอกจากสิบวันแรกของเดือนซิลฮิจยะฮ์”
- ทรงสาบานด้วยสิ่งที่เป็นครูและสิ่งที่เป็นครูทุก ๆ อย่าง เพราะทุกสิ่งนั้นบางทีก็เป็นครู บางทีก็เป็นครูหรือเป็นการสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างและพระผู้สร้าง เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นทรงเอกะเป็นครู และสิ่งที่ถูกสร้างคือเป็นครูและผู้และเพศเมียเป็นครู
- และทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไปด้วยการเคลื่อนไหวของจักรวาลอันน่าประหลาด

² ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นเป็นการสาบานที่สมเหตุสมผลแก่ผู้มีสติบัญญัติมิใช่หรือ

8. ซึ่งเยียงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ ¹	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَدِ ﴿٨﴾
9. และพวกชะมุตผู้สกัดหิน ณ หุบเขา	وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
10. และฟิรเอาน เจ้าแห่งตริงเสาเดินที่ ²	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ﴿١٠﴾
11. บรรดาผู้ละเมิดเหล่านั้นตามหัวเมืองต่าง ๆ	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَدِ ﴿١١﴾
12. แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น	فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
13. ดังนั้นพระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา ³	فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾
14. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นนอน ⁴	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

¹ ไม่มีชาวคราวมาถึงเจ้าบังคอกหรือ โอมัฮ์มัดว่า อัลลฮู ตะอาลา ทรงกระทำต่อพวกอ้าต หมู่ชนของฮูตอย่างไรบ้าง พวกอ้าตสมัยก่อนซึ่งเป็นชาวอิรอม ซึ่งมีเสาหินสูงหรืออาคารก่อสร้างสูง พวกเขาพำนักอาศัยอยู่ที่เมืองอัลฮะฮุก็อฟเป็นเมืองระหว่างโอมานกับชะบะฏอระเมาท์ ซึ่งชนเผ่านั้นอัลลฮูมิได้ทรงสร้างผู้อื่นใดเสมอเหมือนพวกเขาในด้านความเข้มแข็ง ความแข็งแรงและการมีร่างกายใหญ่โตกำยำดังกล่าวนี้เป็นการคู่สำหรับพวกกุฟฟารมักกะฮฺให้ระวังตัวไว้

² และพระองค์ทรงกระทำต่อพวกชะมุตอย่างไร พวกเขาเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงใหญ่โตได้สกัดหินตามหุบเขาเป็นที่พำนักอาศัย และฟิรเอาน ซึ่งมีพลพรรคมากมายโดยได้ตริงเดินที่เป็นที่อาศัยหรือตริงเสาเดินที่เพื่อทรมาณพวกบะนีอิสรอฮิล

³ บรรดาผู้หยิ่งยโสเหล่านั้นคือ พวกอ้าต ชะมุตและฟิรเอาน ซึ่งพวกเขาได้ขัดชินต่ออันต่อพระบัญชาของอัลลฮู และล่วงละเมิดขอบเขตด้วยความอธรรม อีกทั้งได้ก่อความระส่ำระสายตามหัวเมืองต่าง ๆ ด้วยการกดขี่ข่มเหง การฆ่าฟันกัน ดังนั้นอัลลฮู ตะอาลา จึงทรงกระหน่ำการลงโทษอย่างหนักและนานาชนิด เพราะการกระทำที่ผิดและการล่วงละเมิดขอบเขตของพวกเขา

⁴ พระเจ้าของเจ้านั้น โอมัฮ์มัดแต่เพียง ทรงเฝ้าดูและติดตามการทำงานต่างๆ ของมนุษย์ และจะทรงตอบแทนผลงานของพวกเขาที่ได้กระทำไว้

15. ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน¹

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

16. แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขา ทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉัน²

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَهْنَنِ ﴿١٦﴾

17. มิใช่เช่นนั้นดอกแต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก

كَلَّا بَلْ لَأَكْفُرُونَ الْبَيْتَ ﴿١٧﴾

18. และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน³

وَلَا تَحْتَضِرُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتَامَىٰ ﴿١٨﴾

19. และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاكِ أَكْثَرًا لَّمَّا ﴿١٩﴾

¹ เมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทดสอบมนุษย์ด้วยการประทานความโปรดปรานหรืออนุเคราะห์ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่เขาด้วยความมั่งมีและความสะดวกสบาย และทรงให้เขามีความสุขสำราญในโลกนี้ด้วยการมีลูกหลาน มีเกียรติและมีอำนาจ เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงประทานความดีต่างๆ แก่ฉัน ซึ่งก็เป็นการเหมาะสมดีแล้ว เขารู้ไม่ว่าการทดสอบแก่เขานี้ก็เพื่อจะดูว่าเขาจะเป็นผู้ขอบคุณหรือทรยศต่อพระองค์

² แต่เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขาด้วยความยากแค้นและให้ริชกีของเขาคับแคบลงเขาก็จะกล่าวด้วยการไม่รู้จักเลืลกลับหรืออีกมุขของพระองค์ว่า พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉันด้วยการให้ริชกีของฉันคับแคบลง

³ การให้เกียรติมิใช่ด้วยความมั่งมีและการถูกเหยียดหยามมิใช่ด้วยความยากจนดังที่พวกเจ้าคาดคิดกัน แต่การให้เกียรติและการถูกเหยียดหยามนั้นด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และการฝ่าฝืนพระองค์ต่างหาก แต่พวกเจ้าไม่รู้หากแต่ว่าพวกเจ้ากระทำในสิ่งที่ชั่วช้ายิ่งกว่านั้น คือ พวกเจ้าไม่ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่พวกเจ้าด้วยการให้มีทรัพย์สินมากมาย และพวกเจ้าไม่ส่งเสริมและสนับสนุนในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสนต่างหาก

20. และพวกเขารักสมบัติกันอย่างมากมาย¹

وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا ۝٢٠

21. หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือน เป็นผุยผง

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢١

22. และพระเจ้าของเจ้าเสด็จมาพร้อมทั้ง มะลาอิกะฮ์ด้วยเป็นแถว²

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢

23. และวันนั้นนรกจะฮันนัมจะถูกนำมาให้ ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่ การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْعَثُ الرَّبُّ الْقُلُوبَ الْبَاطِنَةَ وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝٢٣

24. เขาจะกล่าวว่า โอ ฉันน่าจะดีทำความดีไว้ ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน³

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِيَالِي ۝٢٤

25. แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษ ของพระองค์

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُدْرَبُ عَلَيْهٖ أَحَدٌ ۝٢٥

26. และไม่มีผู้ใดผูกมัดเช่นการผูกมัดของ พระองค์⁴

وَلَا يُؤْتَىٰ مِنْهَا شَيْءٌ وَالَّذِينَ هُم مِّنْكُمْ ۝٢٦

27. โอชีวิตที่สงบแน่นอนเอ๋ย

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٧

¹ นอกจากนี้พวกเขายังกินมรดกกันอย่างหนักโดยที่พวกเขาไม่ได้อ่านกัมนำมันเป็นของทะเลสาบหรือ ทะรอมกันแน่ และพวกเขารักทรัพย์สินสมบัติอย่างมากพร้อมกับมีความตระหนี่และตะกละตะกลามอีกด้วยเป็นการประณามในการสะสมทรัพย์สินสมบัติและตระหนี่ที่จะบริจาค

² จระมัตระวังให้จงหนักถึงสภาพของวันกียามะฮ์ เพราะเมื่อแผ่นดินได้สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงอย่างต่อเนื่องกัน และทุกสิ่งทุกอย่างได้แตกสลายแล้ว พระเจ้าของเจ้าไอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ก็จะเสด็จมาปรากฏตัวเพื่อ พิพากษาคดีสินะระหว่างปวงบ่าวและปวงมะลาอิกะฮ์ก็จะมาเข้าแถวเรียงรายเป็นหลายแถว

³ ในวันกียามะฮ์ นรกจะฮันนัมก็จะถูกนำมาเพื่อให้บรรดาผู้กระทำผิดได้เห็น ในวันอันน่าสะพรึงกลัว นั้น มนุษย์ก็จะรำลึกถึงผลงานของเขา และเสียใจในการผิดพลาดและการฝ่าฝืนของเขาและต้องการจะ กลับเนื้อกลับตัว แต่การรำลึกและการเสียใจจะเกิดผลอันใดเพราะเป็นการสายเสียแล้ว เขาจะกล่าวขึ้น ด้วยความเสียใจว่า อนิจจา ฉันน่าจะดีทำความดีเอาไว้เพื่อที่จะเกิดประโยชน์แก่ฉันในวันอาคิเราะฮ์ และการมีชีวิตอยู่อย่างจริง

⁴ ในวันนั้นไม่มีผู้ใดจะได้รับการลงโทษอย่างหนักเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ที่ฝ่าฝืนต่อพระองค์และ จะไม่มีผู้ใดได้รับการผูกมัดและจำตรวนเช่นการกระทำของอัลลอฮ์แก่คนกาฟิรผู้กระทำผิด

28. จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดี
และเป็นที่ปิติเกิด¹

ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾

29. แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเกิด

فَادْخُلْ فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

30. และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเกิด²

وَادْخُلْ جَنَّاتِي ﴿٣٠﴾

¹ ส่วนวิญญานหรือชีวิตที่มีความสงบแนบแน่น และมีความมั่นใจต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ในวันนั้นมันจะ
ไม่มีความกลัวและตื่นตระหนกและจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าจงกลับไปหาความโปรดปรานแห่งพระเจ้า
และสวนสวรรค์แห่งพระเจ้าของเจ้า ด้วยความปิติยินดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้าและด้วยสิ่งที่
เจ้าได้กระทำให้เกิด

² นักตีฟซีรกล่าวว่า คำกล่าวดังกล่าวนั้นจะมีขึ้นแก่มุอฺมินผู้ศรัทธาขณะที่วิญญานจะออกจากร่างดังนั้น
เจ้าจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวที่ดีของข้าเกิด และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้า ซึ่งเป็นที่พำนักของ
บรรดาผู้ทรงคุณธรรมที่ดีทั้งหลาย

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการแยกระหว่างบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาและพวกปฏิเสธศรัทธาในวันอันยากลำบากนั้น และได้ชี้แจงถึงบ้านปลายของบรรดาผู้มีความสุขและบ้านปลายของบรรดาผู้มีความทุกข์ในวันแห่งการตอบแทน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเมืองนี้	لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾
2. และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้	وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾
3. และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด ¹	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾
4. โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญ ความยากลำบาก ²	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾
5. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือ เขากระนั้นหรือ	أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾
6. เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลลาญทรัพย์สมบัติมา มากมายแล้ว	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ ﴿٦﴾
7. เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ ³	أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเมืองที่ถูกหวงห้าม คือมักกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงให้มีเกียรติด้วยการให้มีบัยตุลลอฮ์หรือกะอะบะฮ์ประดิษฐานอยู่ และเจ้าไอ้มุฮัมมัดเอ๋ย เป็นผู้พำนักอยู่ ณ เมืองของอัลลอฮ์ที่ปลอดภัย และข้าขอสาบานด้วยอาดัมและลูกหลานที่ดียว ของอาดัม

² โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์ให้อยู่ในความยากลำบากตั้งแต่แรกเกิดมาจนกระทั่งลงหลุมฝังศพ อะบูสะฮะฮ์ กกล่าวว่า อายุขัยนี้เป็นการลอบโยนทานรอซูลุลลอฮ์ ในสิ่งที่ท่านเผชิญกับการทำร้ายของพวกเขาทุกฟารมักกะฮ์

³ มุฮัมมัดซัจญ์นี่ซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา คิดหรือว่าอัลลอฮ์ ตะอาลา จะไม่ทรงสามารถอยู่เหนือความเข้มแข็งและการมีพลังของเขา นักตีฟิรอกกล่าวว่าอายุขัยนี้ถูกประทานลงมาเพราะอะบูสะฮะฮ์ อิบน์ กิลดะฮ์ ผู้ซึ่งภูมิใจในความแข็งแรงของเขา เขากล่าวว่าเขาได้ผลลาญทรัพย์สมบัติเป็นจำนวนมากมายเพื่อต่อต้านและเป็นศัตรูกับมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม ทั้งนี้เป็นการโอ้อวดและต้องการชื่อเสียง กafirผู้โอ้อวดผู้นี้คิดหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา มองไม่เห็นเขาขณะที่เขาจำยอมออกไป และคิดหรือว่าการกระทำทั้งหมดนั้นจะเป็นที่ซ่อนเร้นแก่พระเจ้าของบ่าว

8. เรามิได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาดอกหรือ	أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾
9. และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองด้วย ¹	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾
10. และเราได้ชี้แนะทางแห่งความดีและความชั่วแก่เขาแล้ว	وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾
11. กระนั้นก็ดี เขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางลำบาก ²	فَلَا أَقْنَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾
12. และอันใดเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าทางลำบากนั้นคืออะไร	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
13. คือการปล่อยทาส	فَكَرْبَةً ﴿١٣﴾
14. หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่งความหิวโหย	أَوْ لَطْعَةً فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾
15. แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด	بَيْنَمَا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾
16. หรือคนยากจนขัดสนที่มีมอมอยู่กับผู้แผ่นดิน ³	أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَمْرَةٍ ﴿١٦﴾

¹ เรามิได้ให้เขามีดวงตาสองข้างเพื่อใช้ดูดอกหรือ และให้เขามีลิ้นเพื่อใช้พูดและแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดดอกหรือ และให้เขามีริมฝีปากเพื่อใช้ปิดปากของเขา ทั้งนี้เพื่อใช้ในการกินการดื่มและใช้เป่าตลอดจนสิ่งอื่นๆ อีก

² และเราได้ชี้แนะแนวทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขา ทางที่ถูกต้องและทางหลงผิดเพื่อที่เขาจะได้แสวงหาทางแห่งความสุข และปลีกตัวออกจากทางแห่งความชั่ว แต่ทำไมเล่าเขาจึงไม่แจกจ่ายทรัพย์สินสมบัติของเขาเพื่อให้อุดพ้นจากอุปสรรคและความยากลำบากแทนที่จะใช้จ่ายไปในทางที่เป็นศัตรูและต่อต้านมุฮัมมัด คือลัลลอสูอะลียะฮ์ซะลัล์ม

³ อะไรที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าทางวิบากนั้นคืออะไร ทางวิบากนั้นคือการปล่อยทาสในทางของอัลลอฮ์ ผู้ใดปล่อยทาสมีผลเท่ากับได้ตนเองให้พ้นจากไฟนรก หรือให้อาหารแก่คนยากจนในวันแห่งความยากลำบากแก่ผู้หิวโหย และแก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิดหรือให้อาหารแก่คนยากจนขัดสนที่มีสภาพประอะเปื่อนจนผู้แผ่นดินเพราะขัดสนจริงๆ

17. แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

تُرِكَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿٧٧﴾

18. คนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา¹

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ ﴿٧٨﴾

19. ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติเสศศรัทธาต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٧٩﴾

20. บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด²

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٨٠﴾

¹ เขาได้ทำความดีต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดและเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา พร้อมกันนั้นเขาเป็นผู้ศรัทธาอย่างจริงจัง และเขายังได้ตักเตือนสั่งสอนซึ่งกันและกันให้มีความอดทนต่อการศรัทธา และจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา และตักเตือนกันให้มีความเมตตาต่อคนยากจนและคนอ่อนแอ คนเหล่านี้ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าว พวกเขาคือชาวสวรรค์ที่จะได้รับบันทึกลงของพวกเขาทงเบื้องขวาของพวกเขาจะมีความสุขด้วยการเข้าสู่สวนสวรรค์อันบรมสุข

² ส่วนบรรดาผู้ต่อต้านการเป็นนะบีของมุฮัมมัดและปฏิบัติเสศอัลกุรอาน พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้ายเป็นพวกนรก เพราะพวกเขาจะได้รับบันทึกลงทางเบื้องซ้ายของพวกเขา บนพวกเขานั้นมีไฟนรกกลุครอบคลุมพวกเขา ความอึดเอิบและความสดชื่นจะไม่เข้าไปยังสถานที่นั้น และพวกเขาก็ไม่ได้ออกมาจากมันเป็นอันขาด

(91) ซูเราะฮ์ อัซซัมซ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 15 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัซซัมซ

ซูเราะฮ์อัซซัมซ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งสาธยายถึงเรื่องสำคัญสองเรื่องคือ

1. เรื่องของชีวิตมนุษย์และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันมาจากความดีและความชั่วแนวทางที่ถูกต้องและการหลงทาง

2. เรื่องการล่องละเมิดขอบเขต โดยมี ชะมูด เป็นตัวอย่าง ซึ่งพวกเขาได้ทำร้ายอูฐ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างราบคาบ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วย 7 สิ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมา พระองค์ทรงสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน ด้วยดวงจันทร์เมื่อมันโคจรตามหลังดวงอาทิตย์ ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันขับไล่ความมืดของเวลากลางคืนด้วยแสงสว่างของมัน ด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน แล้วด้วยเดซานุภาพซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าอย่างรัดกุมโดยปราศจากเสา ด้วยแผ่นดินซึ่งทรงแผ่มัน และด้วยชีวิตของมนุษย์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงทำให้สมบูรณ์และทรงตกแต่งด้วยความดีงามและความสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงสาบานด้วยสิ่งต่างๆ เหล่านี้ว่ามนุษย์จะได้รับความสำเร็จและประสพชัยชนะ ถ้าเขามีความยำเกรงอัลลอฮ์ และเขาจะได้รับความสำเร็จและขาดทุนถ้าเขาละเมิดขอบเขตและหยิ่งโส

แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงเรื่องของชะมูดหมู่ชนของนะบีฮอและฮุ เมื่อพวกเขาปฏิเสธรอฮูลของพวกเขา พวกเขาละเมิดขอบเขตและก่อความเสียหายในแผ่นดิน พวกเขาได้ฆ่าอูฐ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันจากหินเพื่อเป็นปาฏิหาริย์แก่รอฮูลของพระองค์ คือนะบีฮอและฮุ อะลัยฮิสสลาม เรื่องความหายนะอย่างน่ากลัวของพวกเขาจะยังคงเป็นบทเรียนแก่ผู้มีวิจรรณญาณ และเป็นแบบอย่างแก่ทุกผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้กระทำความชั่วและผู้ปฏิเสธบรรดารอฮูลของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่าง
ของมัน¹

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ①

2. และด้วยดวงจันทร์ เมื่อโคจรตามหลังมัน²

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ②

3. และด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงมัน
(จากดวงอาทิตย์)

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ③

4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน³

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ④

5. และด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ⑤

6. และด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน⁴

وَالْأَرْضِ وَمَا طَبَّهَا ⑥

7. และด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มัน
สมบูรณ์

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 1 ถึงอายะฮ์ที่ 10 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมาและมีความสำคัญยิ่งคือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ เวลากลางวัน เวลากลางคืน ชั้นฟ้า แผ่นดิน และชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกซึ่งความยิ่งใหญ่แห่งเดชานุภาพของพระองค์ ความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในการเป็นพระเจ้า และเป็นการบ่งชี้ถึงผลประโยชน์อันมากมายที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีผู้สร้างและผู้จัดเตรียมเพื่อการเคลื่อนไหวและการเป็นระเบียบของมัน คือข้าขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ เมื่อมันได้ทำให้จักรวาลมีแสงสว่าง และขจัดความมืดให้หมดสิ้นไป

² ข้าสาบานด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันส่องแสงและโคจรตามหลังดวงอาทิตย์เมื่อมันตกไปแล้ว

³ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อประกายแสงด้วยแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ และข้าสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน

⁴ และข้าสาบานด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้า และทรงให้รัดกุมในการสร้างมันโดยปราศจากเสาค้ำ และข้าสาบานด้วยแผ่นดินและผู้ทรงแผ่มันออกไปทุกทิศทาง เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพำนักอาศัยของมนุษย์และสัตว์

8. แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมัน และทางสำรวมของมัน¹

فَلَمَّهَا بِنُجُورِهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾

9. แน่นอน ผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ

فَدَافَلَاحَ مَنْ رَزَقَهَا ﴿٩﴾

10. และแน่นอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว²

وَقَدَحَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿١٠﴾

11. พวกเขาขมุดได้ปฏิเสศด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾

12. เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รับรุดไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย)³

إِذْ أُنْبِئَتْ أَشَقُّهَا ﴿١٢﴾

13. แล้วรอซูลของอัลลอฮ์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (อย่าทำร้าย) อูฐของอัลลอฮ์ และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน⁴

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

¹ ข้าสาบานด้วยชีวิตมนุษย์ และด้วยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมันและทำให้มันมีความสมบูรณ์ส่วนหนึ่งจากการทำให้มันสมบูรณ์ก็คือทรงประทานให้มันมีสติปัญญา ซึ่งสามารถแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่ว และระหว่างการมีการติดกับความเลวร้าย ดังนั้นพระองค์จึงกล่าวต่อไปว่า แล้วพระองค์ทรงดลใจให้มันรู้ทางชั่วของมัน และทางสำรวมของมันคือความยำเกรง

² นี่คือคำตอบของการสาบาน กล่าวคือผู้ที่ขัดเกลาจิตใจของเขาด้วยการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์และขัดเกลาจากความสกปรกต่าง ๆ เช่นการต้อดึงและการทำบาปย่อมจะได้รับความสำเร็จและมีชัยชนะ ส่วนผู้ที่ทำให้จิตใจของเขาตกต่ำหรือไร้คุณค่าด้วยการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์คือพวกเขาขมุดหมู่ชนของนะบีซอและฮุ และคนที่เลวทรามชั่วช้าที่สุดในหมู่พวกเขาก็คือ "กูดารอิบนุซาลิฟ" ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกล่าวเกี่ยวกับเขาว่า "แต่พวกเขาได้เรียกร้องเพื่อนของพวกเขา (ดูตาร) เขาได้จับมัน (อูฐ) ฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ"

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับผู้ที่ล่วงละเมิดขอบเขตด้วยการฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์คือพวกเขาขมุดหมู่ชนของนะบีซอและฮุ และคนที่เลวทรามชั่วช้าที่สุดในหมู่พวกเขาก็คือ "กูดารอิบนุซาลิฟ" ซึ่งอัลลอฮ์ทรงกล่าวเกี่ยวกับเขาว่า "แต่พวกเขาได้เรียกร้องเพื่อนของพวกเขา (ดูตาร) เขาได้จับมัน (อูฐ) ฆ่าด้วยดาบอย่างทารุณ"

⁴ แล้วรอซูลของพวกเขาก็ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงระวังอย่าทำร้ายอูฐของอัลลอฮ์และอย่าห้ามมันมิให้ดื่มน้ำในวันที่ถูกกำหนดให้แก่มัน ดังทีพระองค์ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์อื่นว่า "สำหรับมันดื่มน้ำวันหนึ่ง และสำหรับพวกท่าน ก็ดื่มน้ำวันหนึ่งเป็นที่รู้จัก"

14. แต่พวกเขาก็ไม่เชื่ออะบี แล้วพวกเขาก็ได้
ฆ่ามัน ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลาย
ล้างพวกเขาเนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา
แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วน
หน้ากัน¹

15. และพระองค์มีทรงหวาดหวั่นต่อบั้นปลาย
ของพวกเขา²

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادَمَدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

¹ คือพวกเขาปฏิเสธคำเตือนของนะบีซอและฮุ และได้ฆ่าอูฐ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทำลายล้างพวกเขาจนหมด
สิ้น เพราะการกระทำความผิดและการละเมิดขอบเขตของพวกเขา คือพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่าง
เท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครรอดพ้นไปได้

² แน่نونพระองค์จะไม่ทรงหวาดหวั่นเกรงบั้นปลายแห่งการทำลายล้างพวกเขา เสมือนกับบรรดาหัวหน้า และ
บรรดากษัตริย์ ไม่มีความหวาดหวั่นเกรงต่อบั้นปลายในการกระทำของพวกเขา เพราะพระองค์ จะไม่ทรงถูก
ถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

(92) ซูเราะฮ์ อัลลัลยล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 21 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลลัลยล

ซูเราะฮ์ อัลลัลยล เป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงการชวนชวยและการกระทำของมนุษย์ กล่าวถึงการต่อสู้ดิ้นรนและการแข่งขันกันในชีวิตนี้ แล้วบั้นปลายของเขาก็ไปสู่ความสุขหรือความทุกข์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุมสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดด้วยความมืดของมัน ด้วยเวลากลางวันเมื่อมันฉายแสงออกทำความสว่างให้แก่โลกทั้งมวล และพระเจ้าสร้างอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดมนุษย์มาเป็นเพศชายและเพศหญิง ทรงสาบานว่า การงานของมนุษย์นั้นย่อมแตกต่างกันและแนวทางของพวกเขา ก็แตกต่างกัน “ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปกคลุม และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง แท้จริงการงานของพวกเขา นั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน”

ซูเราะฮ์ได้เปิดเผยแนวทางแห่งความสุขและแนวทางแห่งความทุกข์ได้ชัดเจน เพื่อเป็นขอบเขตสำหรับผู้แสวงหาความรอดพ้น และได้ชี้แจงลักษณะของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม และบรรดาผู้กระทำความชั่ว ชาวสวรรค์และชาวนรก “ส่วนผู้ที่บริจาคนและยำเกรง (อัลลอฮ์)” ฯลฯ

ซูเราะฮ์ได้เตือนผู้ที่ลุ่มหลงในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาด้วยการเก็บรวบรวมมัน โดยกล่าวว่ามันจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลยในวันกียามะฮ์ และได้ตักเตือนพวกเขาถึงเคล็ดลับของอัลลอฮ์ในการชี้แจงแก่ปวงบ่าวของพระองค์ แนวทางแห่งความดีและแนวทางแห่งความชั่ว “และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก... และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา”

ซูเราะฮ์ได้เตือนชาวมักกะฮ์ถึงการลงโทษของอัลลอฮ์และการแก้แค้นของ

พระองค์แก่ผู้ที่ปฏิเสธสัตย์ณต่าง ๆ และรอซูลของพระองค์ และได้เตือนพวกเขาถึงไฟนรกอันร้อนแรง มันลุกโชนเพราะความร้อนของมัน “ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตัวอย่างของมุอ์มินที่ดี ซึ่งบริจาครทรัพย์สมบัติของเขาไปในทางดีเพื่อขัดเกลาตัวของเขาและปกป้องตัวเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลิล และได้ยกตัวอย่าง อะบูบักร อัศคีดีดีก ร่อฎียัลลอฮูอันฮู เมื่อเขาซื้อ บิลาล และปล่อยให้เป็นไทในทางของอัลลิล “ส่วนผู้ที่ยำเกรงนั้นจะปลื้มตัวให้ห่างไกลจากมัน ซึ่งเขาบริจาครทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน นอกจากว่าเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งยิ่งเท่านั้น และเขาก็จะพึงพอใจ”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม
2. และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง
3. และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง¹
4. แท้จริงการงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน
5. ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลิลฮ์)
6. และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
7. เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย²

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝١

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝٢

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝٣

إِن سَعَيْكُمْ لَشَقَىٰ ۝٤

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝٥

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝٦

فَسَنِّيَرُهُ لِيَسْرَىٰ ۝٧

¹ ข้าขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุมจักรวาลด้วยความมืดของมัน และขอสาบานด้วยเวลากลางวันเมื่อแสงสว่างได้ประกายออกมา เคล็ดลับในการสาบานนี้เพราะในการโคจรของเวลากลางคืนและกลางวันย่อมมีประโยชน์เหลือคณานับ เพราะถ้าหากการมีชีวิตอยู่เป็นเวลากลางคืนตลอดไปหรือเป็นเวลากลางวันตลอดไป มนุษย์ก็จะไม่พบกับความสงบสุขหรืออีกนัยหนึ่งผลประโยชน์ของมนุษย์ก็จะไม่เกิดขึ้น และข้าขอสาบานด้วยเดซาญาภาพอันยิ่งใหญ่ ซึ่งทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิงจากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา

² อยะฮ์นี้คือคำตบของการสาบานคือ การงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีความยำเกรง บางคนก็มีความทุกข์ บางคนก็เป็นคนดี บางคนก็เป็นคนเลว นั่นก็คือผู้ที่บริจาคเงินทองของเขาไปในทางอัลลิลฮ์ มีความยำเกรงพระเจ้าของเขา และระมัดระวังการกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม และมีความเชื่อมั่นต่อสวนสวรรค์ที่อัลลิลฮ์ทรงเตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ทรงคุณธรรมแล้วเราก็จะแผ้วทางให้เขาปฏิบัติความดี คือให้เขามีความสะดวกง่ายดายตายในการปฏิบัติสิ่งที่เป็นการจงรักภักดีและละทิ้งสิ่งต้องห้ามต่างๆ

8. และส่วนผู้ที่ตระหนี่และถือว่ามีพอเพียงแล้ว	وَأَمَّا مَنْ حِجْلٌ وَاسْتَفْتَنَ ۝٨
9. และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม	وَكَذَّبَ بِالْمُنَىٰ ۝٩
10. เราก็จะให้เขาได้รับความลำบากอย่างง่าย ตาย ¹	فَسَيَسِيرُهُ لِلْمُصْرَىٰ ۝١٠
11. และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยความสะดวกแก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในแหวนรก ²	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَا لَهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝١١
12. แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือให้การชี้แนะ ทาง	إِنَّا عَلِمْنَا لَهْدَىٰ ۝١٢
13. และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา ³	وَإِنَّا لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝١٣
14. ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน	فَأَنْذِرْكُمْ نَارًا تَلْقَىٰ ۝١٤
15. ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน นอกจาก คนเลวทรามที่สุด	لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۝١٥
16. คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้ ⁴	الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝١٦

¹ ส่วนผู้ที่ตระหนี่ในการบริจาคเงินทองและถือว่ามีพอเพียงแล้วในการกระทำอืบาตจะยึดถืออัลลอฮ์ และปฏิเสธการมีส่วนสวรรค์ และความสุขในสวนสวรรค์ เราก็จะทำให้เขาได้รับความลำบาก คือการมีชีวิตอยู่อย่างเลวร้ายทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์

² ทรัพย์สินเงินทองของเขาจะอำนวยความสะดวกแก่เขาได้อย่างไร เมื่อเขาประสบกับความหายนะ โดยตกลงไปในนรกยะชั้นนัม

³ คือหน้าที่ของเรานั้นก็คือการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องจากแนวทางที่หลงผิดแก่มนุษย์ทั้งปวงเช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า “และจงกล่าวเถิดมุฮัมมัด สัจธรรมนั้นมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้า ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธาและผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ” และสิ่งที่อยู่ในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์นั้นเป็นของเรา ดังนั้นผู้ใดแสวงหาโลกทั้งสองจากผู้อื่น คือมิใช่จากอัลลอฮ์แล้วเขาก็จะหลงทางและเดินทางผิด

⁴ ดังนั้นข้าขอเตือนพวกเจ้าไอ้ชาวมักกะฮ์ฮุอัยยิบ ถึงไฟนรกที่ลุกโชนและมีเปลวไฟเพราะความร้อนจัดของมัน ซึ่งคนกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งเลวทรามที่สุดจะเข้าไปในไฟนรกนั้น และเขาจะลิ้มรสความร้อนแรงของมัน เขาผู้นั้นคือผู้ปฏิเสธบรรดารอซูลและผินหลังให้การอีมานศรัทธา

17. และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลิกตัวให้ห่างไกลจากมัน
18. ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง¹
19. และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน
20. นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น
21. และเขาก็พึงพอใจ²

وَسَيَجْنِبُهَا آلَئَقَى ﴿١٧﴾

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى ﴿١٩﴾

إِلَّا إِيْطَاءً وَجُودِيْدًا أَعْلَى ﴿٢٠﴾

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

¹ ส่วนผู้ที่มีความยำเกรงและมีความบริสุทธิ์ จะจะถูกปลิกตัวให้ห่างไกลจากไฟนรกนั้น และปลิกตัวจากการกระทำชริกและการกระทำที่ฝ่าฝืน เขาผู้นั้นคือผู้ที่บริจาคทรัพย์สินเงินทองไปในทางที่ดีเพื่อขัดเกลาตัวของเขาจากการทำบาปต่างๆ

² และไม่มีผู้ใดมีบุญคุณแก่เขาเพื่อที่เขาจะต้องตอบแทนบุญคุณนั้นๆ แต่ที่เขาบริจาคออกไปนั้นก็เพื่อหวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์เท่านั้น นักตีฟซริกกล่าวว่า อัลลอฮ์อาดเหล่านี้ถูกประทานลงมา เพราะอะบูบักร์ อัศคีดีติก ได้ซื้อบิลาลจากการเป็นทาสและปล่อยให้เขาเป็นไทในทางของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น และอัลลอฮ์ก็จะให้แก่เขาในโลกอาคิเราะฮ์สิ่งที่เขาพึงพอใจ ซึ่งนับได้ว่าเป็นสัญญาอย่างมีเกียรติจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

(93) ซูเราะฮ์ อัญญา

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญา

ซูเราะฮ์ อัญญา เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงบุคลิกของท่านนะบีผู้ยิ่งใหญ่ คืออัลลลอฮ์อะลียะฮ์ซะลัม และสิ่งที่อัลลลอฮ์ทรงประทานความดีงามและความโปรดปรานให้แก่ท่านทั้งในโลกดุนยาและโลกอาคิเราะฮ์ เพื่อให้ท่านขอบคุณแด่อัลลลอฮ์ ต่อความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานต่อความประเสริฐแห่งคุณค่าของรอซูล คืออัลลลอฮ์อะลียะฮ์ซะลัม และว่าพระเจ้าของท่านมิได้ทอดทิ้งและมีได้ไกรธเคืองท่านตามที่พวกมุชริกีนกล่าวอ้างแต่ประการใด แต่ทว่าสำหรับท่าน ณ ที่อัลลลอฮ์นั้นมีตำแหน่งสูง และมีสถานะอันยิ่งใหญ่ “ขอสาบานด้วยเวลาสาย และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืดและสงบเงียบ พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้าและมีได้ทรงไกรธเคืองเจ้า และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น”

แล้วซูเราะฮ์ได้แจ้งข่าวดีแก่ท่านถึงการประทานอย่างเหลือหลายในโลกอาคิเราะฮ์ และสิ่งที่อัลลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเตรียมไว้แก่รอซูลของพระองค์ เช่น การมีชื่อเสียง เกียรติยศเกียรติศักดิ์ และการชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่ “และแน่นอนพระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพต่าง ๆ ของท่านรอซูลเมื่อขณะยังเล็ก ๆ อยู่ เช่น การเป็นกำพร้า ความยากจนขัดสน และการระเห่ร่อน แล้วพระองค์ทรงให้ที่พักพิง ทรงให้ความมั่นคง และทรงให้ความคุ้มครองและปกป้องรักษาท่าน “พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพร้าแล้วทรงให้ที่พักพิงหรือ และทรงพบเจ้าระเห่ร่อนแล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง (แก่เจ้า) ดอกหรือ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการสั่งเสียแก่ท่าน คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม 3 ประการด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับความโปรดปราน 3 ประการดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ความสงสารแก่เด็กกำพร้า เมตตาต่อผู้ที่มีความต้องการ และเช็ดน้ำตาให้แก่ผู้ยากจนขัดสน “ดังนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี้และส่วนผู้เอื่อยขอ่อนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่ และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก” ซึ่งเป็น การจบลงที่สอดคล้องกับคำพูดที่สวยงามและสำนวนที่ประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ขอสาบานด้วยเวลาสาย
2. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสังัด
เงียบ
3. พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้
ทรงไกรธเคืองเจ้า¹
4. และแน่นอน เบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้า
กว่าเบื้องต้น
5. และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจน
กว่าเจ้าจะพอใจ²
6. พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพว้าแล้วทรง
ให้ที่พึ่งดอกหรือ
7. และทรงพบเจ้าระเห่ร้อน แล้วก็ทรงชี้แนะ
ทาง (แก่เจ้า) ดอกหรือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ①

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ②

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ③

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ④

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑤

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑥

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑦

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยเวลาสาย เมื่อเวลาดวงอาทิตย์สูงขึ้น และทรงสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อความมืดได้เข้าครอบคลุมทุกอย่างจนมืดสนิทและอยู่ในสภาพที่สังัดเงียบ ทั้งนี้เป็นหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนถึงเดชานุภาพของพระองค์ การที่พระองค์ทรงเอาทั้งสองสิ่งมาสาบานก็เพื่อเป็นการยืนยันแก่ท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม ว่าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งตั้งแต่พระองค์ทรงเลือกเจ้าให้เป็นรอสูลของพระองค์ และมีได้ทรงไกรธเคืองเจ้าแต่ทรงรักใคร่เจ้า ทั้งนี้เป็นคำตอบให้แก่พวกมุชริกีนที่กล่าวว่า พระเจ้าของเจ้าได้ทอดทิ้งเขาเสียแล้ว อันเนื่องมาจากว่าอัลวะฮียได้ลำซา้ไประยะหนึ่ง

² หมายถึงว่าโลกาภิเราะฮ์นั้นเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าโลกดุนยา ทั้ง ๆ ที่โลกดุนยานั้นท่านนะบี คือลลิลลอสูอะลัยฮิวะซัลลิม ได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์อย่างมาก แต่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าได้ทรงจัดเตรียมไว้ในโลกาภิเราะฮ์ สิ่งที่ดียิ่งกว่า เช่น การชะฟาอะฮ์ การที่มีผู้ใดจากประชาชาติของท่านที่เป็นชาวอัดเดอฮ์ติดคงเหลืออยู่ในนรก และการได้รับตำแหน่งอันสูงส่งซึ่งจะไม่ได้แก่ผู้ใดนอกจากท่าน

8. และทรงพบเจ้าเป็นผู้ซัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่ง
(แก่) เจ้าดอกหรือ¹
9. ดั่งนั้นส่วนเด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่
10. และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่
11. และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของ
เจ้านั้นเจ้าจงแสดงออก²

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿٩﴾

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

¹ ในชีวิตของท่านรอซูล คือลัลลอลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม เคยประสบกับความยากแค้น คือการเป็นเด็กกำพร้า ไม่ได้รับความอบอุ่นจากบิดามารดา เพราะเป็นกำพร้าแต่เด็กและประสบกับความซัดสน แล้วอัลลฮูยตะอาลาทรงโปรดปรานให้ได้รับที่พักพิงจากคุณปู่ คุณลุง และทรงให้ได้รับวิชาความรู้ และแนวทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ) และได้ทรงให้มั่งคั่งด้วยความพอใจ ไม่เคยยื่นมือไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใด

² หลังจากได้ทรงแจกแจงความโปรดปรานดังกล่าวแล้ว พระองค์ทรงสั่งเสียท่านให้ปฏิบัติสามประการ คือเด็กกำพร้าอย่าได้เหยียดหยามและข่มขี่ สำหรับผู้ที่เอ่ยขอเพราะความยากจนอย่าได้ขับไล่หรือใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ และจงขอบคุณพระเจ้าของเจ้าด้วยการพูดถึงความโปรดปรานต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เจ้า

(94) ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ

ซูเราะฮ์ อัลอินชิรอหฺ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ กล่าวถึงตำแหน่งอันมีเกียรติของท่านรอซูลและสถานะอันสูงส่งของท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันมากหลายของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวและรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้ด้วยการเปิดหัวใจของท่านเพื่อการอีมาน ทำให้หัวใจของท่านมีรัศมีด้วยปรัชญาและความรู้ และทำให้ท่านบริสุทธิ์จากบาปต่างๆ และความผิดต่างๆ ทั้งหมดนี้ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อปลอบใจแก่ท่านรอซูลลลอฮ์ อะลัยฮิสซอลาตุวัสสลาม จากการที่ท่านต้องเผชิญกับการทำร้ายของหมู่ชนที่ชั่วช้าสารเลว “เรามีได้เปิดอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ” และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเชิดชูตำแหน่งอันสูงแก่ท่านรอซูลและยกสถานะของท่านให้สูงทั้งในดุนยา และอาคิเราะฮ์ และให้ชื่อของท่าน คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ต่อเข้าด้วยกันกับพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา “และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้วซึ่งการกล่าวถึงเจ้า”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ขณะที่อยู่ในนครมักกะฮ์ ต้องเผชิญกับความยากลำบากและความหวาดกลัว พร้อมกับบรรดามุอฺมินจากการกระทำของพวกปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ยอมศรัทธา โดยแจ้งให้ท่านทราบถึงว่า การปลดเปลื้องความทุกข์ยาก และชัยชนะที่จะได้รับเหนือศัตรูนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ฉะนั้น แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายตายแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่ายตาย”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ให้จัดเวลาขึ้นโดยเฉพาะเพื่อการอิมามะฮ์ต่ออัลลอฮ์ หลังจากเสร็จสิ้นหน้าที่ในการเผยแผ่ศาสนา ทั้งนี้เป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่ได้ประทานความโปรดปรานให้แก่ท่าน “ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นก็จงมุ่งปรารถนาเถิด”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เรามิได้เปิดห้วงอกของเจ้าแก่เจ้าดอกหรือ
2. และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออก
จากเจ้าแล้ว
3. ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า
4. และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าว
ถึงเจ้า¹
5. ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมี
ความง่าย
6. แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความ
ง่าย²
7. ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว)
ก็จงลำบากต่อไป

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١

وَوَضَعْنَا عَنَّا وِزْرَكَ ۝٢

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧

¹ ความโปรดปรานอีก 3 ประการ ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานให้แก่รอซูลของพระองค์ คือ

1. การเปิดห้วงอกให้ได้รับการฮิตายะฮฺ และการอีมาน และแสงสว่างแห่งอัลกุรอาน
2. การยกโทษเล็กๆ น้อยให้แก่ท่าน ส่วนการทำบาปใหญ่ๆ นั้นจะไม่เกิดขึ้นกับท่านเพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคุ้มครองท่านอยู่ตลอดเวลา การปลดเปลื้องภาระหนักหมายถึงการยกโทษให้แก่ท่าน
3. การยกย่องให้แก่ท่านหมายถึงการกล่าวถึงชื่อของท่านในเวลากล่าวตะชะฮุดในเวลาหนึ่งตะฮียาดในเวลาอะซาน ในเวลาอิกอมะฮฺ และในการแสดงคุตบะฮฺ

² ในสองอายะฮ์นี้คือ ช่าวตีว่า การปลดเปลื้อง หรือการผ่อนคลายจากภาระอันหนักนั้นใกล้เข้ามาแล้ว สำหรับท่านและบรรดาสาวกของท่าน ทั้งนี้หลังจากพวกเขาได้ประสบกับความเหนื่อยยากอย่างโชกโชน

8. และยิ่งพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นที่เจ้าจงมุ่ง
ปรารถนา¹

وَالِإِلَهِكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

¹ นี่คือนวทางแห่งการดำเนินชีวิตของมุสลิมได้ถูกกำหนดให้แก่ท่านนะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม เพื่อให้ท่านและบรรดามุสลิมยึดถือปฏิบัติ จนกระทั่งจะบรรลุสู่ชัยชนะคือได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน และให้พ้นจากไฟนรก คือเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางด้านศาสนาก็จงลำบากต่อไปในกิจกรรมเกี่ยวกับโลกดุนยา และเมื่อเสร็จสิ้นจากกิจกรรมทางโลกดุนยาก็จงลำบากต่อไปเพื่อกิจกรรมทางด้านศาสนาเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ กล่าวคือ เช่นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากการทำละหมาดแล้ว ก็จงลำบากต่อไปด้วยการซิกุลลอฮ์และการวิงวอนขอคุดอู หลังจากนั้นก็จงลำบากต่อไปเพื่อการทำมาหากิน ดังกล่าวนี้เจ้าจงตั้งเจตนาและความมุ่งมาดปรารถนาเพื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา องค์เดียวเท่านั้น มิใช่เพื่อหวังการมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาแต่เพียงอย่างเดียว

(95) ซูเราะฮ์ อัตติ็น

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัตติ็น

ซูเราะฮ์ อัตติ็น เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่องสำคัญสองเรื่อง คือ

1. การให้เกียรติของอัลลอฮ์แก่มนุษย์

2. เรื่องการศรัทธา การชำระสอบสวนและการตอบแทน

ซูเราะฮ์เริ่มด้วยการสาบานต่อสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และมีเกียรติ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกำหนดให้เป็นสถานที่เพื่อการประทานอัลวะฮีย์ แก่บรรดานะบีและรอซูลของพระองค์ สถานที่เหล่านั้นคือ “บัยตุลมักดิส ภูเขาญูร และมักกะฮ์อัลมุקרเราะมะฮ์” โดยที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่มนุษย์ทรงบังเกิดเขาในรูปร่างที่สวยงามยิ่ง และเมื่อไม่ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง “ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อ และต้นมะกอก และด้วยภูเขาญูรซีนาย และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย”

ซูเราะฮ์ได้ตำหนิคนกาฟิรที่ปฏิเสธวันแห่งการฟื้นคืนชีพและวันชุมนุม หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งได้บ่งชี้ถึงเดชานุภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง “โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง”

ซูเราะฮ์จบลงด้วยการชี้แจงถึงความยุติธรรมของอัลลอฮ์ ด้วยการตอบแทนความดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และลงโทษพวกปฏิเสธศรัทธา “ดังนั้นอะไรเล่าเขาจึงปฏิเสธเจ้าหลังจากนี้เกี่ยวกับการตอบแทน มิใช่อัลลอฮ์อดอกหรือเป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย” ในการนี้เป็นที่ยืนยันถึงการตอบแทน และการฟื้นคืนชีพ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยต้นมะเดื่อและต้นมะกอก

وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾

2. และด้วยภูเขาฏูรซีนาย

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

3. และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย¹

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

4. โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูป
แบบที่สวยงามยิ่ง

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

5. แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำ ที่ตก
ต่ำยิ่ง²

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

6. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดี
งามทั้งหลาย โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับ
รางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด³

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرٌ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

¹ นี่คือการสาบานด้วยสิ่งสำคัญอีก 4 อย่าง ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงให้ความสำคัญ คือ ต้นมะเดื่อ เป็นผลไม้ที่รู้จักกันดีในภาษาอาหรับว่า "อัดดีน" และต้นมะกอกหรือ "อัซซัยตูน" ผลของมันใช้กินและกลั่นเป็นน้ำมันก็ได้ และภูเขาฏูรซีนาย หรือภูฏูรซีนีน คือภูเขาซีนายอยู่ในปาเลสไตน์ ณ ที่นั้นมีเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสนทนากับนบีมูซา และทรงสาบานด้วยนครมักกะฮ์ หรืออุมมุลกุรอ ซึ่งมียะดูลลอฮ์ และรอบๆ เมืองเป็นเขตหวงห้าม

² สามอายะฮ์ต่อมาซึ่งเป็นคำตอบของการสาบานข้างต้น เป็นปรากฏการณ์แห่งเดชานุภาพและความรอบรู้และความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อปวงมนุษย์ คือเราได้สร้างชนิดของมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง มีคุณลักษณะที่ดีและสมบูรณ์ยิ่ง อวัยวะแต่ละส่วนสอดคล้องซึ่งกันและกัน แต่แล้วเพราะเหตุที่เขามิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เราได้บังเกิดเขามา และเขามิได้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่เราได้รับจากพระเจ้าของเขา เราจึงได้ให้เขากลับไปสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่งคือ นรกชั้นต่ำสุด หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ เราได้ให้เขาไปสู่สภาพแห่งความแก่ชรา ไร้สมรรถภาพ หลังจากที่เขาคเคยเป็นคนหนุ่มมีร่างกายแข็งแรง

³ นอกจากบรรดามุอมีน ผู้ยำเกรงซึ่งมีคุณลักษณะรวมระหว่างการอีมานและกระทำความดี สำหรับพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทนตลอดไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดคือ สวนสวรรค์ที่ฟ้าหนักของบรรดาผู้ยำเกรง

7. ดั่งนั้นอะไรเล่าที่ทำให้เขาปฏิเสธเจ้า ใน
ภายหลังเกี่ยวกับการตอบแทน¹

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ ﴿٧﴾

8. มิใช่อัลลอฮ์ดอกหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยม
ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย²

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَكِيمِينَ ﴿٨﴾

¹ หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งอย่างนี้แล้ว อะไรเล่าถึงทำให้มนุษย์ปฏิเสธต่อวันแห่งการตอบแทน

² ดั่งนั้นอัลลอฮ์มิใช่ผู้ซึ่งทรงบังเกิด และทรงทำให้เป็นที่สวยงามยิ่ง ทรงเป็นผู้ยุติธรรมที่ดีเยี่ยมในการตัดสินระหว่างมนุษย์ดอกหรือ มีรายงานหะดีษกล่าวว่า “เมื่อท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม อ่านถึงอายะฮ์นี้ ท่านจะกล่าวว่า แน่نونที่สุดและข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เป็นพยานทั้งหลายในเรื่องนี้”

(96) ซูเราะฮ์ อัลอะลัก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 19 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะลัก

ซูเราะฮ์ อัลอะลัก หรือซูเราะฮ์ “อิกเราะฮ์” เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเริ่มลงของอัลวะฮีย์ ให้แก่นะบีนุสตุทท้ายคือมุฮัมมัด คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม
2. การละเมิดขอบเขตของมนุษย์ และการไม่เชื่อฟังต่อพระบัญชาของอัลลลอฮ์
3. เรื่องของมนุษย์ชั่วช้า “อะบีญะฮฺล” ในการขัดขวางท่านรอซูล คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม มิให้กระทำละหมาด

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาธยายความโปรดปรานของอัลลลอฮ์ที่มีต่อรอซูลของพระองค์ด้วยการประทานอัลกุรอาน ปาฏิหาริย์ที่จรัส และกล่าวถึงความโปรดปรานครั้งแรกขณะที่ท่านนะบีกำลังเฝ้าภาวนาที่พระเจ้าของเขา ณ ถ้ำฮิรอฮ์ โดยที่วะฮีย์ถูกประทานลงมาด้วยอายาตดังนี้ “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด.... ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้”

แล้วซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการละเมิดขอบเขตของมนุษย์ ในการดำรงชีวิตนี้ด้วยพลังและความมั่งคั่งและการขัดชินคำสั่งของเขาต่อข้อใช้ ข้อห้ามของอัลลลอฮ์ อันเนื่องมาจากความมั่งมีของเขา ความจริงแล้วจำเป็นที่เขาจะต้องขอบคุณพระเจ้าของเขาต่อความโปรดปรานที่เขาได้รับ มิใช่ด้วยการเนรคุณ และได้กล่าวเตือนเขาให้กลับไปหาพระเจ้าของเขาเพื่อหวังการตอบแทน “มิใช่เช่นนั้น แท้จริงมนุษย์นั้นย่อมนจะละเมิดขอบเขต เนื่องจากเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว แท้จริงยังพระเจ้าของเจ้านั้นคือการกลับไป”

ต่อมาซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องเขา “อะบีญะฮฺล” ซึ่งเป็นฟิรเอานูของประชาชาติ

นี่ เขาได้ขู่เชิญและคุกคามท่านรอซูล และห้ามปรามท่านมิให้ทำละหมาด เพื่อแสดงความมีชัยแต่รูปปั้นและเจี๊วดทั้งหลาย “เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ขัดขวาง บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขากำลังละหมาด”

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยสัญญาร้ายแก่คนชั่วผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการลงโทษอย่างหนักหากเขายังคงอยู่ในการหลงผิดและละเมิดขอบเขต และได้ใช้ท่านรอซูลมิให้ฟังคำชู้ของอาชญากรผู้กระทำความผิดคนนั้น “มิใช่เช่นนั้นถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน ....มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมันแต่จงสูญุดและเข้าใกล้อัลลอฮ์เถิด”

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเรียกร้องไปสู่การอ่านและการเรียนการสอน และจบลงด้วยการละหมาด และการอืบาตะฮ์ เพื่อให้ความรู้กับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน และการเริ่มต้น และการจบมีความสอดคล้องกัน

9. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่คอยขัดขวาง	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى
10. บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขากำลังละหมาด ¹	عَبْدًا إِذْ صَلَّى ¹
11. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนว ทางที่ถูกต้อง ²	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْمُنْتَهَى ³
12. หรือเขาได้ใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง ³	أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَى ⁴
13. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธและผิน หลังให้	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ⁵
14. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง เห็น ⁴	أَرَأَيْتُمْ أَنْ لِلَّهِ بَرَى ⁶
15. มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิก เขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน	كَلَّا لَنْ نُرْهَنَهُ نَسْتَفْتِمَا بِالنَّاصِيَةِ ⁷
16. ขม่อมที่โกหกที่ประพடுத்தี ⁵	نَاصِيَةٍ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ ⁸
17. แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⁹

¹ นับได้ว่าเป็นเรื่องประหลาดจากสภาพของอะบูญะฮ์ลุผู้ต่ำช้าเลวทราม ซึ่งเขาได้ห้ามบ่าวของอัลลอฮ์ (มุฮัมมัด) มิให้ทำการละหมาด

² เจ้าไม่คิดบ้างหรือว่า หากว่าบ่าวผู้นั้นคือท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ซึ่งเจ้าห้ามเขามีให้ทำการละหมาดนั้นเป็นคนดีอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องในคำพูดและการกระทำของเขา

³ หรือว่าบ่าวผู้นี้เป็นผู้ใช้ให้ผู้คนให้มีความบริสุทธิ์ใจ และให้มีเกรงเตาฮีด และเรียกร้องไปสู่การฮิยาะฮ์แล้วทำไมเจ้าจึงห้ามปรามเขา

⁴ มุฮัมมัดจงบอกเราซิว่า ถ้าเขาปฏิเสธอัลกุรอาน และผินหลังให้กับการฮิมาฮ์ และเขาผู้นั้นไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสอดส่องสภาพการณ์ของเขา ทรงรู้เห็นการกระทำของเขา แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานของเขาให้แก่เขา

⁵ มุขยักขี้คนนี่ คืออะบูญะฮ์ลุ จงระงับการกระทำอันชั่วร้ายของเขาเสีย มิฉะนั้นแล้วเราจะจิกที่ขม่อมแล้วกระชากไปโยนสู่ไฟนรกขม่อมของคนทีโกหก คนชั่ว และมีความผิดอย่างมากมาย

18. เราก็จะเรียกผู้คุมนรก¹

سَنَعُ الرِّبَابَةَ ﴿١٨﴾

19. มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน แต่จง
สูญุด และเข้าไปใกล้อัลลอฮ์เถิด²

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

¹ แล้วให้เขาเรียกสมัครพรรคพวกของเขาที่ชุมนุมกันอยู่ให้มาช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษที่เขาจะได้รับ ในเวลาเดียวกัน เราก็จะเรียกผู้คุมนรก มะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งหัวหาญมาจัดการกับเขา

² มนุษย์ชั่วคนนี้จึงระงับตัวไว้เถิด และเจ้ามุฮัมมัด อย่าได้ไปเชื่อฟังมันในสิ่งที่มันเรียกร้องเจ้ามิให้ทำการละหมาด และเจ้าจงทำการสูญุดของเจ้าและทำละหมาดของเจ้าต่อไปเถิด และจงแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ต่อไป มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า “เวลาที่บ่าวมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าของเขามากที่สุดก็คือขณะที่เขากำลังสูญุด”

(97) ซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 5 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ

ซูเราะฮ์ อัลก็อดรฺ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งกล่าวถึงการเริ่มประทานอัลกุรอาน อัลอะซีมลงมา และได้กล่าวถึงความประเสริฐของคืนอัลก็อดรฺที่มีเหนือกว่าวันอื่นๆ และเดือนอื่นๆ โดยที่ในคืนนั้นมีรัศมีแสงสว่าง และความกระจ่างแจ้งอันศักดิ์สิทธิ์ และกลิ่นไอแห่งความเมตตาของพระเจ้าได้แผ่คลุมไปยังปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธา เป็นการให้เกียรติในคืนแห่งการพระราชทานอัลกุรอานอันชัดเจน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการลงมาของมะลาอิกะฮ์ผู้ทรงคุณธรรมจนกระทั่งรุ่งอรุณ โอ้มันช่างเป็นคืนที่ยิ่งใหญ่เสียจริง ๆ เป็นคืนที่ดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์กว่าหนึ่งพันเดือน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอัลก้อดรู¹
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอัลก้อดรูนั้นคืออะไร²
3. คืนอัลก้อดรูนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
4. บรรดามะลาอิกะฮ์และอัลรูฮ์ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้น โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา เนื่องจากกิจการทุกสิ่ง
5. คืนนั้นมีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

¹ คือเราได้ประทานอัลกุรอานที่เป็นมหัศจรรย์ลงมาในคืนแห่งการกำหนด และชี้ขาดกิจการต่างๆ และเป็นคืนอันมหาประเสริฐ ความหมายของการประทานอัลกุรอานลงมา คือการประทานลงมาจากอัลลูฮ์ อัลมะฮฟูซ สู่อันฟิถ์แห่งโลกคุณยา คือบัยตุล อีซซะฮ์ จากนั้นญิบรีลอะลัยฮิสสลามจะเป็นผู้นำมาให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวซัลลิม แล้วแต่เหตุการณ์ เป็นระยะเวลาถึง 23 ปี

² อัลคอฮินกล่าวว่า ในคำถามนี้เป็นเชิงให้เกียรติและความสำคัญและทำให้อยากรู้ถึงข่าวคราวที่จะเกิดขึ้น กล่าวคืออะไรเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า คืนอัลก้อดรูนั้นมีคุณค่า และความดีอย่างไร

³ แล้วพระองค์ทรงกล่าวถึงคุณค่า และความดีของคืนอัลก้อดรูไว้ 3 ประการด้วยกันคือ :

1. คืนอัลก้อดรูนั้นเป็นคืนที่มีเกียรติและความดีงามมากหลายมีคุณค่าเท่ากับหนึ่งพันเดือน มุญาฮิดกล่าวว่า การทำความดี การถือศีลอด และการละหมาดกลางคืนในวันนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
2. ในคืนวันนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์และญิบรีลจะลงมาบนหน้าแผ่นดินด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาอันเนื่องมาจากกิจการต่างๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนด และลิขิตในป็นั้นจนกระทั่งปิดต่อไป
3. ในคืนวันนั้นความศานติจะมีขึ้น ตั้งแต่เริ่มของวันนั้นจนกระทั่งรุ่งอรุณ บรรดามะลาอิกะฮ์ จะขอความศานติให้แก่บรรดามุอมีนให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ

(98) ซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลบัยยินะฮ์ หรือซูเราะฮ์ ลัมยะกุน เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ :

1. ทำที่ของอะฮ์ลุลกิตาบที่มีต่อศาสนาของมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
2. เรื่องความบริสุทธิ์ใจในการอิมานต่ออัลลอฮ์ ญัลละวะอะลา
3. ชะตากรรมของผู้ที่มีความสุข และผู้ที่มีความทุกข์ในโลกอาคิเราะฮ์

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึง พวกเขาจะฮุดและพวกนาศอรอ และทำที่ของพวกเขาที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขาและรัศมีของมันได้ฉายแสงออกมา และหลังจากที่พวกเขาได้รู้ถึงคุณลักษณะของท่านนะบี ผู้ถูกส่งมาในยุคสุดท้ายนี้ พวกเขาได้เฝ้าคอยการมาปรากฏตัวของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ครั้นเมื่อท่านรอซูลคนสุดท้ายได้ถูกส่งมาแล้ว พวกเขาก็ปฏิเสธการเป็นรอซูลของท่าน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและต่อต้าน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงรากฐานสำคัญของการศรัทธา คือการบริสุทธิ์ใจในการทำอิมานต่ออัลลอฮ์ผู้สูงส่งผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุก ๆ ศาสนาถูกใช้ให้ปฏิบัติเช่นนั้น โดยให้การรำลึกถึงพระองค์ ความมุ่งหมายและการมุ่งหน้าเข้าหาพระองค์ในทุกคำพูด การกระทำและการปฏิบัติ มีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระพักตร์อันทรงเกียรติของพระองค์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงชะตากรรมของผู้กระทำความผิด คือมนุษย์ที่ชั่วช้า ยิ่งจากพวกปฏิเสธศรัทธาที่เป็นชาวอะฮ์ลุลกิตาบ และพวกมุชริกีน และการอยู่ในนรกอัลญะฮีมอย่างตลอดกาลของพวกเขา และชะตากรรมของบรรดามุอมีน เจ้าของตำแหน่งอันสูงส่งคือมนุษย์ที่ดีเยี่ยม และการพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันบรมสุขพร้อม

กับบรรดานะบี บรรดาผู้ยึดมั่นในความสัตย์ บรรดาผู้ตายชะฮีดและบรรดาคน
ศอและฮ์ ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในความจงรักภักดีและความบริสุทธิ์ใจของพวกเขา
เขาแต่พระเจ้าแห่งสากลโลก

และจ่ายชะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอัน
เที่ยงธรรม¹

6. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุล-
กิตาบ และบุชาเจอีตนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ชน
เหล่านั้นพวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง²

7. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความ
ดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่
ดียิ่ง

8. การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของ
พวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร
ณ เบื้องล่างของม่านมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน
พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล อัลลอฮ์
ทรงปิตต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีใน
พระองค์ นั่นคือสำหรับผู้ที่ถูกแกล้งพระเจ้า
ของพวกเขา³

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ
هُمْ سُوءُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

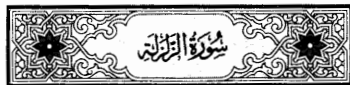
جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ حَسِيَ رَبِّيهِ ﴿٨﴾

¹ และโดยที่พวกเขามีได้ถูกใช้ให้กระทำการอื่นใดในคัมภีร์อัลเตอรอต และอัลอินญีล เว้นแต่ให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียว โดยเป็นผู้สุจริตมั่นในศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาได้บิดเบือนและเปลี่ยนแปลง
แล้วพวกเขาก็เคารพสักการะบาทหลวง และนักบุญของพวกเขา และให้พวกเขาหันห่างออกจาก
การยึดมั่นในศาสนาอื่น ๆ และผินหน้าเข้าสู่ศาสนาอิสลาม ดำรงมั่นอยู่ในศาสนาของนะบีมุฮัมมัด
ศาสนานับบรียูนี่ ซึ่งนะบีนุสตัดท้ายนำมา และให้พวกเขาดำรงละหมาด บริจาคทาน ชะกาต ดังกล่าว
มาแล้วนั่นคือศาสนาอันเที่ยงธรรมศาสนาอิสลาม

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และการเป็นนะบียของมุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์วะฮ์ลิม ซึ่งเป็นชายะฮ์ฮุด
ชาวนะศอรอและพวกบุชาเจอีต ชนเหล่านั้นทั้งหมดในวันกิยามะฮ์จะอยู่ในนรกญะฮันนัม และพำนักอยู่
ในนั่นตลอดกาล พวกเขาจะไม่ได้ออกมาและจะไม่ตาย ชนเหล่านั้นเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้าที่สุด

³ บรรดาผู้ศรัทธาที่มีคุณลักษณะสองประการคือ มีการศรัทธาและกระทำความดี ชนเหล่านั้นเป็นมนุษย์
ที่ดียิ่ง ส่วนการตอบแทนของพวกเขาในวันอาคีเราะฮ์ พวกเขาจะได้เข้าไปสู่สวนสวรรค์อย่างถาวรจะ
ไม่ตายและไม่ออกจากสวนสวรรค์ ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขาในการที่พวกเขาได้
กระทำความดี และมีความจงรักภักดี และพวกเขา ก็ปิตยินดีที่พระองค์ทรงประทานความดีและได้รับ
เกียรติ การตอบแทนเช่นนี้สำหรับผู้ที่มีความยำเกรงอัลลอฮ์

(๙๙) ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

เป็นบัญญัติมะตะเนียฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์

ซูเราะฮ์ อัลซัลซะละฮ์เป็นซูเราะฮ์ มะตะเนียฮ์ แต่ในสำนวนของซูเราะฮ์คล้ายคลึงซูเราะฮ์ มัจก็ยะฮ์ เพราะในซูเราะฮ์มีการกล่าวถึงความน่ากลัวและความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ ในที่นี้กล่าวถึงความหวั่นไหวและการสั่นสะท้านซึ่งจะเกิดขึ้นในยามอวสาน โดยที่สิ่งก่อสร้างที่สูงตระหง่านจะถูกกระแทก และภูเขาที่สูงทุกหนแห่งก็จะพังทลายลงอย่างราบคาบ สิ่งที่น่าประหลาดและน่าฉงนสนเท่ห์แก่มนุษย์จะเกิดขึ้น เช่นแผ่นดินระบายน้ำที่อยู่ข้างในออกมาเช่น คนตาย และทรัพยากรที่มีค่า คือทอง เงินและแร่ธาตุต่าง ๆ และมันจะเป็นพยานแก่มนุษย์ทุกคนที่ได้กระทำไว้ โดยจะกล่าวว่า ท่านได้กระทำสิ่งนี้ไว้ในวันนั้น ๆ ฯลฯ ทั้งหมดนี้คือความมหัศจรรย์ของวันที่น่าสะพรึงกลัว นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการแยกย้ายของมนุษย์จากทุ่งมะฮ์ซัรไปยังสวรรค์หรือนรก และแบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นจำพวกต่าง ๆ คือ คนที่มีความทุกข์ และคนที่มีความสุข

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของ
มัน
2. และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมัน
ออกมา¹
3. และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มัน
เล่า²
4. ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน
5. ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน³
6. ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ
เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา⁴

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَهَا

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

¹ เมื่อแผ่นดินได้เคลื่อนไหวและสั่นสะท้านอย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากได้เกิดวันกียามะฮ์ขึ้นแล้ว มันจะไม่สงบและระงับการสั่นสะเทือนจนกว่าจะได้รับบายสิ่งของหนักๆ เช่น ซุมทรัพย์ที่ถูกสะสมไว้ และคนตายออกมา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้หมายถึงว่าการเป่าสังข์ครั้งแรกได้เกิดขึ้นแล้ว

² เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้น มนุษย์จะถามออกมาด้วยความประหลาดใจว่า เกิดอะไรขึ้นแล้ว เพราะเป็นการสั่นสะเทือนครั้งยิ่งใหญ่ สำหรับมนุษย์ที่ถามคำถามขึ้นเช่นนี้ เป็นมนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันกียามะฮ์ ส่วนมนุษย์ผู้ศรัทธาย่อมทราบดีถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งจากการศรัทธาของเขา

³ ในวันอันยากลำบากนั้น แผ่นดินจะบอกข่าวคราวของมนุษย์ทุกคนที่กระทำความดีหรือความชั่วไว้บนผืนแผ่นดิน ทั้งนี้เพราะพระเจ้าของมันเป็นอนุมัติให้มันบอกข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ มันจะร้องเรียนผู้ที่ฝ่าฝืนและกระทำผิด และมันจะขอบคุณผู้กระทำความดีและผู้จงรักภักดีและสรรเสริญการกระทำของเขา

⁴ ในวันนั้นมนุษย์ทั้งหมดจะกลับจากสภาพที่สำหรับการชำระสะสางบัญชีโดยกระจายออกมาเป็นหมู่ๆ เพื่อจะได้เห็นผลงานของแต่ละคนสำหรับพวกที่เดินออกไปทางขวาก็จะเดินไปเข้าสวนสวรรค์ ส่วนผู้ที่เดินออกทางซ้ายก็จะเดินเข้าสู่รณณะอันนัม

7. ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

8. ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี
เขาก็จะเห็นมัน¹

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

¹ ดังนั้นผู้ใดที่กระทำความดีเอาไว้มีน้ำหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะพบมันในสมุดบันทึกของเขาเพื่อได้รับการตอบแทนในวันกียามะฮ์สำหรับผู้ที่ยึดมั่นที่กระทำความชั่วมีน้ำหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะได้พบมันในสมุดบันทึกของเขา เพื่อแก่การตอบแทนเช่นกัน ทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงหลงลืมจากการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม ซึ่งตรงกับคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอยู่ติธรรมแม้มีน้ำหนักเท่าละอองธุลี” (อันนิซาอ์ 40)

(100) ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอาติยาต

ซูเราะฮ์ อัลอาติยาต เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงม้าของบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ (มุญาฮิดีน) ขณะที่มันจู่โจมเหล่าศัตรู แล้วขณะที่มันก้าวเท้าวิ่งออกไปอย่างรวดเร็วจะได้ยินเสียงอย่างแรง และขณะที่กีบเท้าของมันตีกับหินก็จะเกิดประกายไฟออกมา ทำให้ฝุ่นตลบคลุ้ง ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการสาบานด้วยม้าที่วิ่งหอบฮัก ๆ ขณะที่มันจู่โจมศัตรูเป็นการแสดงออกซึ่งเกียรติและความดีของมัน ณ ที่อัลลอฮ์ โดยที่มนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเขา ไม่ยอมรับการมีบุญคุณและความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเขา ทั้งนี้เขาได้ประกาศการเนรคุณและการปฏิเสธการมีบุญคุณของพระองค์ด้วยการกระทำของเขาและคำพูดของเขา นอกจากนี้ซูเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงการรักทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายของเขา ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการประกาศว่า ทางกลับของมนุษย์นั้นยอมไปหาอัลลอฮ์เพื่อการชำระและการตอบแทน ทรัพย์สินสมบัติและเกียรติยศชื่อเสียงจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดเลยให้แก่เขา แต่การทำความดีเท่านั้นที่จะช่วยเหลือเขาได้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง
2. แล้วด้วยม้าที่กีบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ
3. แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า
4. แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น
5. แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น¹
6. แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา²
7. และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน³

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾

فَأَثَرُنَّ يَدِبُّ نَقْعًا ﴿٤﴾

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾

إِنَّا لَآ نَسْنَأْ لِربِّهِ لَكُونَدٌ ﴿٦﴾

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยม้าที่ได้ร่วมเข้าสู่ในแนวทางของอัลลอฮ์โดยที่มันวิ่งเข้าสู่สมรภูมิ และมีเสียงหอบฮักๆ เพราะความเหนื่อยของมัน และด้วยม้าที่วิ่งอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมีประกายไฟออกมาจากกีบเท้าของมันเพราะตีกับพื้นดินหรือหินขณะที่กำลังวิ่ง และด้วยม้าที่เข้าจู่โจมศัตรูในยามเช้าตรู่ก่อนดวงอาทิตย์จะขึ้น ในพฤติกรรมของม้า 3 ประเภทดังกล่าว มันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งเพราะการวิ่งอย่างรวดเร็วของมัน ณ สถานที่ที่มันได้ปฏิบัติการอยู่ ขณะที่มันวิ่งนั้นมันได้บุกทะลวงเข้าไปในท่ามกลางหมู่ศัตรูในสมรภูมิ ในการสาบานของพระองค์เช่นนี้เป็นการให้เกียรติแก่ม้าที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในแนวทางของอัลลอฮ์

² คือมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณต่อความโปรดปรานของพระเจ้าของเขา เมื่อประสบเคราะห์กรรมก็จะบ่นไม่รู้จักจบสิ้น แต่เมื่อได้รับความโปรดปรานก็มีได้กล่าวถึงหรือขอบคุณต่อผู้มีพระคุณต่อเขา

³ ในการนี้เขาก็เป็นพยานและรู้เห็นถึงการเนรคุณของเขาโดยที่เขาไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เพราะมันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่ประจักษ์แจ้งโดยทั่วไป

8. และแท้จริง เขามีความหวงแหนเพราะรักใน
ทรัพย์สมบัติ¹

وَأِنَّهُمْ لِحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

9. เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝัง
ศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา

﴿٩﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

10. และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก²

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

11. แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้นทรง
ตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน³

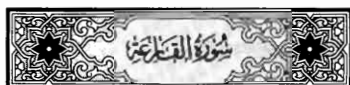
إِنَّ رَبَّهُم بِمَا يَكْفُرُونَ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

¹ และมนุษย์นั้นมีความรักใคร่และหวงแหนในทรัพย์สมบัติและชอบที่จะสะสมมัน ส่วนในการทำอิบาดะฮ์ และการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ก็มีเปอร์เซ็นต์น้อยมากและเกียจคร้านที่จะกระทำ

² มนุษย์คนโง่ผู้ไม่รู้ดอกหรือว่า สิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพจะถูกให้หรือฟื้นขึ้นมา และบรรดาคนตายก็จะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมามีอีกครั้งหนึ่ง และสิ่งที่อยู่ในทรวงอกเช่นความลับและสิ่งที่ถูกปกปิดเอาไว้ก็จะถูกนำมาเปิดเผยให้เป็นประจักษ์แก่สายตา

³ ในวันกิยามะฮ์พระเจ้าของพวกเขาทรงรอบรู้ทุกๆ สิ่งที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้ และจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาตามผลงานที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างยุติธรรมที่สุด

(101) ซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลกอริอะฮ์เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ที่กล่าวถึงวันกิยามะฮ์และความน่ากลัวของมัน และสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่นเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่และน่าหวาดกลัว อาทิการออกมาของมนุษย์จากอุบรูร การแพร่กระจายของพวกเขาในวันอันน่ากลัวนั้นเสมือนกับแมลงเม่าที่บินกระจายว่อนไปทั่วทุกหนทุกแห่งเดินไปเดินมาอย่างไม่เป็นระเบียบ เพราะความงงววยและความตกใจของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการระเบิดของภูเขาและการกระจายว่อนของมัน จนกระทั่งกลายเป็นเสมือนชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ หลังจากที่มันแข็งตัวมันคงอยู่บนแผ่นดิน มีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์กับภูเขา ทั้งนี้เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงผลของอัลกอริอะฮ์ที่ได้เกิดขึ้นแก่ภูเขา จนกระทั่งกลายเป็นชนสัตว์ที่ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นแก่สภาพของมนุษย์ในวันแห่งความยากลำบากนั้น

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงตราซุ ซึ่งจะชั่งการทำงานของมนุษย์ มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 จำพวก คือบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความทุกข์ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความหนักและความเบาของตราซุ ซูเราะฮ์ถูกขนานนามว่า “อัลกอริอะฮ์” เพราะมันจะเคาะจิตใจและการฟังให้ตระหนักถึงความหายนะที่จะเกิดขึ้น

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อัลกอริอะฮ์
2. อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร
3. และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร¹
4. วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน
5. และบรรดาภูเขจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน²
6. ส่วนผู้ที่ตราขูของเขานัก
7. เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْبَثْوِ ﴿٤﴾

وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

فَأَمَّا مَنْ نَفَّلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

¹ อัลกอริอะฮ์ คือวันกียามะฮ์ มันเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่และร้ายแรงยิ่งซึ่งไม่มีใครคาดฝันและคิดไม่ถึง มันเป็นเหตุการณ์ที่เกินกว่าจะวาดภาพว่า อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเรื่องของอัลกอริอะฮ์ในความน่ากลัวของมันจะมีผลแก่จิตใจอย่างไร เพราะมันมิใช่จะเป็นสิ่งที่น่ากลัวแก่จิตใจเท่านั้น แต่ทว่ามันมีผลกระทบถึงจักรวาลทั้งหลาย เช่น ชั้นฟ้าทั้งหลายจะแตกแยกออกจากกัน แผ่นดินจะสั่นสะท้าน ดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกมัวดับแสงลง

² เหตุการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นขณะที่มนุษย์ออกมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาในสภาพที่ตกใจ สภาพของพวกเขาเสมือนกับแมลงเม่าที่บินกระจายว่อนไปทุกทิศทุกทาง หรือคล้ายกับฝูงด้งัดแตงที่บินมาเป็นระลอกแล้วระลอกเล่า และอีกภาพลักษณะหนึ่งก็คือภูเขาจะแตกทลายกลายเป็นผุยผงคล้ายชนสัตว์ที่ปลิวว่อนกระจาย การที่นำเอาสภาพของภูเขามากล่าวเปรียบเทียบกับสภาพของมนุษย์นั้น ก็เพื่อเป็นการเตือนให้ตระหนักว่าสภาพของอัลกอริอะฮ์นั้นเป็นผลให้บรรดาภูเขาดังกล่าวย่อยสลายสภาพเป็นเช่นนั้น แล้วมนุษย์เล่าจะมีสภาพเป็นเช่นใด

³ สภาพของมนุษย์ในวันนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 สภาพคือ ผู้ที่มีความทุกข์และผู้ที่มีความสุข กล่าวคือผู้ที่ตราขูแห่งความดีของเขานัก เขาก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุก อยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล

8. และส่วนผู้ที่ตราซอของเขาเบา

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

9. ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาวียะฮ์)¹

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

10. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคือ
อะไร

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾

11. คือไฟอันร้อนแรง²

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

¹ ส่วนผู้ที่ตราซอแห่งความชั่วของเขาหนักกว่าความดีหรือไม่มีความดีเลย ที่พำนักหรือทางกลับหรือบันได
ปลายของเขาก็คือนรกยะฮันนัม คือฮาวียะฮ์หรือเหวลึกก้นบึ้ง

² ฮาวียะฮ์เป็นชื่อหนึ่งของนรก ที่มีชื่อเช่นนี้ก็เพราะความลึกที่มีระยะทางไกลมากของมัน ฮาวียะฮ์หรือ
เหวลึกนั้นเจ้ามีความรู้ในเรื่องของมันอย่างไรบ้าง คำตอบก็คือ นรกยะฮันนัมที่มีไฟเผาไหม้อย่างร้อน
แรงที่สุด ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองเราให้ห่างไกลจากมันด้วยความโปรดปรานและความเมตตาของพระองค์
ด้วยเทอญ

(102) ซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 8 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร

ซูเราะฮ์ อัดตะกาซุร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพะวงของมนุษย์อยู่กับสิ่งยั่วยวนต่างๆ ของการดำเนินชีวิต และการแข่งขันกันเพื่อรวบรวมสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรไม่ได้ของโลกดุนยา จนกระทั่งความตายมาพลัดพรากเอาความเพลิดเพลินของพวกเขาไปเสีย และมันได้มาเยือนพวกเขาโดยฉับพลันไม่รู้สีกตัว และมันก็ได้โยกย้ายพวกเขาจากบ้านพักไปสู่กุบูร

ซูเราะฮ์นี้ได้เตือนซ้ำ การห้ามปรามและการเตือน ทั้งนี้เพื่อเป็นการชี้สำหรับมนุษย์ และเตือนพวกเขาให้สำนึกถึงความผิดของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาพะวงอยู่กับสิ่งที่จะสูญเสียไปมากกว่าสิ่งจะอยู่คงกับพวกเขา “เปล่าเลย พวกเขาจะารู้” แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะารู้”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงถึงภัยพิบัติต่างๆ และสิ่งที่น่าหวาดกลัว ซึ่งพวกเขาจะได้พบในวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งในวันนั้นจะไม่มีใครผ่านพ้นหรือรอดพ้นไปได้นอกจากมุอฺมินผู้ศรัทธาซึ่งได้กระทำเอาไว้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้าง ได้ทำให้
พวกเขาผลิตเพลิน

أَلَيْسَ كَثِيرٌ مِّمَّا كَسَبْتُمْ

2. จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ¹

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۚ

3. เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไร

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ

4. แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไร²

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ

5. มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริง
แล้ว³

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

6. แน่نون พวกเขาจะเห็นไฟที่ลุกโชน

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۚ

¹ การสะสมทรัพย์สมบัติลูกหลานและพลพรรคเพื่อใช้ในการอวดอ้าง หรืออวดอวดกันหรือเป็นเครื่องเขิดหน้าชูตาได้ทำให้พวกเขาผลิตเพลินหรือหลงลืมจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และจากการเตรียมตัวเพื่อโลกอาคิเราะฮ์ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาจู่ใจพวกเขาและได้นำไปยังหลุมฝังศพเมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้อะไรสักตัว แต่มันได้สลายไปเสียแล้ว

² เป็นการขู่และเตือนสำหรับมิให้ผลิตเพลินกับสิ่งไร้สาระหาประโยชน์อะไรมิได้ แล้วพวกเขาจะได้อะไรถึงนั้นปลายแห่งการไม่รู้และการกระทำที่ไม่ถูกต้องครอง อิบนู อับบาสให้ความหมายในสองอายะฮ์ที่ว่า “เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรที่จะประสบแก่พวกเขาจากการลงโทษในหลุมฝังศพแล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้อะไรในโลกอาคิเราะฮ์เมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขา

³ จงระวังตัวไว้ หากพวกเขาได้รู้อย่างแท้จริงปราศจากข้อสงสัยใดๆ แล้ว การสะสมสิ่งต่างๆ ดังกล่าวก็จะไม่ทำให้พวกเขาผลิตเพลินอยู่กับเรื่องของโลกดุนยาจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ หรือดังเช่น ท่านนบีมุฮัมมัดคือลุลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ได้กล่าวว่า “หากพวกเขาได้รู้ในสิ่งที่ฉันรู้ พวกเขาจะหัวเราะแต่น้อยและร้องไห้อย่างมาก”

7. แล้วแน่นอนพวกเขาจะได้เห็นมันด้วยสายตา
ที่แน่ชัด¹

ثُمَّ لَرَوْنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

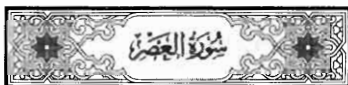
8. แล้วในวันนั้นพวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับ
ความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกตุณยา)²

ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّهُ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

¹ ขอยืนยันว่าพวกเขาจะเห็นไฟที่ลุกโชน ด้วยสายตาของพวกเขาอย่างชัดเจน และแน่นอนในวัน
กียามะฮ์ คนมุชริกจะเห็นมันและจะถูกเผาไหม้ ส่วนคนมุอิมินจะเห็นมัน และอัลลอฮ์ ตะอาลาจะให้เขา
รอดพ้นจากมัน

² ในโลกอาคิเราะฮ์พวกเขาจะถูกสอบถามถึงความโปรดปรานที่ได้รับในโลกตุณยา เช่น ความปลอดภัย
ความสุขสมบูรณ์ และสิ่งอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ปิติยินดีแก่พวกเขา เช่น อาหารการกิน เครื่องดื่ม ยานพาหนะ
และที่อยู่อาศัย

(103) ซูเราะฮ์ อัลอัศร

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 3 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอัศร

ซูเราะฮ์ อัลอัศร เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซูเราะฮ์ได้มาในรูปแบบที่สั้นแต่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อชี้แจงสาเหตุแห่งความสุขและความทุกข์ของมนุษย์ และความสำเร็จของเขา ในชีวิตนี้หรือการขาดทุนและความวิบัติของเขา

อัลลอสฺ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลา ซึ่งเป็นเวลาที่ชีวิตของมนุษย์จะสิ้นสุดลง และสิ่งที่ในกาลเวลานั้นมีความแปลกประหลาดมากมายหลายชนิด และบทเรียนมากมายที่ชี้บ่งถึงเดชะนุภาพและปรีชาญาณของอัลลอสฺ โดยที่ชนิดของมนุษย์นั้นอยู่ในสภาพการขาดทุนและลดหลั่นอยู่เสมอ เว้นแต่ผู้ที่มีคุณลักษณะ 4 ประการ คือ การอีมานหรือศรัทธา และการกระทำความดี และการตักเตือนในสิ่งที่เป็นสัจธรรม และการตักเตือนกันให้มีความอดทนซึ่งเป็นมูลฐานของความดีความประเสริฐ และเป็นรากฐานของศาสนา ด้วยเหตุนี้ อิมามซาฟิอีย์ ร่อฮิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ว่า “หากอัลลอสฺไม่ประทานสิ่งอื่นนอกจากซูเราะฮ์นี้ ก็จะเป็นการพอเพียงสำหรับมนุษย์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ขอสาบานด้วยกาลเวลา¹

وَالْمَصْرِ ۝١

2. แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในการขาดทุน²

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝٢

3. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี
ทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็น
สัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความ
อดทน³

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสาบานด้วยกาลเวลาอัลอัสฺร คือกาลเวลาทั้งหมด เวลากลางคืน กลางวัน เช้า เย็น และกาลเวลาที่มีทั้งสิ่งแปลกประหลาด และสิ่งที่เป็นบทเรียน และข้อคิดต่าง ๆ ก้อคาดเดากล่าวว่า อัลอัสฺรคือยามสุดท้ายของเวลากลางวัน พระองค์ทรงสาบานด้วยเวลาอัลอัสฺร เช่นเดียวกับที่พระองค์ ทรงสาบานด้วยเวลาอฎุฎยา เพราะในเวลาทั้งสองเป็นการยืนยันถึงเดชานุภาพของพระองค์ และเป็นข้อเตือนสติที่ดี

² คือมนุษย์นั้นอยู่ในสภาพที่ขาดทุนและหายนะ เพราะเขามีชีวิตอยู่ในความยากลำบาก และเมื่อตายไป ก็อยู่ในนรก ดังนั้นเขาจึงขาดทุนทุกอย่างแม้กระทั่งชีวิตของเขาที่อยู่ในทรงรกของเขา

³ เว้นแต่บุคคลที่มีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ เป็นผู้ศรัทธา กระทำความดี สั่งเสียกันในสัจธรรม และสั่งเสียกันให้มีความอดทน บุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวเป็นผู้ประสบชัยชนะหรือได้รับความสำเร็จ เพราะพวกเขายอมเสียสละสิ่งที่ไม่มีความสำคัญที่มีค่า หรือยอมแลกเปลี่ยนความใคร่ใฝ่ต่ำที่อยู่ใกล้มือด้วยความดีที่อยู่ยงตลอดไป และตักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกัน ในสิ่งที่เป็นสัจธรรม ซึ่งเป็นความดีทั้งหมด เช่นการศรัทธา การเชื่อมั่น การเคารพภักดีต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี และตักเตือนหรือสั่งเสียซึ่งกันและกันให้มีความอดทนต่อความยากลำบาก การปฏิบัติที่เป็นการจงรักภักดี และการละทิ้งไม่ปฏิบัติสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม

(104) ซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์

เป็นบัญญัติมักก็ยะฮ์ มี 9 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลฮุมมะซะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มักก็ยะฮ์ ซึ่งได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่นินทาใส่ร้ายผู้อื่น และทำลายเกียรติยศของผู้อื่น ด้วยการใส่ร้ายป้ายสี ดูถูก เหยียดหยามเยาะเย้ย และดูหมิ่นดูแคลน ว่าเป็นเสมือนบรรดาผู้โง่เขลาเบาปัญญา

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้ประณามบรรดาผู้ที่ทำกิจกรรมเพื่อรวบรวมทรัพย์สินสมบัติ และสะสมโภคทรัพย์ประหนึ่งว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่อย่างจริงจังในโลกนี้ และคิดว่าทรัพย์สินสมบัตินั้นจะทำให้พวกเขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกดุนยา

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงบั้นปลายของบรรดาผู้นำสงสารผู้กระทำชั่ว โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกที่ลุกไหม้ตลอดกาล มันจะลุกไหม้ผู้กระทำความผิดและมนุษย์ที่ถูกโยนลงไปไหม้ เพราะมันเป็นอัลฮุฎฏะมะฮ์ ไฟนรกที่ลุกไหม้ลุกโชนอยู่เสมอ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ความหายนะจะประสบแต่ทุกผู้หนีทาและ
ผู้ใส่ร้ายผู้อื่น
2. ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมันอยู่
เสมอ
3. โดยคิดว่าทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้
เขาอยู่ได้ตลอดไป¹
4. มิใช่เช่นนั้น แน่نونเขาจะถูกโยนลงไปใน
ไฟนรก (อัลฮุฎฏะมะฮ์)
5. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก
(อัลฮุฎฏะมะฮ์) นั้นคืออะไร²
6. คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน³
7. ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةً ①

الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّهُ ②

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطَةِ ④

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْأُخْطَةُ ⑤

نَارَ اللَّهِ الْمَوْجِدَةَ ⑥

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦

¹ คือการลงโทษอย่างหนักหน่วงและความวิบัติและความหายนะจะประสบแต่ทุกผู้หนีทา และใส่ร้าย และทำลายเกียรติของผู้อื่น หรือการแสดงอาการด้วยการยกคิ้วหรือหวัดตา ซึ่งเขาได้สะสมและรวบรวมทรัพย์สมบัติอย่างมากมาย และหมั่นนับมันอยู่เสมอ เพราะกลัวว่ามันจะขาดจำนวน ดังนั้นเขาจึงไม่คิดที่จะทำบุญหรือแจกจ่ายไปในทางที่ดีคือในทางของอัลลอฮ์ ในเวลาเดียวกันเขาคิดว่าทรัพย์สมบัติที่เขาได้สะสมมันไว้นั้นจะช่วยให้เขามีชีวิตอยู่ตลอดไปในโลกดุนยานี้

² เปล่าเลยมิได้ เขาจะถูกโยนลงไปในกองไฟ ซึ่งมันจะสวาปามทุก ๆ สิ่งที่ยืนลงไปในมัน คืออัลฮุฎฏะมะฮ์ และเจ้ารู้หรือไม่ว่าอัลฮุฎฏะมะฮ์นั้นคืออะไร

³ มันคือไฟที่อัลลอฮ์ทรงจุดให้มันลุกโชนด้วยบัญชาและความประสงค์ของพระองค์ มันจะไม่เหมือนกับไฟชนิดอื่นๆ เพราะจะไม่มีวันมอดหรือดับเป็นอันขาด มีรายงานฮะดีษกล่าวว่า “ไฟนรกถูกจุดขึ้นเป็นเวลาหนึ่งพันปีจนกระทั่งมีสีแดง แล้วมันจะลุกไหม้เป็นเวลาอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีขาว แล้วมันจะลุกไหม้ต่อไปอีกหนึ่งพันปีจนเป็นสีดำ ดังนั้นมันจะเป็นสีดำที่บ”

8. แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่าง
มิดชิด¹

إِنهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝٨

9. อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด²

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝٩

¹ ไฟนรกที่ลุกโชนนี้มันจะทำให้หัวใจเจ็บปวดและเผาไหม้ ซึ่งจะทำให้พวกเขาอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นและไม่ตาย และไฟนรกนั้นจะลุกไหม้คลุมร่างกายของพวกเขาอย่างมิดชิด ไม่มีแสงหรือลมที่เล็ดลอดไปยังพวกเขาได้

² อันเนื่องมาจากอวัยวะทุกส่วนของเขาถูกดึงยึดออกไป ดังนั้นสภาพของเขาเปรียบเสมือนเสาที่สูงชะลูด

(105) ซูเราะฮ์ อัลฟีล

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟีล

ซูเราะฮ์ อัลฟีลเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงเรื่อง “เจ้าของช้าง” ขณะที่พวกเขามุ่งไปเพื่อทำลายล้างอัลกะอับะฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงตอบโต้แผนการของพวกเขาด้วยการสังหารพวกเขาอย่างราบคาบ และทรงคุ้มครองบ้านของพระองค์จากการเข้ายึดครองและการล่วงละเมิดของพวกเขา และทรงส่งไพร่พลมาทำลายกองทัพของ “อับรอฮะฮ์ อัลอัซร็อม” เป็นสองเท่าทวีคูณ คือนกที่หอบก้อนหินก้อนเล็ก ๆ อยู่ที่ขา และจะงอยของมัน แต่ทว่ามันสามารถทำลายและฆ่ายิ่งกว่าลูกกระสุนทำลายเสียอีก จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงทำลายล้างพวกเขาจนหมดสิ้น และนั่นคือเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญ ในปีการเกิดของผู้นำแห่งจักรวาล “มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์” ปีคริสต์ศักราชที่ 570 และนั่นนับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ที่ชี้บ่งถึงความสัจจะแห่งการเป็นนะบีของท่าน คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้
กระทำกับพวกเจ้าของข้างอย่างไร
2. พระองค์มีได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขา
สูญสิ้นดอกหรือ¹
3. และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา
4. มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง²
5. แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้
ที่ถูก (สัตว์) กิน³

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَحْسَبِ الْفِيلِ ۝١

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ۝٢

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۝٤

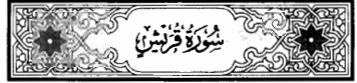
فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

¹ คือเจ้าไม่รู้จักดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกระทำกับเจ้าของข้างคือ “อับรอฮะฮ์ อัลอัซรอม” กษัตริย์เยเมนอย่างไร ซึ่งอับรอฮะฮ์ ได้ยกกองทัพข้างมาเพื่อทำลายอัลกะอับะฮ์ โดยได้สร้างบ้านขึ้นหลังหนึ่งเพื่อจะทดแทนอัลกะอับะฮ์ แล้วให้ชาวอาหรับมุ่งหน้าไปสู่นบ้านของอัลลอฮ์ที่เยเมน เพื่อการทำฮัจญ์ ในเวลาเดียวกันก็มีจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจ ดังนั้นพระองค์จึงทำลายแผนการของพวกเขาในการที่จะเปลี่ยนแปลงสถานที่การทำฮัจญ์ในเยเมนให้สูญสลายไป

² ทั้งนี้ด้วยการส่งนกมาเป็นฝูง ๆ นกทุก ๆ ตัวจะมีก้อนหินเล็ก ๆ 3 ก้อน ก้อนหนึ่งจะคาบอยู่ที่จะงอยปากของมัน อีกสองก้อนอยู่ที่ขาทั้งสองข้าง แล้วฝูงนกนั้นก็ทิ้งก้อนหินแต่ละก้อนลงมา เพื่อทำลายล้างพลพรรคของอับรอฮะฮ์ให้ราบคาบไป ก้อนหินแต่ละก้อนนั้นเปรียบเสมือนลูกกระสุนปืนที่ยิงเจาะเข้าไปในเรือนร่างของทหารแต่ละคน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ตรงกับปีที่ท่านนะบี คือลัลลอสูอะลัยฮิอะซัลลัมเกิด

³ แล้วพระองค์ทรงทำให้บรรดาทหารเหล่านั้นเป็นเช่นใบไม้ถูกพายุพัดพาเอาไปเพื่อให้สัตว์ต่าง ๆ กินเป็นอาหาร เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นการบ่งชี้ถึงการที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงยกย่องให้เกียรติแก่อัลกะอับะฮ์ และทรงโปรดปรานแก่ชาวกุเรชด้วยการปกป้องให้พ้นจากการรุกรานของศัตรู

(106) ซูเราะฮ์ กุไรช

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 4 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ กุไรช

ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อชาวมักกะฮ์ โดยที่พวกเขามีการเดินทาง 2 ครั้งต่อหนึ่งปี คือการเดินทางในฤดูหนาวไปเยเมน และการเดินทางในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม เพื่อทำธุรกิจทางการค้า อัลลอฮ์ทรงยกย่องให้เกียรติแก่ชาวกุเรชด้วยความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ 2 ประการคือ ความโปรดปรานแห่งความปลอดภัยและความสงบสุข และความโปรดปรานแห่งความมั่งมีและความสะดวก ความสบาย

“ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ (คืออัลกะอูบะฮ์) ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรซ
2. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปซาม)¹
3. ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอับะฮ์)²
4. ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว³

لَا يَلْبَسُ قُرَيْشٌ

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿١﴾

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٢﴾

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُم

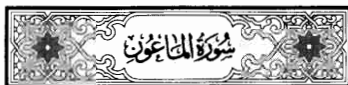
مِّنْ خَوْفٍ ﴿٣﴾

¹ คือการที่อัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวกุเรซนั้นก็เพราะว่า พวกเขามีความเคยชินต่อการเดินทางในฤดูหนาวไปยังประเทศเยเมน และในฤดูร้อนไปยังประเทศซาม โดยที่พวกเขาเดินทางไปเพื่อทำการค้าขาย และได้นำเอาอาหารซึ่งเป็นปัจจัยยังชีพที่สำคัญและเสื้อผ้ามายังประเทศของพวกเขา ในครั้งนี้พวกเขาได้รับความปลอดภัย โดยไม่ประสบภัยอันตรายแต่อย่างใด เพราะชาวบ้านชาวเมืองจะกล่าวกันว่าชนเหล่านั้น (อาหรับกุเรซ) เป็นเพื่อนบ้านของบัยตุลลอฮ์และเป็นพลเมืองที่อาศัยอยู่ในเขตหวงห้าม ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดคิดที่จะทำร้ายชาวอาหรับกุเรซ ทั้งในขณะที่พำนักอยู่ในอาณาบริเวณฮะรออม และในขณะที่เดินทางออกไปทำธุรกิจทางการค้า ยิ่งไปกว่านั้นเมื่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำลายล้างบรรดาเจ้าของข้างและพลพรรคของพวกเขาให้ราบคาบไปแล้ว บรรดากษัตริย์และเจ้าเมืองต่างๆ ที่อยู่บริเวณรอบนอกต่างก็ให้เกียรติและยกย่องชาวมักกะฮ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผลประโยชน์และธุรกิจการค้าของพวกเขาจึงมีมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นในอายุขัยต่อมาจึงกล่าวตักเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงบุญคุณอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขา

² คือให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าแห่งบ้านอันเก่าแก่หลังนี้ จงให้พวกเขาทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เป็นการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

³ คือพระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยและความสุขแก่พวกเขา หลังจากที่พวกเขาได้เคยประสบกับความหวาดกลัวมาแล้ว ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในอายะฮ์อื่นที่ว่า “พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ทำเขตหวงห้ามให้เป็นที่ปลอดภัยในขณะที่ประชาชนรอบๆ พวกเขาถูกฆ่าถูกลักพาตัวไป (29:67) “ทั้งนี้ด้วยศิริมกคลการวิงวอนขอพรของท่านนะบีอับรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

(107) ซูเราะฮ์ อัลมาอูน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 7 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมาอูน

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวโดยสรุปถึงมนุษย์ 2 จำพวกคือ

1. ผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ผู้ปฏิเสธต่อวันแห่งการชำระและการตอบแทน

2. คนมุนาฟิกที่ไม่มีเป้าหมายในการกระทำของเขาเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แต่ต้องการจะรอดอ้างในการกระทำของเขาและการละหมาดของเขา

ส่วนจำพวกแรกนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงลักษณะอันน่าเกลียดของพวกเขา เพราะพวกเขาเหยียดหยามเด็กกำพร้าโดยแสดงกริยาและการกระทำที่แข็งกระด้างไม่เรียบร้อยและไม่กระทำความดีเลย แม้กระทั่งเพียงการกล่าวถึงสิทธิของคนยากจนที่ขัดสน ดังนั้นพวกเขาจึงมิได้ทำความดีในการอืบาตะฮ์ต่อพระเจ้าของพวกเขา และมีได้ทำความดีต่อมนุษย์โดยทั่วไป

ส่วนจำพวกที่สองนั้น คือพวกมุนาฟิกุน คือพวกที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา ซึ่งพวกเขามิได้ปฏิบัติละหมาดในเวลาของมัน และพวกเขาได้กระทำไปแต่เพียงรูปแบบ มิได้มีความหมายหรือวิญญานของมันเื่ออวดในการกระทำของพวกเขา ซูเราะฮ์ได้สัญญาบุคคล 2 จำพวกไว้ด้วยความหายนะ และความวิบัติและได้ประณามการกระทำของพวกเขาด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย และสำนวนที่แปลกประหลาด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน
(ในปรโลก)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّكْرِ ۝١

2. นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝٢

3. และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน¹

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣

4. ดังนั้น ความหายนะจะมีแต่บรรดาผู้ทำ
ละหมาด

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤

5. ผู้ที่พวกเขาจะเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
เขา

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥

6. ผู้ที่พวกเขาเฝ้าอดกัณฑ์

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦

¹ สามอายะฮ์ต้นของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์เนื่องจากอัลอัส อิบน์ วาอิล และอัลวะลีด อิบน์มุสอ์เราะฮ์ และพรรคพวกของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในความดีและความชั่ว ความหมายก็คือ เจ้า (รอซูล) เห็นแล้วมิใช่หรือว่าเขาผู้นั้นที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวันแห่งการตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์ เขาคือผู้ที่ขับไล่ใส่ส่งเด็กกำพร้าต่อสิทธิของเขา ไม่ยอมให้สิ่งที่เขาสสมควรจะได้ เป็นการเหยียดหยามหรือเยอหยิ่งต่อเขา และไม่สนับสนุนและส่งเสริมการให้อาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน นอกจากตัวของเขาไม่กระทำเองแล้วก็ยังไม่ให้ผู้อื่นกระทำอีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะเขาไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก ซึ่งจะมีการตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีและความชั่วนั่นเอง

7. และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ
(แก่เพื่อนบ้าน)¹

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

¹ ตั้งแต่อายะฮ์ที่ 4-7 ถูกประทานลงมาเพราะพวกมุนาฟิกีนบางคนที่นครอัลมะดีนะฮ์ ดังนั้นจึงถือว่าครั้งแรกของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ ส่วนครึ่งหลังของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาที่นครอัลมะดีนะฮ์ ความหมายคือ ความวิบัติหรือความหายนะหมายถึงทุ่งหนึ่งในนครจงประสบแต่ผู้ที่ละเลยต่อการทำละหมาดของพวกเขา พวกเหล่านี้เป็นพวกมุนาฟิกีนที่ปล่อยเวลาละหมาดให้ล่องเลยไปและจะกระทำเมื่อใกล้จะหมดเวลา และพวกเขาจะโอ้อวดในการทำละหมาดของพวกเขาเพื่อให้มนุษย์ยกย่องว่าเขาเป็นคนดี และทำเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา เพื่อให้ผู้อื่นว่าเขาเป็นคนมีความยำเกรง และความหายนะจงประสบแต่ผู้หวงแหนเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ แก่เพื่อนบ้าน เช่น พริก หอม กระเทียม ขวาน ฟัน ตะปู ฯลฯ ในอายะฮ์นี้เป็นการห้ามมิให้ตระหนี่ต่อสิ่งของเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่มีคุณค่าเล็กน้อย แต่การให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่ลำเอียง ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่มีคุณค่ามากมาย

(108) ซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 3 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์

ซูเราะฮ์ อัลเกาะฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ได้กล่าวถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อหน้าบิของพระองค์ ด้วยการประทานให้แก่ท่านซึ่งความดีอันมากมาย และความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ เช่น “แม่น้ำอัลเกาะฮ์” และอื่นจากนี้ที่เป็นความดีอันยิ่งใหญ่ทั่วไป ท่านรอซูลได้เรียกร้องให้รำงไว้ซึ่งการละหมาด และเชือดสัตว์พลีเพื่อเป็นการขอบคุณแด่อัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการแจ้งข่าวดีแก่ท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮ์จะลบล้างความผิดด้วยการให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและให้ความอภัยแก่ศัตรูของท่าน และได้กล่าวถึงผู้ที่ท่านเกลียดชัง ด้วยการให้ความต่ำต้อยและการถูกเหยียดหยาม และถูกตัดขาดจากความดีทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ ในขณะที่การกล่าวถึงท่านรอซูลได้ถูกยกขึ้นสูงบนหอะซานและมิมบร และชื่ออันประเสริฐของท่านเป็นที่กล่าวขวัญแก่ทุกๆ คน คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาะซร์แก่เจ้าแล้ว¹
2. ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและ
จงเชือดสัตว์พลี²
3. แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด³

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىكَ الْكُوثَرَ ﴿١﴾

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ﴿٢﴾

إِنَّكَ شَانِئَتَهُ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

¹ 3 อายาตนี้ถูกประทานลงมาเป็นการเฉพาะแต่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เป็นการ
ปลอบโยนแต่ท่านคือหลังจากบุตรชายของท่านชื่อ อัลกอเซ็มได้เสียชีวิต อัลฮาดีษบุนุ วาอัสได้กล่าวว่
จงปล่อยเขา (นะบี) เพราะเขาเป็นคนที่ถูกตัดขาดคือ ไม่มีใครที่จะสืบตระกูลต่อไปอีกแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์
นี้จึงถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แต่อัลฮาดีว่า เขาหนีคือผู้ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์ถึง
แม้ว่าเขาจะมีบุตรหลานมากมายก็ตาม และเป็นการแจ้งข่าวดีแก่ท่านและประชาชาติของท่าน ด้วยแม่น้ำ
อัลเกาะซร์ ซึ่งเป็นแม่น้ำในสวนสวรรค์ ริมฝั่งทั้งสองของแม่น้ำทำด้วยทองคำ ทางน้ำไหลของแม่น้ำทำ
ด้วยไข่มุก เพชร พลอย ทับทิม กลิ่นของแม่น้ำมีกลิ่นหอมยิ่งกว่าชะมด และน้ำของแม่น้ำมีรสหวานยิ่ง
กว่าน้ำผึ้ง และมีสีขาวยิ่งกว่าน้ำแข็ง ณ ที่ลานชุมนุมในวันกัยยามะฮ์นั้น จะมีบ่อน้ำที่มาจากแม่น้ำเกาะซร์
และผู้ที่มีสิทธิ์จะเข้าไปดื่มบ่อน้ำแห่งนั้นคือ บรรดาคนดีซอและฮุที่เป็นประชาชาติของท่านนะบี คืออัลลลอฮ์
อะลัยฮิวะซัลลัม

² ดังนั้นด้วยความโปรดปรานอันมากมายที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้านั้นเจ้าจงขอบคุณพระเจ้าของ
เจ้าด้วยการละหมาด เพื่อพระเจ้าของเจ้าต่อองค์เดียวไม่มีสิ่งใดมาคู่เคียงกับพระองค์ และเจ้าจงอย่า
เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นอันขาด และนี่คือบทเรียนเป็นการสอนแก่ประชาชาติของท่าน
อีกนัยหนึ่งด้วย

³ และแท้จริงผู้ที่เกลียดชังเจ้าคือ ศัตรูของเจ้าทุกกาลเวลา และทุกสถานที่นั้น คือผู้ที่ด้อยเกียรติ ผู้ที่ต่ำ
ต้อยและเป็นผู้ที่ถูกตัดขาดจากความเมตตาของอัลลอฮ์

(109) ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 6 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน

ซูเราะฮ์ อัลกาฟิรูน เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ และพ้นจากการตั้งภาคี และการหลงทาง พวกมุชริกีนได้เรียกร้องท่านรอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม ไปสู่การทำสัญญาสงบศึก และเรียกร้องท่านให้สักการะบูชา บรรดาพระเจ้าของพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และพวกเขาจะเคารพภักดีพระเจ้าของท่านเป็นเวลาหนึ่งปีเช่นกัน ดังนั้นซูเราะฮ์จึงถูกประทานลงมาเป็นการตัดความหวังและความโลภของพวกกุฟฟาร และการชี้ขาดตัดสินข้อขัดแย้งระหว่างบรรดาผู้ศรัทธากับพวกบูชาเจิวัดและรูปปั้น อีกทั้งเป็นการตอบโต้แก่พวกกุฟฟารต่อการนึกคิดที่น่าสังเวชทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไอ้อัรบรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย
2. ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่
3. และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
4. และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี
5. และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
6. สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน¹

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

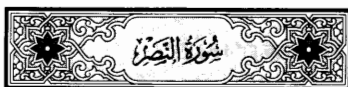
وَلَا أَنَا عَابِدٌ بِمَا تَعْبُدُونَ ﴿٤﴾

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

¹ ทั้ง 6 อายัตของซูเราะฮ์นี้ ถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้ต่อข้อเสนอแนะของพวกมุชริกีนบางคน เช่น อัลละลิต อิบดุล มุสีเราะฮ์และอุมัยยะฮ์ อิบนุ คอลัฟ ฯลฯ ข้อเสนอแนะนั้นคือให้ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขาพร้อมกับพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และให้พวกเขาเคารพสักการะพระเจ้าของท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม พร้อมกับท่านเป็นเวลาหนึ่งปี ทั้งนี้เป็นการปรองดองระหว่างกันและเป็นการสิ้นสุดการขัดแย้งระหว่างกันในทัศนะของพวกเขา ท่านรอฮูล คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม มิได้ตอบข้อเสนอแนะดังกล่าวแต่ประการใดจนกระทั่งซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมา โดยกล่าวว่า ไอ้อัรบรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาผู้เสนอแนะผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออะฮ์ยของอัลลอฮ์ และต่อการให้ความเป็นเอกภาพ และบรรดาพวกมุชริกีนที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ว่า ฉันจะไม่เคารพภักดีต่อสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ในขณะนี้ตามข้อเสนอแนะของพวกท่าน และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีในสิ่งที่ฉันเคารพภักดีอยู่เพราะอัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสถานะแก่พวกท่านเช่นนั้น และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีในอนาคตเป็นอันขาด และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่ฉันเคารพภักดีในอนาคตเป็นอันขาด เพราะพระเจ้าของฉันทรงกำหนดให้พวกท่านตายในสภาพของการเป็นกุฟรและชริกจนกระทั่งพวกท่านจะเข้าสู่รอก เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ในจิตใจของพวกท่าน สภาพของพวกท่าน ความประพฤติที่น่าเกลียดของพวกท่าน และการงานที่ชั่วช้าของพวกท่าน สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน ฉันจะไม่ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และสำหรับฉัน ก็คือศาสนาของฉัน พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามแนวทางของฉัน

(110) ซูเราะฮ์ อั้นนัศร

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 3 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อั้นนัศร

ซูเราะฮ์ อั้นนัศร เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการพิชิตนครมักกะฮ์ ซึ่งทำให้มุสลิมได้รับเกียรติ อิสลามได้แพร่หลายในคาบสมุทรอาหรับและได้ทำลายล้างการตั้งภาคีและการหลงทางให้หมดสิ้นไป ด้วยการพิชิตครั้งนั้นมุฮะยี้ได้พากันเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ธงของอิสลามได้ถูกยกให้สูงขึ้น ลัทธิแห่งเจวิดและรูปปั้นได้อันตรธานสูญหายไป ชาวการพิชิตนครมักกะฮ์ได้มีขึ้นก่อนเหตุการณ์จะเกิดขึ้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นหลักฐานอันชัดเจนถึงการเป็นนะบีอย่างแท้จริงของท่านคืออลลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิต
ได้มาถึงแล้ว¹
2. และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าในศาสนาของ
อัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ²
3. ดังนั้น จงแช่ซ่องศัตรูด้วยการสรรเสริญ
พระเจ้าของเจ้า และจงขอกภัยโทษต่อพระองค์
เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ
เสมอ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَقْوَابًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ ۗ

كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

¹ สามอายุยะฮ์ของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในระยะสุดท้ายของท่านรอซูล คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม และเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงวาระสุดท้ายของท่านนะบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ได้มาถึงเจ้าแล้ว ดังนั้นเจ้าจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของเจ้าทุกๆ สมรภูมิที่เจ้าทำสงคราม และการพิชิตได้มาถึงเจ้าแล้ว คือการพิชิตนครมักกะฮ์ และเมืองนี้ได้กลายเป็นเมืองอิสลามหลังจากได้เคยเป็นเมืองกุฟรฺ

² และเจ้าได้เห็นประชาชนที่เป็นชาวเยเมนและชนชาติอื่นๆ เข้าสู่ศาสนาของเจ้าคือ ศาสนาอิสลามเป็นหมู่ๆ ซึ่งแต่ก่อนนี้มีผู้เข้าสู่ศาสนาที่ละคนเพราะความกลัว

³ ดังนั้นเมื่อเจ้าประสบพบเห็นเช่นนั้นแล้วก็จงแช่ซ่องศัตรูด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้าเป็นการขอบคุณต่อพระองค์ อันเนื่องมาจากความโปรดปรานแห่งความช่วยเหลือ การพิชิตนครมักกะฮ์ การที่ประชาชนเข้าในศาสนาของเจ้า และการสิ้นสุดศาสนาจอมปลอมของพวกมุชริกีน และจงขอกภัยโทษต่อพระองค์เพื่อตัวของเจ้าและประชาชาติของเจ้า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างมากต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงรับการเดาเบฮ์ของพวกเขา ทรงอภัยโทษในความผิดของพวกเขา และทรงเอ็นดูเมตตาต่อพวกเขา

(111) ซูเราะฮ์ อัลมะซัด

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมะซัด

ซูเราะฮ์ อัลมะซัดเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ และมีชื่ออื่นอีกคือซูเราะฮ์ อัลละฮับ และซูเราะฮ์ตีบัต ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงความพินาศของอะบิละฮับ ศัตรูของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ซึ่งเป็นศัตรูตัวฉกาจของท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เขาได้ละทิ้งการงานของเขาและติดตามท่านรอซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เพื่อทำลายการเรียกร้องเชิญชวนของท่าน และปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อท่าน ซูเราะฮ์ได้สัญญาว่าเขาไว้ในวันอาคิเราะฮ์ว่าจะอยู่ในไฟนรกและจะถูกเผาไหม้ และภริยาของเขาก็จะอยู่สภาพเดียวกัน กับได้จัดเตรียมการลงโทษชนิดพิเศษไว้ให้แก่ นางด้วย คือรอบคอของนางจะมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคอ เพื่อดึงลงนรก เป็นการเพิ่มการทรมานและความอับยศให้แก่นางอีกโสดหนึ่งด้วย

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว¹
2. ทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
3. เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน²
4. ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกพิน
5. ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม³

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝۲

سَخِمَلَىٰ نَارًا إِذَا تَلَهَّبَ ۝۳

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۴

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝۵

¹ ทั้ง 5 आयัตของซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเป็นการตอบโต้แก่อะบิละฮับ อาของท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากว่าเมื่ออายะฮ์ที่ว่า “จงตักเดือนหงวศาควาญาดิของเจ้าที่ไกลชิด” จากซูเราะฮ์ อັซซุรออฎถูกประทานลงมา ท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้ขึ้นไปบนภูเขาอัคศ็อฟแล้วได้เรียกร้อมหาชนให้มาชุมนุมกัน ครั้นเมื่อประชาชนได้มาชุมนุมล้อมรอบท่านแล้ว ท่านได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริงฉันขอเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างแสนสาหัส พวกท่านจงกล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” คำคำนี้พวกท่านจะครอบครองมีอำนาจเหนือชาวอาหรับและชาวต่างชาติก็จะปฏิบัติตามพวกท่าน” อะบิละฮับได้กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้แหละหรือที่เจ้าเรียกพวกเรามาชุมนุม ความพินาศจะมีแต่เจ้าตลอดวันนี่” อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานซูเราะฮ์นี้ลงมาเป็นการตอบโต้แก่เขาว่า “มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศและเขาก็พินาศแล้ว” นี้คือประโยชน์การวิงวอน ดังนั้นเขาจึงพินาศและประสบกับความหายนะด้วยการเป็นโรคร้ายแรงจนไม่สามารถจะอาบน้ำศพของเขาได้ และเขาก็พินาศแล้วเป็นการบอกเล่าจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ถึงความพินาศของอะบิละฮับแล้ว

² เมื่ออัลลอฮ์ทรงกริ้วเขาและให้เขาเข้าสู่รกฎะฮันนัม ทรัพย์สินสมบัติของเขาและทรัพย์สินเงินทองที่เขาแสวงหาเอาไว้นั้นก็ไม่อาจจะปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษได้ เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกฏะฮันนัมที่มีไฟลุกโชติช่วง

³ ภริยาของเขาคืออุมมุญะมิล ตาเสียข้างหนึ่งก็จะเป็นผู้แบกพินของไฟนรก เพราะนางเป็นผู้ขัดขวางท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ด้วยการวางหนามตลอดทางที่ท่านนะบี คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ใช้เดินทางไปละหมาดศุบฮฺ ณ มัสยิดอัลฮะรออม และที่คอของนางจะมีเชือกที่ถักด้วยใยอินทผลัมคล้องคองนางอยู่ เพื่อใช้ดึงนางไปสู่รกฎะฮันนัม

(112) ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 4 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอิคลาศ

ซูเราะฮ์ อัลอิคลาศเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์
ญัลละอะลา พระผู้ทรงเอกะ รวมไว้ด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์ ทรงพอเพียงจาก
ทุกสิ่งนอกจากพระองค์ ทรงบริสุทธิ์จากลักษณะต่างๆ ที่บกพร่องไม่สมบูรณ์ และ
จากการเป็นเพศและการเท่าเทียม ซูเราะฮ์ได้ตอบโต้พวคนะศอรอที่กล่าวตั้งพระเจ้า
สามองค์ และตอบโต้พวกมุชริกีนที่ตั้งให้อัลลอฮ์มีลูกหลาน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์
ผู้ทรงเอกะ¹
2. อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง²
3. พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ³
4. และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์⁴

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١

اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢

لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا ۝٣

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤

¹ โอม์มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกมุชริกีนผู้เยาะเย้ยว่า พระเจ้าของฉันซึ่งฉันเคารพกักต้อย ซึ่งฉันได้เรียกร้องพวกท่านเพื่อการเคารพกักต้อยต่อพระองค์นั้น พระองค์ทรงเป็นเอกะทรงเป็นหนึ่งเดียว ไม่มีผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์ ไม่เหมือนและไม่คล้ายคลึงกับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะของพระองค์ และไม่ว่าในการกระทำต่าง ๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นหนึ่งเดียวและทรงเอกะ มิใช่ดังเช่นพวกนะศอรอได้เชื่อมั่นกันว่าเป็น “ตรีเอกานุภาพ” คือความเชื่อถือว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์เป็น 3 บุคคล ที่รวมเป็นหนึ่ง และมีใช่ดังเช่นพวกมุชริกีนเชื่อมั่นกันว่ามีพระเจ้าหลายพระองค์

² คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเป็นเป้าหมายในความต้องการตลอดไป ทุกสิ่งที่ถูกบังเกิดมาย่อมมีความต้องการต่อพระองค์ และทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์โลก และพระองค์ทรงพอเพียงจากสากลโลก

³ คือพระองค์ไม่ทรงตั้งพระบุตรขึ้นตามคำกล่าวอ้างของพวกยะฮูดที่ว่า “อุไซรเป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกนะศอรอที่กล่าวว่า “อัลมะเซี่ยฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพวกมุชริกีนอาหรับที่กล่าวว่า “มะลาอิกะฮ์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และพระองค์ไม่ทรงถูกประสูติจากพระบิดาและพระมารดา เพราะทุกสิ่งที่ถูกคลอดออกมาย่อมเป็นของใหม่ แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเก่าแก่ดั้งเดิม ดังนั้นจึงไม่สมควรที่พระองค์จะทรงถูกประสูติและไม่ทรงเป็นพระบิดา

⁴ ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ ไม่ว่าในรูปร่างหรือคุณลักษณะหรือการกระทำของพระองค์ อิบน์ญะซีรกล่าวว่า พระองค์ทรงกรรมสิทธิ์ และทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดที่พระองค์ทรงสร้างเสมอเหมือนหรือเทียบเท่ากับพระองค์ได้อย่างไร

(113) ซูเราะฮ์ อัลฟะลัก

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 5 ายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฟะลัก

ซูเราะฮ์ อัลฟะลักเป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ในซูเราะฮ์นี้เป็นการสอนแก้ปวงบ่าว ให้หันไปพึ่งและขอความคุ้มครองกันจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี และขอความคุ้มครองด้วยพระเกียรติและอำนาจของพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายและสิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล และความชั่วร้ายของเวลากลางคืนเมื่อมันมีดลลง เพราะจิตใจจะต้องเผชิญกับความเปล่าเปลี่ยวในเวลากลางคืน และเนื่องจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายตลอดจนทุกคนเสเพลย่อมจะกระจัดกระจายเพื่อหาเหยื่อของมัน และขอให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกผู้เสกเป่าและผู้อิัจฉา ซึ่งซูเราะฮ์นี้เป็นหนึ่งของสองซูเราะฮ์ที่ใช้ในการขอความคุ้มครอง ซึ่งท่านนะบี คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ใช้ขอความคุ้มครองตัวของท่านด้วยสองซูเราะฮ์ดังกล่าวนี้

(114) ซูเราะฮ์ อันนาส

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 6 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อันนาส

ซูเราะฮ์ อันนาส เป็นซูเราะฮ์ มักกียะฮ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสองซูเราะฮ์ที่ถูกขอความคุ้มครอง ในซูเราะฮ์มีการขอให้พ้นและขอความคุ้มครองด้วยพระเจ้าผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ให้พ้นจากความชั่วร้ายของศัตรูตัวฉกาจคือ อิบลิสและพรรคพวกของมัน ที่เป็นชัยฏอนมารร้ายแห่งมนุษย์และญิน ซึ่งได้หลอกล่อมมนุษย์ด้วยการกระซิบกระซาบและการกระทำชั่วในวิธีการต่างๆ

คัมภีร์อันมหัศจรรย์จบลงด้วยสองซูเราะฮ์ อัลมุอะวะชะไตน์ คือสองซูเราะฮ์ที่ขอความคุ้มครอง และเริ่มด้วยอัลฟาตีหะฮ์ เพื่อให้รวมไว้ระหว่างการเริ่มที่ดีและการจบที่ดี และนั่นนับได้ว่าเป็นการดีและสวยงามที่สุด เพราะว่ามันจะต้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ และขอความคุ้มครองด้วยพระองค์ตั้งแต่แรกเริ่มของกิจการจนกระทั่งสุดท้ายของมัน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าพระองค์ขอความ
คุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
2. พระราชาแห่งมนุษยชาติ
3. พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ¹
4. ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบ
ที่หลอกล่อ
5. ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์
6. จากหมู่ญินและมนุษย์²

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِن سَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

¹ จงกล่าวเถิดโอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ข้าพระองค์ขอพึ่งและขอความคุ้มครองด้วยพระผู้สร้าง พระผู้ทรงอภิบาล และพระผู้ทรงกำหนดกิจการต่างๆ ของมนุษย์ พระองค์เป็นพระราชา เป็นผู้ทรงสิทธิเหนือสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด คือบรรดาผู้ที่เป็นผู้ปกครองและถูกปกครอง เป็นผู้ทรงอภิสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ปกครองพวกเขาทั้งหมด ทรงเป็นผู้จัดระบบการงาน เป็นผู้ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย เป็นผู้ทรงให้ร่ำรวยและทรงให้ยากจน พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ถูกเคารพสักการะ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

² คือขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าวในข้อ 1 ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนซึ่งมันจะนำซึ่งความนึกคิดที่ชั่วร้ายให้เกิดขึ้นในจิตใจ มันจะกระซิบกระซาบและหลอกล่อมมนุษย์ให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านและต้อร้นฝ่าฝืน มันจะหายตัวหรือหลบหนีไปเมื่อบ่าวรำลึกถึงพระเจ้าของเขา และมันจะกลับมาหลอกล่อ และกระซิบกระซาบอีกเมื่อบ่าวเผลอไผลและลืมรำลึกถึงพระเจ้าของเขา อัลกรุบียีกล่าวว่า การกระซิบกระซาบของมันคือการเรียกร้องให้เชื่อฟังมันด้วยคำพูดที่แผ่วเบา ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยไม่ได้ยินเสียง ผู้ที่กระซิบกระซาบนั้น คือชัยฏอนที่เป็นญินและมนุษย์

فَهَذَا اسْمُ السُّورِ وَتَبَايُنُ الْبُرُوجِ الْمَلَكُوتِيَّةِ

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		الحفظة	آيات	السُّورَة	
อัลฟาตีหะฮ์	1	1	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	1	1	الْفَاتِحَة
อัลบะเกาะเราะฮ์	2	2	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	2	2	البَقَرَة
อาละอิมรอน	3	101	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	101	3	آلِ عِمْرَان
อันนิซาอ์	4	170	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	170	4	النِّسَاء
อัลมาอิดะฮ์	5	238	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	238	5	المَائِدَة
อัลอันอาม	6	287	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	287	6	الْأَنْعَام
อัลอะอฺรอฟ	7	343	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	343	7	الْأَعْرَاف
อัลอัมฟาละ	8	408	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	408	8	الْأَنْفَال
อัตเตาบะฮ์	9	433	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	433	9	التَّوْبَة
ยูนูส	10	479	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	479	10	يُونُس
ฮูด	11	510	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	510	11	هُود
ยูซุฟ	12	547	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	547	12	يُوسُف
อฺรเราะอฺุด	13	580	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	580	13	الرَّعْد
อิบรอฮีม	14	596	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	596	14	إِبْرَاهِيم
อัลฮิจร	15	612	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	612	15	الْحِجْر
อันนะหฺล	16	627	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	627	16	النَّحْل
อัลอิสรอ์	17	659	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	659	17	الْإِسْرَاء
อัลกะฮฺฟ	18	688	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	688	18	الْكَهْف
มฺรยัม	19	717	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	717	19	مَرْيَم
ฏอฮา	20	738	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	738	20	طه
อัลอัมบิยาอ์	21	766	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	766	21	الْأَنْبِيَاء
อัลฮัจญ์	22	793	มะดะนียะฮ์	مَدَنِيَة	793	22	الْحَجّ
อัลมุมีนูน	23	818	มักก็ยะฮ์	مَكِّيَة	818	23	الْمُؤْمِنُون

فَهْرَسْتُ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبَيَانِ الْوَكَايِدِ وَالْمَوَاقِفِ مِنْهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า			الصفحة	رقمها	السُّورَة
อันนุร	24	843	มะตะนะยียะฮ์	سَبْتِيَة	843	24	النُّور
อัลฟุรกอน	25	869	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	869	25	المُفْرَقَان
อัลชุอะรออฺ	26	888	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	888	26	الشُّعْرَاء
อันนัมลฺ	27	920	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	920	27	النَّمْل
อัลเกาะศ็อศ	28	944	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	944	28	القَصَص
อัลอังกะบุด	29	974	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	974	29	العنكبوت
อัลรูม	30	996	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	996	30	الرُّوم
ลุกมาน	31	1014	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1014	31	لقمان
อัลซัจญะฮ์	32	1027	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1027	32	السَّجْدَة
อัลอะหฺซาบ	33	1037	มะตะนะยียะฮ์	سَبْتِيَة	1037	33	الأحزاب
สะบะอฺ	34	1064	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1064	34	سَبَأ
ฟาฏีร	35	1083	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1083	35	فَاتِر
ยาซีน	36	1101	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1101	36	يَس
อัลศ็อศ็อฟฟาต	37	1120	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1120	37	الصَّافَات
ศอด	38	1147	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1147	38	ص
อัลซุหมัร	39	1167	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1167	39	الزُّمَر
ฆอฟิร	40	1194	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1194	40	غَافِر
ฟุศสิลลัต	41	1220	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1220	41	فُصِّلَت
อัลชุรออฺ	42	1239	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1239	42	الشُّرَى
อัลซุคฺรฺฟ	43	1257	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1257	43	الزُّكْرَف
อัลดุดคฺอน	44	1279	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1279	44	الدُّخَان
อัลญาซีเยฮ์	45	1290	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1290	45	الجَاذِيَة
อัลอะฮฺกัฟ	46	1303	มักกียะฮ์	مَكِّيَة	1303	46	الأحْقَاف

فَهْرَسْتَانِ السُّورِ وَبَيَانِ الْكُرْآنِ فِي مَبْنَاهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		السُّورَةُ	دَفْهَمٌ	الْمَثْنَةُ	السُّورَةُ
มูฮัมมัด	47	1318	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٣١٨	٤٧	مَحَمَّدٌ
อัลฟัดยฺ	48	1331	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٣٣١	٤٨	الْفَتْحُ
อัลญุรือด	49	1344	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٣٤٤	٤٩	أَشْجَرَاتُ
กือฟ	50	1355	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٣٥٥	٥٠	قَت
อ็ชชารียาด	51	1366	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٣٦٦	٥١	الدَّارِيَاتُ
อ็ฎฎูร	52	1378	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٣٧٨	٥٢	الطُّورُ
อันนัจมุ	53	1388	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٣٨٨	٥٣	التَّجْمُ
อัลเกาะมัร	54	1400	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٤٠٠	٥٤	الْقَمَرُ
อ็รรอหฺมาน	55	1411	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤١١	٥٥	الرَّحْمٰنُ
อัลวากอิยะฮ์	56	1426	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٤٢٦	٥٦	الْوٰقِعَةُ
อัลฮะดีด	57	1439	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٣٩	٥٧	الحَدِيدُ
อัลมูญาดะละฮ์	58	1453	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٥٣	٥٨	المَجَادِلَةُ
อัลฮัซฺร	59	1465	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٦٥	٥٩	الحَشْرِ
อัลมูมตะฮิยะฮ์	60	1477	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٧٧	٦٠	المُتَحَنَّةُ
อัลศ็อฺฟ	61	1487	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٨٧	٦١	الصَّفِّ
อัลญุมอะฮ์	62	1494	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٩٤	٦٢	الجُمُعَةِ
อัลมุนาฟิฎุน	63	1499	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٤٩٩	٦٣	الْمُنَافِقُونَ
อัลตะฆอบูน	64	1506	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٥٠٦	٦٤	التَّغَابُنُ
อ็ฎฎูญะลา	65	1513	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٥١٣	٦٥	الطَّلَاقُ
อัลตะหฺรีม	66	1521	มะตะนียะฮ์	سَبْتِيَّة	١٥٢١	٦٦	التَّحْرِيمُ
อัลมุลก	67	1529	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٥٢٩	٦٧	الْمَلِكُ
อัลกัอฺลัม	68	1538	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٥٣٨	٦٨	القَلَمُ
อัลหากเกาะฮ์	69	1549	มักกียะฮ์	مَكِّيَّة	١٥٤٩	٦٩	الحَاقَّةُ

فَهْتُمْ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبَيَانَ الْكُرُوكِ وَالْمُرَادِ مِنْهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		المكتبة	رقمها	السُّورَةُ
อัลมะฮารีญ์	70	1558	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1008	70 العجاج
นูหฺ	71	1567	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1067	71 نوح
อัลญิน	72	1575	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1075	72 الجن
อัลมุซัหมิมิล	73	1584	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1084	73 المشمل
อัลมุดดัซซิริ	74	1591	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1091	74 المدثر
อัลกียามะฮ์	75	1602	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1602	75 القيامة
อัลอินซาน	76	1609	มะตะนียะฮ์	مكتبة	1609	76 الإنسان
อัลมุรซะลาต	77	1617	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1617	77 المرسلات
อันนะบะฮ์	78	1626	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1626	78 النبأ
อันนาซีฮ์	79	1634	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1634	79 النازعات
อะบะฮะ	80	1642	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1642	80 عبس
อัดดักวีรฺ	81	1649	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1649	81 التكويد
อัลอิมฟิฏอร	82	1655	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1655	82 الانفطار
อัลมูฏ็อฟฟิฟีน	83	1660	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1660	83 المطففين
อัลอินชิก็อก	84	1667	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1667	84 الانشقاق
อัลบรูจญ์	85	1673	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1673	85 البروج
อัลญุอรริก	86	1679	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1679	86 الطارق
อัลอะฮฺลฺ	87	1684	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1684	87 الأعلى
อัลฆอซียะฮ์	88	1689	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1689	88 الغاشية
อัลฟัจญ์	89	1694	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1694	89 الفجر
อัลบะลัด	90	1700	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1700	90 البلد
อัลซัหมฺ	91	1705	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1705	91 الشمس
อัลลัยลฺ	92	1709	มักก็ยะฮ์	مكتبة	1709	92 الليل

فَهْرَسْتُ آيَاتِ السُّورِ وَبَيَانَ الْبُحُورِ وَالْمُؤَيَّدَاتِ بِهَا

สารบัญ

รายชื่อ และประเภทของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์	ที่	หน้า		السُّورَةُ	آيَاتُهَا	الْمُؤَيَّدَاتُ	السُّورَةُ
อัลญุฮุฮา	93	1714	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧١٤	٩٣	الصَّحِيحُ
อัลอินชิรอหุ	94	1718	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧١٨	٩٤	الشَّرْحُ
อัลติ็น	95	1722	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٢٢	٩٥	التَّيْنُ
อัลอะลัก	96	1725	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٢٥	٩٦	المَلَقُ
อัลก้อดรู	97	1730	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٣٠	٩٧	القَدَرُ
อัลบัยยีนะฮุ	98	1732	มะดะนะเียฮุฮ์	مَدَنِيَّةٌ	١٧٣٢	٩٨	البَيِّنَةُ
อัลซัลซะละฮุ	99	1736	มะดะนะเียฮุฮ์	مَدَنِيَّةٌ	١٧٣٦	٩٩	الزَّلْزَلَةُ
อัลอาติยาต	100	1739	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٣٩	١٠٠	الكَادِيَاتُ
อัลกอริอะฮุ	101	1742	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٤٢	١٠١	القَارِعَةُ
อัลตะกาฮูร	102	1745	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٤٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ
อัลอัศร	103	1748	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٤٨	١٠٣	العَصْرُ
อัลฮุมะซะฮุ	104	1750	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٥٠	١٠٤	الهُمَزَةُ
อัลฟีล	105	1753	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٥٣	١٠٥	الفِيلُ
กุไรซ	106	1755	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٥٥	١٠٦	قُرَيْشٍ
อัลมาอูน	107	1757	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٥٧	١٠٧	المَاعُونُ
อัลกะฮัร	108	1760	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٦٠	١٠٨	الكَوْثَرُ
อัลกาฟิรูน	109	1762	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٦٢	١٠٩	الكَافِرُونَ
อันนัศร	110	1764	มะดะนะเียฮุฮ์	مَدَنِيَّةٌ	١٧٦٤	١١٠	النَّصْرُ
อัลมะซัด	111	1766	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٦٦	١١١	المَسَدُ
อัลอิคลาศ	112	1768	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٦٨	١١٢	الإِخْلَاصُ
อัลฟะลัค	113	1770	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٧٠	١١٣	الفَلَقُ
อันนาล	114	1772	มักก็ยะฮุฮ์	مَكِّيَّةٌ	١٧٧٢	١١٤	النَّاسُ